Cemaziyel Evvel 1433

tevhid

"Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık Eğitim ve Siyasi Bakış Dergisi | NİSAN 2012 | YIL: 1 | SAYI: 3 | FİYATI: 5 TL

SİYASİ GÜNDEM '16

"Sen Onları Bir Sanırsın, Kalpleri Paramparçadır."

(59/Haşr, 14)

“Küfrün Karanlıklarından, Vahyin Aydınlığına...”

File Edit View History Bookmarks Windos Help

www.tevhiddersleri.com

Apple Yahoo! YouTube Unique Wikipedia News Popular

TEVHİDDERSLERİ.COM

Ara

“And olsun ki biz her ümmete: **‘Allah’a ibadet edin ve tağuta kulluktan kaçının’** diye bir elçi gönderdik.” (16/Nahl, 36)

ANASAYFA | MAKALE VE METİN | KÜTÜPHANE | KISA DERSLER | İLETİŞİM

GENEL DERSLER

- Akaid Dersleri
  - La İlahe İllallahın Şartları
  - Muhammedun Rasulullah
  - La İlahe İllallahı Bozan Unsurlar
  - İmanın 6 Esası
  - İlim Talebi ve Cehalet
  - Sahih Müslim | İman Kitabı
- Siyer Dersleri
- Ahlak Dersleri
- Menhec Dersleri
  - Ehl-i Sünnetin Menheci ve Cihadın Esasları
  - Taifet'ul Mansura
- Nasihatler
- Güncel Fıkhi Meseleler

İLİM TALEBELERİNE YÖNELİK DERSLER

- Akide Dersleri
- Fıkıh Dersleri
  - Mukaddime
  - Oruç Babı
  - Sular Babı
  - Hela Adapları Babı
  - Kaplar ve Elbiseler Babı
  - Misvak ve Fıtrat Babı
  - Abdest Babı
  - Mesh Babı
  - Gusül Babı
  - Teyemmüm Babı
  - Necasetin İzalesi Babı
  - Hayız ve Nifas Babı
  - Namaz Babı
- Mustalah'ul Hadis
- Usul'ul Fıkıh

Ey İman Edenler Allah’a Ensar Olun - 1

Pzt, 01/30/2012 - 08:56 — Tevhid Dersleri

Mü'minleri, dinine ensar olma şerefine nail kılan Allah'a hamd, ensarlık yolunu en güzel şekilde beyan eden Allah Rasul'u, ashabı, al-i beyti ve hidayet önderlerine salat ve selam olsun.
"Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun! Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler." (Saff 14)
"Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır." (Muhammed 7)
Allah (a.c)'ye ve O'nun dinine ensar olmak... Allah (a.c)'nin merhametinin tecellisidir, bu çağrı... Bu öyle bir çağrıdır ki, selim kalpleri tarih boyunca kendine tabi kılmıştır. Çağrıyı farklı kılan, çağrının sahibinin vasıflarıdır; el-Aziz, el-Kavi, el-Metin, es-Samed olan Allah (a.c)'dir, O'nun hiç kimseye ihtiyacı yoktur, O herşeye gücü yeten el-Kadir'dir. Herşeyin kendisine muhtaç olduğu es-Samed'dir.
Hakikat buyken kullarını O'na ve dinine ensar olmaya davet etmiştir. Kulların felah bulmaları için sunduğu fırsatlardandır. O'na ensar olmaya niyet eden kulun, ensarlıkta dahi O'nun muvaffak kılmasına muhtaç olduğu düşünülürse, bu çağrının sadece O'nun lütuf, kerem, ihsan ve fazlından olduğu daha iyi anlaşılır.
Ensarullah, ensaru'd-Din olmak fıtratı bozulmamış, imanına şirk, kalbini dünya sevgisi ve ölüm korkusuyla örtmemiş, hidayet nurunu masiyetlerle karartmamış sadık erler ve saliha kadınlar için en büyük şereftir. Bu çağrıya icabet etmek için en değerlileri feda etmekten bir an tereddüt etmezler. Bu çağrıya icabetin dünyada onlara kazandıracağı izzet, ahirette elde edecekleri nimetler, tüm dünyayı ve içindekileri onların gözünde değersizleştirir.
İnsanlar önce Rasullere etbaâ (Tabi) oluyorlardı Bunlardan seçkin olanlar ise, daha sonra ensar...
Ensarlık seçkin bir zümrenin gönüllü icabet ettikler bir süreçti.
Bizlerin böyle bir seçim hakkı yoktur. Zikredeceğim iki sebep, bizler için bu çağrıya icabeti zorunlu kılıyor. Bu bazılarımızın yapacağı farz-ı kifaye değil, her birimizin mecbur olduğu farz-ı ayn babındandır.

⇨ Devamını oku | Share / Save

SON EKLENENLER	Açıklama	Yayın Tarihi
Ey İman Edenler Allah'a Ensar Olun - 1	Tevhid Dergisi | Ebu Hanzala Hoca'mızın Yazıları	01/30/2012 - 08:56
Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 4 - Maide 44	Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 4 - Maide 44	12/07/2011 - 08:03
Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 3 - Yusuf as. Kıssası	Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 3 - Yusuf as. Kıssası	12/07/2011 - 08:02
Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 2 - Tatbik Yönünden Demokrasi	Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 2 - Tatbik Yönünden Demokrasi	12/07/2011 - 08:01
Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 1 - Demokrasi	Hakimiyet Mefhumuna Getirilen Şüpheler 1 - Demokrasi	12/07/2011 - 08:01
Hakimiyet Dışında, Meclistekilerin ve Bunlara Yetki Verenlerin Küfrüne Örnekler var mıdır?	Hakimiyet Dışında, Meclistekilerin ve Bunlara Yetki Verenlerin Küfrüne Örnekler var mıdır?	12/07/2011 - 07:58
Hakimiyet Demokrasinin Belirlediği Milletin Değil, Sadece Allah'ındır	Hakimiyet Demokrasinin Belirlediği Milletin Değil, Sadece Allah'ındır	12/07/2011 - 07:57

1 2 3 4 5 6 7 8 9 ... sonraki › son »

ENGLISH FRENCH GERMAN ITALIAN RUSSIAN SPANISH

SIRALI DERSLER

- 1. Adım
- 2. Adım

İLİM TALEBELERİ DERSLERİ ETİKETLERİ

Abdest Akide Buluğ'ul Meram Cuma Namazı Fıkıh Mustalah'ul Hadis Namaz Usul'ul Fıkıh Vela ve Bera İman

tüm etiketler

GENEL DERSLER ETİKETLERİ

Ahlak Akaid Ehli Sünnetin Menheci Fıkıh Sahih-i Müslim Siyer Taifetu'l Mansura İlim Talebinde Menheç ve Cehalet İman İmanın 6 Esası

tüm etiketler

ANASAYFA | MAKALE ve METİN | KÜTÜPHANE | KISA DERSLER | İLETİŞİM

بسم الله الرحمن الرحيم

"Sen Onları Bir Sanırsın, Kalpleri Paramparçadır." (59/Haşr, 14)

Cemaziyel Evvel
Nisan '12 SAYI: 3

Hamd Allah'a, salat ve selam Rasûlü'ne olsun…

İslam'a davet etmek, yoğun bir uğraşıyı beraberinde getirmektedir. Rasulullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatındaki davetin her sahası, karşılaştığı zorluklar, bu zorluklara nasıl ve ne şekilde göğüs gerdiği, hedefe giden yolda hangi adımları izlediği biz Müslümanlara örnek teşkil etmelidir.

Bugün Müslümanlar herhangi bir meşru aracı kullanarak bu dine hizmet etmelidirler. Zira globalleşen dünya, beraberinde küfrü pompalamaktadır. Burada her davetçinin basiretli hareket etmesi gerekmektedir. Bu hususta 'İslami Davetin Özellikleri ve Meşru Araçların Kullanımı' yazısında, Hocamız güzel meselelere değinmektedir.

Bu daveti gerçekleştirecek bir cemaatin, bu yolda kendi içinde samimiyeti ve kardeşliği inşa etmesi gereklidir. Bu samimiyet salt sözlerle değil, lisan-ı hal ile gösterilmelidir. 'Cemaatsel Tavır ve Samimiyet', 'Uhuvvet' yazıları da bu konuda okunmaya değer makalelerdir.

İktidar savaşları tarih boyunca tekerrür eden bir durum olsa gerek. Ne kadar yakın olursa olsunlar, ne kadar aynı menheci takip ederlerse etsinler, küfrün tek olduğu, çıkardan başka bir amaç taşımadığı ayan beyan ortadadır. MİT depreminin ardındaki sır açığa vurulmayıp, üstü kapatılsa da dumanın boşuna gelmediği, yanan bir alevin olduğunu bizlere göstermektedir. Bu hengâme, neler gösterir neler…

Bir sonraki sayıda görüşmek duası ile…

EDİTÖR

İÇİNDEKİLER

tevhid
Aylık Dergi
Cemaziyel Evvel
Nisan 2012
Sayı: 3

İmtiyaz Sahibi:
Tevhid Dergisi
Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com

Fiyatı: 5 TL
Abonelik:
12 sayı + 3 kitap 60 TL
İletişim:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com

EBU HANZALA

İslami Davetin Özellikleri **ve Meşru Araçların Kullanımı**

Kitaba ve sünnete dayalı olmayan hassasiyet, takva değil aşırılıktır. Unutmamak gerekir ki takva ile aşırılık arasında ince bir çizgi vardır. Biri 'Merğub' iken, biri 'Menfur'dur.

Allah *subhanehu ve teâlâ* hiçbir alanda Müslümanları başıboş bırakmamıştır. Müslümanlar bu konuda Allah *subhanehu ve teâlâ*'ya ne kadar hamd etse azdır. Aksi durumda her kafadan bir ses çıkacak, tartışma ve anlaşmaya harcanan enerjiden insanlar dine hizmet edemeyecekti. Ki hali hazırda var olan ihtilafların ümmete olumsuz etkileri ortadadır.

İslam ümmetinin belirleyici vasıflarından bir tanesi 'Davetçi' kimliğidir.

"Siz insanların arasından çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten nehy edersiniz ve Allah'a iman edersiniz..." [1]

"Sizden hayra davet eden, iyiliği emredip, kötülükten nehy eden bir topluluk olsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır." [2]

"De ki: Bu benim yolumdur, ben ve benimle beraber olanlar Allah'a basiret üzere davet ediyorum. Allah'ı noksanlıklardan tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim." [3]

Rasûller ve Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* bu hakikatten hiç kopmamıştır. Onların hayatının özeti mücadeledir. Bunun büyük kısmını da Allah'ın dinine davet oluşturur. Aynı ümmetin, tevhid kervanının mensupları olarak aynı özellikleri kendimizde bulundurmak zorundayız. Bir insan veya yapının ümmetin parçası olma iddiası, ümmetin mümeyyiz vasıflarını kendinde bulundurduğu oranda geçerlidir. Davetçi kimliğine sahip çıkacak Müslümanlar bu konuda da başıboş bırakılmadıklarını bilmelidirler. Davet içeriği, üslubu ve araçları sözlü ve pratik olarak belirlenmiştir. davet imamları olan Rasûllerin davetleri incelendiğinde 'Davette Rabbanî metot' ortaya çıkacaktır. Hayati öneme sahip ve tafsilat isteyen bu konunun bir makaleye sığdırılması zordur. Ancak genel hatlarıyla Rasûllerin *aleyhissalatu ve sellem* davetleri incelendiğinde en bariz özellikler şunlardır:

1. Davetçilerin kimliği nettir: Hiçbir Rasûl yaşadığı toplumda tanınmayan veya kimliğini gizleyen bir insan değildir. En zor dönemlerde dahi açık kimlikleriyle Allah'a *subhanehu ve teâlâ* davet etmişlerdir. Onlar vahyin şahidi olan insanlardır. Şahitlik bir misyondur, tabiatı açık olmayı gerektirir. Mekke döneminin en zor zamanlarında Allah *subhanehu ve teâlâ* bu görevi hatırlatmıştır.

"Biz Firavuna bir Peygamber yolladığımız gibi, size de şahit olarak bir Peygamber yolladık" [4]

Onlar vahyin ne istediği, nasıl bir hayat tasavvur ettiği neyi yıkıp, neyi ıslah ve inşa etmek istediği noktasında insanlara şahitlik ettiler. Sanki Allah *subhanehu ve teâlâ*; 'Benim Rasûllerime bakın,

1. 3/Al-i İmran, 111
2. 3/Al-i İmran, 105
3. 12/Yusuf, 109
4. 74/Müddesir, 16

onlar bu öğretinin canlı şahitleridir. Onlarda ne görüyorsanız, İslam'ın hedefi onu gerçekleştirmektir' demektedir.

Misyonu bu olan insanların gizliliği düşünülemez. Ancak yüzyıllar boyu hareket ve canlılığını yitiren ümmet, bu noktada müstakim menheçinden saptı. Seksenlerde başlayan İslamî uyanış modelini sol örgütlerden aldı. İslam'ın gizlilik anlayışı yerine, sol örgütlerin gizlilik anlayışı, iyi niyetli ve arayış içinde olan Müslümanlara örnek oldu.

İslam'da ve Rasûller'in davetinde asıl olan **şahitlik ve açıklıktır.** Gizlilik ise zarurî durumlarda, davetin selameti için baş vurulucak bir araçtı. Ki tarihte nerdeyse hiçbir Peygamber bu araca başvurmamıştı. Canları ve mallarının tehlikede olması pahasına davetlerini kitlelere açıktan ulaştırmışlardı.

Gizlilik; teşkilat alanında çalışan Müslümanların, iç işleyişi ve projeleri düşmandan gizli tutmasıdır.

Bu noktada bize düşen tekrar Rabbanî metoda dönmektir. Davet açık ve davetçiler net olmalıdır. Ancak bu davetçilerin yetişmesi, bunlara dair plan ve program gizli olmalıdır. Burada ana gaye kalplerin selameti değil, davanın selametidir. Ta ki İslam için düşünülen bu projeler müşrikler tarafından dumura uğratılmasın...

2. Davet ettikleri şey nettir: Onlar Allah *subhanehu ve teâlâ*'nın tek ilah olduğu, onların ve atalarının ibadet ettiği sahte ilahların, dünya ve ahirette fayda vermeyeceğine davet ediyorlardı. Bu davette hiçbir kapalılık yoktu. Toplumun tepkisini çekip onları zor durumda bıraksa da bu netlikten hiç vazgeçmediler.

Müşrikler onları alıkoymak için her yolu deniyordu. Alay, hakaret, yalanlama ve fiziki işkence... Muvahhitlerin sebatını görünce farklı yollar aramaya başlamışlardı. Söylemlerin yumuşatılması için çalışmaya başladılar. İlahların fayda ve zarar vermediği ve babalarının ateşte olduğu hakikatini dillendirmemeleri için Ebu Talib aracılığıyla Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* baskı kurmaya gayret ettiler ama tüm çabaları nafile...! Ne Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ne de sahabe netlikten hiç vazgeçmedi, geri adım atmadılar.

Bugün İslam davetçisi de, söylemlerinde net olmalıdır. Allah'a *subhanehu ve teâlâ* tevekkül edip hakka davet etmelidir. Aksi durumda davetine heva karıştırmış ve müstakim menhecten sapmış olur.

3. Toplumda revaçta olan özelliklerle donanmışlardır: Peygamberlerin davetçi olarak bulundukları toplumlarda, revaçta olan ve insanların rağbet ettiği şeyler vardı. Meşru daire içerisinde Peygamberler bunları kullandılar.

Sihrin yaygın olduğu bir toplumda, Musa *aleyhisselam* sihirbazların sihrini alt edecek mucizelerle donatılmıştı. Başta sihirbazlar olmak üzere, insanlar üzeninde ciddi etki bırakmıştı. Onların davete icabet etmesine vesile olmuştu.

Tıbbın revaçta olduğu bir dönemde İsa *aleyhisselam* tıbbi bir takım mucizelerle donatılmıştı. Allah *subhanehu ve teâlâ*'nın izniyle, ölüler diriliyor, hastalar şifa buluyordu.

Rüya tabirinin revaçta olduğu, insanların gördükleri rüyaları önemsediği bir dönemde Yusuf *aleyhissalatu ve sellem* rüya tabiri ilmiyle donatılmıştı. Başta zindan arkadaşları olmak üzere, kralı dahi etkilemesine de bu özelliği vesile olmuştu.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* edebiyatın ve Arap şiirinin revaçta olduğu bir dönemde, Kur'an'la gelmişti. İçinde barındırdığı edebi değer müşrikleri aciz bırakmış, en önemli şiirlerini Kâbe duvarından indirmişlerdi. Düşmanlık etmelerine rağmen gizli-gizli Kur'an dinlemelerine bu i'caz ve edebilik sebep oluyordu.

Günümüz davetçileri de her toplumda revaçta olan, İslam nezdinde meşru olan araçları kullanmak durumundadır. Müntesibi olduğumuz İslam toplumu ve önderleri bu araçlarla donanımlı bir şekilde davet yapmışlardır.

Bu bir meslek olacağı gibi, bir sanat olabilir Her toplumun şartları ve revaçta olan unsurları farklıdır. Mühim olan meşru dairede olmasıdır.

4. Davetlerine aracı olarak her meşru yolu kullandılar: İnsanları davet ederken, davetin içeriği sabittir. Allah *subhanehu ve teâlâ* tarafından belirlenmiştir. Ancak davet için kullanılan araçlar meşru olmak kaydıyla davetçilere bırakılmıştır. Allah'a *subhanehu ve teâlâ* kullukta ihsan ilkesiyle hareket etmekle me'mur Müslümanlar bu konuda da

seçici ve hassas olmalıdırlar. Çünkü örneğimiz olan Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* hiçbir meşru aracı kaçırmamış, her yolla İslam'a davet etmiştir.

Davetin iki boyutu vardır:

1. İnsanlara tevhidin ulaşması (genel davet).

2. Tevhidi kabul edenlerin, İslamî bir yapı içerisinde eğitilmeleri (özel davet)

Birincisi çok geneldir. Her yolla (meşruluk kaydıyla) yapılabilir. İkincisi ise özeldir, gizlilik ve özel çaba ister. Kendine has bir fıkhı ve metodu vardır, tam ehliyet ister.

Ancak birincisi böyle değildir. Ne ciddi bir ehliyete ne de özenle seçilmiş bir programa ihtiyaç yoktur. Amaç tevhidin insanlar tarafından duyulmasını sağlamaktır. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*'in davetinde bu iki boyut çok açıktır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*'in davetine baktığımızda;

Kimi zaman; bir kayaya çıkıyor insanlara sesleniyordu, toplananların yaşına, statüsüne, idrakine bakmadan ortak bir mesaj veriyordu.

Kimi zaman; yolda karşılaştığı insanlara ayaküstü Allah'ın dinini tebliğ ediyor, inen ayetleri okuyordu.

Kimi zaman; Kâbe'nin yanına gidiyor, orada bulunan müşriklere tevhidi hatırlatıyordu.

Kimi zaman; müşriklerin kurduğu, onların kotrolünde olan ticaret ve eğlence panayırlarına gidiyor, insanları Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinine davet ediyordu.

Kimi zaman; başka beldelerde ve topluluklarda davet imkanı arıyordu. Ashabını Habeşistan'a yolladığı gibi, kendi Taif şehrine gidiyor, İslam davetinin insanlara ulaşması için çaba sarf ediyordu.

Bu örneklerden anlaşılan, neredeyse her imkan davet için değerlendirilmiştir. Burada gaye; hakkın daha fazla insana ulaşması, daha fazla insanın tevhidi duymasıdır. Özel davette ise tek bir yol kullanmıştır. Daveti kabul edenlerle birebir ilgilenmiş; müşriklerden uzak kimi zaman sahrada, kimi zaman evlerde onları arındırma ve eğitme faaliyetlerine devam etmiştir.

Bu ikisi birbirine karışmamalıdır. Karışma durumunda ya özel davete muhatap insanlar olmayacak, davet niceliği olan ama niteliği olmayan bir hüviyet kazanacaktır; ya da içine kapanık, dışa açılmamış, şahitlik görevini yerine getiremeyen topluluklar oluşacaktır. İki durum da Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* metoduna aykırıdır. Bu iki problemden biri bulunan yapının 'İslamî yapı' vasfını sürdürmesi imkansızdır.

Bir yapı kaliteli Müslümanlar yetiştirmeli, onlara kitabı ve hikmeti öğretmeli, onları cahiliyeden arındırmalıdır. Bu eğitim ve arınma esnasında oluşan imanî enerji, genel davet ve o yolda karşılaşılan sıkıntılara harcanmalıdır. Aksi halde yapının enerjisi kendine zarar vermeye başlar, içeride çatlaklar oluşur. İslam tarihi bu durumun en hayırlı şahididir. Rehavet ve rahatlık döneminde itikadî sapmalar ve düşmanlıkların Müslümanları bitirdiğine şahit oluyoruz.

Enerjisi ile hareket eden bir dağ veya buz kütlesi düşünün... Bu hareket önüne set çekilerek dışa dönük ilerleyişi engellendiğinde, enerji iç çatlaklara sebep olacaktır. Kur'an ve sünnetin pak eğitimi de enerjidir ve hareketsizliği kabul etmez. İslam'da ruhbanlığın yasaklanması da bundandır...

'Bu noktada en hayırlı yol Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* yoludur.' ilkesini hatırdan çıkarmamalıyız. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* davetinin iki yönlü oluşu, her yönün farklı özelliklere sahip olduğunu unutmamalıyız. Bizlerin daveti de, bu iki yönü barındırmadığı müddetçe sıkıntılar olacak, istenilen seviye tüm çabalara rağmen yakalanamayacaktır.

Güncel bir mesele: Günümüzde genel davete imkan tanıyan Müslümanların kullanması kolaylaşan radyo, televizyon, dernek, vakıf, dergi ve gazete gibi araçların kullanımı caiz midir? Bunların kullanımı davet metoduna zarar verir mi?

Bu araçların hiçbiri zatından dolayı yasaklanmamıştır. Yani içki, kumar, zina vb. yasaklarda olduğu gibi 'Bunu yapmayın' diye bir nehy/yasaklama mevcut değildir. Hakkında yasaklama olmayan hususlarda asıl olan, onun mubah olmasıdır. Ancak bazen bir şey bizatihi yasaklan-

Bugün İslam davetçisi de, söylemlerinde net olmalıdır. Allah'a subhanehu ve teâlâ tevekkül edip hakka davet etmelidir. Aksi durumda davetine heva karıştırmış ve müstakim menhecten sapmış olur.

masa dahi yapıldığı takdirde Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* başka yasaklarını tetikleyeceği için yasaklanır. Yani bizatihi olmasa da liğayrihi yasaklama söz konusu olur.

Örneğin; 'Televizyon kanalı kurmayın' diye bir yasak yoktur. Lakin televizyon kanalı kurulduğunda dinden taviz verme, dinin yasakladığı müzik, kadınların teşhiri vb. unsurları barındırır. Bu noktada bu işlemin yasak olduğuna hükmedilir. Her ne kadar bizzat yasaklanmasa da, (bu unsurlar) bariz yasaklama sebebi olduğu ve işleyişte bu yasaklar meydana geldiği için liğayrihi/kendi dışındaki sebeplerden haramlığına hükmedilir.

Asıl gaye Allah'ın dinini insanlara ulaştırma, tevhide gönül verenlerle bu dinin hakimiyeti için çalışmaktır.

Konumuz hassas ve konuşanların dikkatli olması gereken bir konudur. Çünkü sorumuzda zikredilen araçlar aslı itibariyle meşrudur. Hatta, Rasûllerin iletişim ve sosyal araçları kullanmış olması hasebiyle, bu ve benzeri araçlar 'Rabbanî davet' metodunun parçasıdır. Hiç kimsenin farazi düşüncelerle Müslümanları bu meşru araçlardan men etme hakkı yoktur. Kitaba ve sünnete dayalı olmayan hassasiyet, takva değil aşırılıktır. Unutmamak gerekir ki takva ile aşırılık arasında ince bir çizgi vardır. Biri 'Merğub' iken, biri 'Menfur'dur. Hariciler yeryüzünün en hassas insanlarıdır. Ancak kitaba ve sünnete dayalı olmayan bu korku ve hassasiyet, Allah *subhanehu ve teâlâ* adına, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* cennetle müjdelediklerini tekfire kadar varmıştır. Ne büyük ironi!! Ne akıl almaz bir son!!! Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızasına erişmek adına, Allah *subhanehu ve teâlâ* dostlarına eziyet etmek...

İşte bunun gibi somut delillere dayanmayan her türlü hassasiyet, sahibini Allah ve kul hakkında sıkıntıya sokacaktır.

Bu araçların kullanımı hakkında tafsilat esas olup, aslı itibarıyla meşru ve Rabbani davet metodunun parçasıdır. Bu asrın panayırları, toplanma yerleri, kitlelere ulaşmak için çıkılan yüksekçe yerler mesabesindedir. Bu yönüyle Müslümanların rağbet etmesi gerekir. Bununla beraber; kuruluş ve işleyişte içine düşülecek yasaklar olması halinde bunlardan uzak durulması gerekir. O zaman aslı meşru olmakla beraber, ortaya çıkan özel durumlardan dolayı meşruiyetini yitirmiş olur. Ancak iddia edilen yasaklar açık, zahir ve delile dayalı olmalıdır. Faraza, hayal mahsulü fantazileşmiş hassaslığa dayanmamalıdır.

Kuruluş Aşamasında Ortaya Çıkabilecek Yasaklar

a. Tüzükten kaynaklı problemler: Yaşadığımız sistemin tağuti bir sistem olduğu su götürmez bir hakikattir. Küfrü gelenek haline getirip , insanların her alanda kendine kulluk etmesi üzere kurgulanmış bir sisteme sahiptir. Bu sebepten dolayı Müslümanlar dikkatli olmalıdır. Herhangi resmiyet gerektiren işlemde, sözleşmeler güzelce okunmalı, yasaklara düşmekten sakınmalıdırlar.

Dinde sıkıntıya sebep olacak bir madde veya istek varsa onu reddetmeli yerine İslami bir madde koymalıdırlar. Ancak asla tavize yanaşmamalı, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* gazabına düçar olmak pahasına onun rızasına ulaşma iddiasındaki ironiye düşmemelidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* temizdir ve ancak temiz olanı kabul eder. Dinde , özellikle de itikadî alanda verilen tavizler o ameli batıl kılar. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yanında hiç hükmünde olmasıyla beraber, sahibine vebaldir.

Söz konusu araçlar kuruluş ve inşa aşamasında bu noktada irdelenmelidir. Her ihtimale karşı, İslami esaslara dayalı tüzük oluşturulmalı, inanç ve amaç ortaya konmalıdır.

b. İşleyişte meydana gelebilecek problemler: Aslı meşru olan bu araçlar işleyiş esnasında ortaya çıkacak bazı yasaklardan dolayı meşruiyetini kaybedebilir. Bu konu çok geniş olmakla beraber, en bariz hallerine bazı örnekler verelim.

İnancın gizlenmesi: Bu araçların devamı ve elden çıkma endişesiyle hakkın anlatılmaması... Tağutların istediği ve tehlike görmediği kadarıyla yetinilmesi.

İslam'da açık olan haramların işlenmesi: İslam'da yasaklanan unsurların bu meşru araçlarda işlenmesi, o işin meşruiyetini zedeler... İçki, müzik, kadın-erkek ihtilatı, haramların reklamının yapılması vb.

Aracın amaç haline gelmesi: Bunların araç olduğunu unutup, amaç ve asıl gayeymiş gibi hareket etmek. Bu menhecî sapmadır. Muhakkak beraberinde ameli ve itikadi sapmalar da meydana gelecektir.

Unutulmamalıdır ki, asıl gaye Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinini insanlara ulaştırma, tevhide gönül verenlerle bu dinin hakimiyeti için çalışmaktır. Bu kurum ve unsurlar bu amaca hizmet eden araçlardır. Dava ve menhec bu kurumlar üzerinden okunamaz. Asıl olan mücadelenin ve hedefin selametidir. Yeri geldiğinde bu kurumlar kapatılabilmeli, işlevini yitirdiğinde başka araçlar aranmalıdır.

Bunlar amaç haline gelirse, daha fazla insan, daha fazla organizasyon sevdası, nitelikli insan yetiştirme ve onlarla mücadeleye katkıda bulunmayı unutturur. Sayı ve kalabalıkla yetinilir. Toplumsal kabul, reyting, satış reklamları başarı göstergesi olarak kabul edilir. Oysa bu araçlar, özel davet ve dinin hakimiyetine yardımcı olacak unsurlardır.

Daha fazla satmak, daha fazla izlenmek, daha fazla faaliyet ve organize adına Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hoşnut olmadığı insanlarla ilişki içine girilecek, insanlar onların meş'um fikirleriyle zehirlenecektir.

Bu noktada iç mekanizma oluşmalıdır. Yapının kendini denetleyen, menhecine bağlı bireyler yetişmelidir. Ayrıca uyarı ve nasihatlere kulak verilmeli araçların amaç haline gelmesinin önüne geçilmelidir.

Sözün Özü

Müslümanların dergi çıkarması, televizyon kanalı açması, dernek kurması, internet siteleri kurması ve bunları İslami çalışmada araç olarak kullanmasında asıl itibarıyla sorun yoktur. Ancak kurulma ve işleyiş esasında meydana gelebilecek sıkıntılar olabilir. Bunlara dikkat edilmelidir. Bu sıkıntıların varlığı durumunda, bu araçlar meşruiyetini yitirir.

Bu konuda endişesi olan Müslümanlar olabilir. Şayet bu davaya olan bağlılıkları ve kardeşlerinin selametine olan düşkünlüklerinden kaynaklanıyorsa, bu Müslümanlar için rahmettir. Böyle Müslümanların olması, her daim şükür kaynağı olmalıdır. Onlar sapmaların önünde engeldir. Diyalog ve karşılıklı paylaşımlarla bu endişeler giderilmelidir.

Bu noktada önemi ve lüzumu gereği bir konuya dair bakış açımızı ve kardeşlerimize tavsiyemizi beyan etmekte fayda görüyorum. Eleştirilere karşı nasıl tutum olmalı, nasıl karşılık vermeliyiz.

Öncelikle eleştirinin varlığı hareketler için rahmettir. Bir yapı ihsan ilkesini çalışmalarında esas alacaksa, eleştiriye açık olmalıdır. Hiçbir şey başlangıcında kemale eremez. İşleyiş esnasında yapılan ıslah ve yenilikler o çalışmayı mükemmele doğru götürür. Bu anlamda iç ve dış eleştiri çok önemlidir. Bu dayanışmayı artırdığı gibi, çalışmaları kemale götürür. Bu mekanizmanın adı yapıcı eleştiridir. Bununla beraber; münafıkların moral bozmak, yapılan işleri ağırlaştırmak, yarı yolda bırakmak için kullandıkları en tehlikeli silah eleştiridir. Bu da yıkıcı eleştiridir. Ve bu ikisi arasında ince bir çizgi vardır. Çünkü münafıklar da İslam toplumunun zahiri üyeleridir. Bu noktaya dikkat edilmeli, yapıcı eleştiriye teşvik edilmeli, yıkıcı olanın önü alınmalıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ*, münafıkların savaşa çıkmasını bu sebepten engellemiştir. Çünkü eleştirileriyle müminleri zayıflatacak, onların moralini bozacaklardır (bkn; Tevbe 47-48). Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* yapıcı eleştiri oluşması için ashabıyla istişare ediyor, onlardan gelen her türlü öneriyi dikkatle dinliyordu.

İslami bir yapı olarak herhangi bir eleştiri karşısında şu adımları izlemeliyiz:

1. Eleştiri yapanın mücadele sahasında olması: Müslümanları eleştiren şahıslar, İslami sahada çalışan ve bilinen insanlar olmalıdırlar. İslam içi dikili bir tek ağacı olmayanların Müslümanları eleştirme hakkı yoktur.

Saha içerisinde olmayanların mücadeleyi, ruhunu ve gereklerini anlamaları mümkün değildir. Bu tiplerin genelde moral ezmeye endeksli eleştirileri olur. Çalışma ve bireyler bu

tip eleştirilerden korunmalıdır.

2. Bariz problemlere sahip, hastalıklı insanlar olmamaları: Eleştiri yıkıcı olduğunda Müslümanları olumsuz etkilediği gibi psikolojik olarak sahibini rahatlatır. Yapamadıklarına haset edenler, kıskananlar; yapabilenleri eleştirerek kendilerini rahatlatırlar. Bu tipler Allah'a *subhanehu ve teâlâ* kulluk yapamadıkları gibi mü'minlere kardeş de değildirler. Sorun yaşamadıkları insan yok gibidir. Kendilerine sınırsız tolerans beklerken, başkalarına karşı çok sert ve hassastırlar.

İslam toplumunun kalbi hastalıklı tipleridir. Ne tam İslam'a gönül verebilirler, ne de fıskı tam manasıyla yaşarlar. Her zaman iki şey arasında sıkışık ve huzursuzdurlar. Huzursuzluklarının faturasını Müslümanlara keserler. Bunun dışa yansıması da eleştiridir. Yapılan hiçbir şeyi beğenmez muhakkak eksik bulurlar. Ancak hayatlarında hakkını vererek yaptıkları hiçbir şey yoktur. Yapamadıklarını bastırdıkları bu yol, üzerlerine sinen iş gibidir. Onlar görünmediğini sanır, ancak kokusu kilometrelerce öteden hissedilir. Sineğin sağlam bedende yaraya konduğu gibi, her daim bardağın boş tarafını görürler. Bu tiplerin eleştirileri kaale alınmamalı, yokmuş gibi davranılmalıdır. Çünkü bunlar kaale alındıkça nefsi tatmin olan ve eleştiri hakkının kendilerine teslim edildiğine inanan insanlardır.

3. Eleştiri konusunun içtihadi olmaması: İçtihadi konularda eleştiri olmaz, herkes kendine ve şartlarına uygun olanı yapar. Bu konularda fikir alışverişi olabilir, kimse kendi doğrusunu karşısındakine dayatmaz. Bu tip konularda tartışma anlamsız ve vakit kaybıdır.

4. Eleştirinin muhkem ölçülere dayanması: Yapılanın yanlışlığına dair açık nass bulunmalıdır, aksi halde insanların akıllarının ve duygularının sınırı yoktur. Bir aklın hoş görmediğini, bir başka akıl hoş görebilir. Duygular da böyledir. İnsanların duygularını, yetişme şekilleri ve mizaçları belirler. Her insanın duygusu ve olaylara tepkisi farklıdır. Hiç kimsenin kendi mizaç ve karakterini Müslümanlara dayatma hakkı yoktur. Açık verilere dayanmayan eleştiri ya akli ya da duygusaldır. İkisi de sonuca götürecek etkenlerden değildir.

Bu noktada gereksiz hassasiyetlere dikkat etmeliyiz. Konu içinde dikkat çektiğimiz gibi ölçüsü olmayan hassasiyet, sahibine ve Müslümanlara zarar verir. Faraza ve ihtimallerle eleştiri olmaz. Bir insanda göz olması, onun harama bakma tehlikesi var demektir, bu ihtimalle gözü eleştirmek ve kullanmayalım demek ölçüsüz hassasiyet olduğu gibi; meşru davet araçlarını faraza ve ihtimaller sebebiyle kullanmayalım deyip eleştirmek de böyledir. Ve bu hassasiyet, günün birinde insanı helaka götürecektir. Haricilerde olan hassasiyet bunun en güzel örneğidir. Örneğin Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* Taif dönüşü 'Neden müşriklerin korumasına girdi, Allah'a tevekkül etmesi gerekmez miydi?', 'Ecel Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elinde değil mi?', 'O dilemezse kimse zarar veremez; akidemizin bir parçası değil mi?', 'Neden azimeti tercih etmedi?', 'Ashabı o durumdayken onun gerek amcası, gerek girdiği himayeden dolayı işkenceden muaf kalması doğru mu?', 'Yanlış anlaşılmaya sebep olmaz mı?'...

Sorular, sorular, sorular... Gereksiz hassasiyetle Rasûlullah'ı *sallallahu aleyhi ve sellem* eleştirebilirsiniz. Allah *subhanehu ve teâlâ* muhafaza bu noktaya dikkat etmeliyiz. İnsanların ölçüsüz ve hamasete dayalı hassasiyetleri kendilerini bağlar.

Bunun yanında sahibinin İslami mücadele sahasında olduğu, Müslümanların elinden, dilinden selamette olup, eleştirisi nassa dayalı her insan ve kurum rahmet olarak görülmeli, detaylı dinlenmeli, anlamaya çalışılmalıdır. Haklı bulunan noktalarda tevbe edilip, geri dönülmeli, yanlış anlaşılmalarda endişeler giderilmelidir.

Bu yazı iki tür eleştiriye cevap mahiyetinde ele alınmıştır. Kendilerine her daim müteşekkir olduğumuz, hürmetimizden ellerinden öpmeyi şeref kabul ettiğimiz büyüklerimizin endişelerini gidermek maksadıyla lafı uzattık. Yazıda yer alan bazı olumsuz ifadelerden dolayı helallik isteriz, hiçbiri onlara yönelik değildir; yıkıcı eleştiri yapıp, buna ehil görmediğimiz, ne idüğü belirsiz şahıslara yönelik kullanılmış ifadelerdir. Yapıcı eleştirileriyle kardeşlerini nasihatten mahrum bırakmayan tüm hocalarımızdan ve büyüklerimizden Allah *subhanehu ve teâlâ* razı olsun. ■

Selam ve dua ile...
Ebu Hanzala

EKREM BULCA

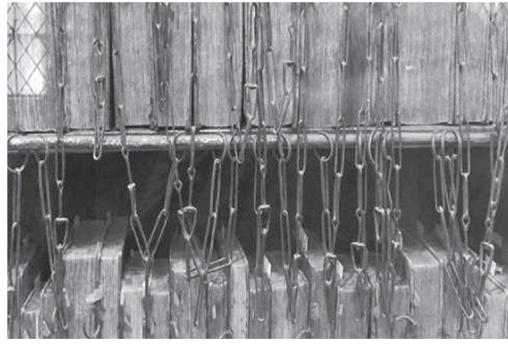
İlmin Önündeki Engeller

İlim talebesinin ilme başlarken gayesinin İslam'ını güzelleştirmek olması gerekir. Her ilim okuyan veya her Müslüman olanın İslam'ı güzel değildir.

İlmin Allah ve Rasûlü'nün yanındaki fazileti, sahabenin ilme olan rağbeti, ilmin insana getirdiği güzellikler anlatıldığı zaman, bu güzelliklerden faydalanmak isteyen Müslümanların ilim öğrenmeye yöneldiklerini görmekteyiz. Zaten imkânı olduğu halde bu güzelliklerden uzak durmak akıl kârı değildir. Fakat şunu bilmek gerekir ki ister dünyevi olsun ister uhrevi olsun hiç fark etmez, her güzel şeyin önünde mutlaka bazı engeller vardır. Bu engeller aşılmadan istenilen güzel şeylerin elde edilmesi mümkün değildir. İlim öğrenmek de güzel ve faydalı olduğu için, önünde birçok engel vardır. Her ilim talebesinin bunları araştırıp öğrenmesi ve bunlara karşı tedbirlerini alması gerekir. Çünkü bu engeller öğrenilip aşılmadan, ilmin güzelliklerinden istifade etmek mümkün değildir.

Peki ilmin önündeki engeller nelerdir?

İlmin önündeki en büyük engel şeytandır. Tarihten beri Müslümanlara düşmanlık yapan ve hala da yapmakta olan şeytan mü'minlerin bu güzelliklerden istifade etmesinden razı olmaz. Şeytanı, sadece ilmin önündeki engel olarak düşünmememiz gerekir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* razı olduğu, kendisine değer verip kullarından yapmalarını istediği hangi amel olursa olsun şeytan ondan razı olmaz. Razı olmadığı için de her türlü yola başvurarak kişiyi faziletli olan o amelden alı koymaya çalışır. Çünkü şeytan

insanın yapacağı hayırlara engel olacağına dair Allah'a *subhanehu ve teâlâ* söz vermiştir. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

> *"(Şeytan) Dedi ki: 'Senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım. Sonra andolsun, önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından onlara sokulacağım. Böylece çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın.' "* [1]

Şeytan, okuduğu ilimle kendisine ve başkalarına faydalı olmayan, okuduğu ilimle kendi sapıp başkalarını da saptıran insanları, ilim okumaktan alıkoymaya çalışmaz; bilakis kedisine yardımcı oldukları için daha fazla teşvik eder. Şeytan, okuduğu ilimle ilk başta kendisine sonra da başkalarına faydalı olan kişileri alıkoymak için uğraşır. Çünkü asıl tehlikeli olanlar onlardır.

1. 7/A'râf 16–17

Şeytan kişiyi ilim öğrenmeden alıkoymaya çalışırken kişiye sen ilim okuyup bu güzelliklerden faydalanma demez. Böyle dediğinde, istediğini elde edemeyeceğini bilecek kadar akıllıdır. Öyle tuzaklar ve hilelere başvurur ki kişi kendisine tuzak kurulduğunun farkına bile varmaz.

Şeytanın, insi düşmanlar gibi sıradan bir düşman olmadığını unutmamamız gerekir. Babamız Adem'den *aleyhisselam* bu yana insanlarla uğraşıtığı için insanları saptırma konusunda çok tecrübe elde etmiştir. Bugün bizler dahi bir insanın fıtratını tanıdığımızda onunla aynı fıtratta olan başka birisini görünce hemen 'Bu gibi insanların şu zafiyetleri olur, şundan hoşlanırlar, şundan nefret ederler, ondan dolayı şunu şunu yapmamız gerekir' deriz. Şeytan gibi insanların fıtratlarını ezberlemiş olan birisinin kişiyi saptırma konusunda ne kadar uzman olabileceğini tahmin edebiliyoruzdur herhâlde.

Vakit, genel olarak tüm insanların, özel olarak da ilim talebelerinin sermayesidir. Kişi bu sermayesini güzel değerlendirirse geleceği için iyi bir adım atmış olur.

Şeytan, ilk başta elinden gelen bütün imkânları kullanarak kişiyi ilim okumaktan, ilim öğrenme ortamlarına gitmekten alıkoymaya çalışır. İlim öğrenmeye gittiğinde, dünyevi olarak kaybedeceği güzellikleri kişinin gözünün önüne getirir. Kişi bu engeli aşıp, ilim öğrenmeye gittiğinde şeytandan kurtulduğunu zannetmemesi gerekir. Şeytan pes etmez. Bu sefer kişinin ilmi ihlassız bir şekilde öğrenmesini sağlayarak ilmin faydalarını elde etmesine engel olur. Her ilim talebesinin ilme başladığı günden itibaren bu konuya çok dikkat edip bir saniye dahi unutmaması gerekir. Aksi takdirde öğreneceği ilmin kendisine hiçbir faydası olmaz.

İhlas, kişinin yaptıklarını sadece Allah *subhanehu ve teâlâ* için yapmasıdır. İhlas, amellerin kabul olması için gerekli olan iki şarttan birisidir. İhlas olmadığında yapılan amellerin Allah *subhanehu ve teâlâ* katında bir değeri olmadığı gibi kişiye de hiçbir fayda sağlamaz. Yaptığı amellerinin karşılığını görmek isteyen kimselerin amellerinde ihlasa dikkat etmeleri gerekir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Onlar sadece ihlaslı bir şekilde Allaha ibadet etmekle emrolundular" [2]

İlim azim ve istikrar/devamlılık ister. Bunu da ancak ihlaslı olanlar yerine getirebilir. İhlaslı olmayan, bir kimsenin ilim okuması mümkün değildir. Çünkü ihlaslı olmayan azim ve süreklilik gösteremez. Seleften biri şöyle der: *'Allah için olan her şey devamlı, Allah için olmayan her şey de kesiktir'*. İhlaslı olmayan kişiler, yaptıkları amellerin karşılığını hemen beklerler. Karşılığını görmediklerinde yapmakta oldukları amelleri terk ederler. İhlaslı olanlar ise yaptıklarının karşılığını Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* bekledikleri için ölünceye kadar amellerinde istikrar gösterirler.

Allah *subhanehu ve teâlâ* için okumayıp, başkaları için okuyan kişiler ilim okumaktan çabuk sıkılırlar. Allah *subhanehu ve teâlâ* için okuyanlar ise sıkılmak bir yana okudukları ilmin her saniyesinden lezzet alırlar. Allah *subhanehu ve teâlâ* için okumayanlar belli bir süre sonra ilim okumayı bırakmak isterler. Çünkü gereksiz görürler. Fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* için okuyanlar ilmi cenneti elde etmek için bir araç gördükleri için bırakmak bir yana eksiklerini, yapmaları gerekenleri öğrendikleri için daha fazla ilme yönelirler.

İlim öğrenmeye devam edebilmek için öğrenilen ilimden lezzet duyulması gerekir. Kişinin tat almadığı, lezzet duymadığı bir şeye devam etmesi mümkün değildir. Okudukları ilimden lezzet alanlar öğrendiklerini amele dökenlerdir. Bugün ilim öğrenip de ilimden sıkılanların birçoğu öğrendiklerini amele dökmeyenlerdir. Kişinin öğrendikleriyle amel edebilmesi için de ihlaslı olması gerekir. İhlaslı olmayanlara amel yapmak zor gelir, amel etmeye çalıştıkça sıkılırlar, ondan dolayı da ilimden lezzet almayıp ilmi bırakmak isterler.

Şeytan, talebenin ihlassız bir şekilde ilmi öğrenmesini sağlayıp istediğini elde edemeyince bu defa kişinin ilim ortamında vaktini gereksiz şeylerle harcamasını sağlar. Bunu yaparaktan kişinin kazanacağı hayırları en aza indirmeye çalışır.

2. 98/Beyyine, 5

Vakit, genel olarak tüm insanların, özel olarak da ilim talebelerinin sermayesidir. Kişi bu sermayesini güzel değerlendirirse geleceği için iyi bir adım atmış olur. İyi değerlendirmez ise geleceğini heba etmiş olur. Düşünün elinizde size ait olan bir miktar sermayeniz var. Bunu istediğiniz şekilde kullanma noktasında özgürsünüz. Eğer siz bunu güzel değerlendirir gerekli yerlere yatırım yaparsanız, ileride yaşlandığınızda fazla sıkıntı yaşamazsınız. Fakat siz bunu gereksiz şeylerde harcayıp iyi değerlendirmezseniz yaşlandığınızda sıkıntı içerisinde yaşarsınız. Vakit de bunun gibidir. Vaktini güzel değerlendirenler ilerde cenneti elde edip rahat ederler. Vaktini güzel değerlendirmeyenler ise, cennete giden yolda sıkıntı yaşarlar.

"Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyleri terk etmesi İslam'ının güzelliğindendir."

İlme vakit ayırmadan, ilmi elde etmek mümkün değildir. Şeytan da bunu bildiği için kişinin vaktini gereksiz şeylerle harcamasını sağlayarak buna engel olmaya çalışır. Bunu başarınca şeytan çok sevinir. Çünkü bu şekilde kişi hem ilim ortamından elde edeceği hayırlardan hem de dışarda olsaydı yapacağı hayırlardan mahrum olmuş olur. İmam Şafi *rahimehullah* şöyle der: *'Vakit kılıçtır ya sen onu kesersin ya o seni keser. Şayet sen nefsini hak ile meşgul etmezsen batıl seni meşgul eder.'*

Aslında ilim talebeleri de, diğer Müslümanlar da gereksiz şeylerle uğraşılmaması gerektiğini bilirler. Fakat buna rağmen vakit gereksiz şeylerle doluyor. Bunun birçok sebebi vardır. Diğer sebepleri de kendisi altında toplayan temel konumunda olan asıl sebep; kişinin içerisinde olduğu her ortamı Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* razı olduğu bir ortama çevirme gayretinde olmamasıdır. Bu şekilde bir düşüncesi olan birisi gereksiz şeylerle uğraşmaz. Uğraşmaya başladığında hemen şöyle düşünecektir: 'Allah *subhanehu ve teâlâ* bu konuştuklarımızdan veya bu yaptıklarımızdan razı mıdır? Değil midir?' Eğer değilse hemen onu terk eder.

İlim talebesinin ilme başlarken gayesinin İslam'ını güzelleştirmek olması gerekir. Her ilim okuyan veya her Müslüman olanın İslam'ı güzel değildir. Ancak gereksiz şeylerle uğraşmayı terk edip içerisinde olduğu her ortamı Allah'ın razı olduğu bir ortama çevirenin İslam'ı güzelleşir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyleri terk etmesi İslam'ının güzelliğindendir."

Şeytan kişinin vaktini gereksiz şeylerle harcamasını sağlayınca kişinin ilim öğrenecek vakti neredeyse hiç kalmaz. Çünkü, kim kendisini ilgilendirmeyen şeylerle uğraşırsa kendisini ilgilendirenleri zayi eder. Kişinin ilim okumaya vakti kalmayınca bu sefer şeytan, kişinin yaptığı başka hayır amellerini bahane göstererek; 'Sen bu işlerden dolayı derslerini yetiştiremiyorsun' der. Kişi de buna kanarak yapmış olduğu hayır amellerini terk etmek ister. Onları terk edince ilim öğrenmeye daha fazla yöneleceğini zanneder. Bilmiyor ki şeytanla istişare eden hiçbir zaman karlı çıkmaz. Bilmiyor ki şeytan hiç kimsenin menfaatini düşünmez sadece kendi menfaatini düşünür. Kişi yaptığı hayır amellerini terk edince bu sefer şeytan onu daha fazla gereksiz şeylerle uğraşmaya sevk eder. Bu şekilde bütün güzelliklerden mahrum olur.

Şeytanın ilim talebelerine kurduğu tuzaklar sadece bu ikisi ile sınırlı değildir. Şeytanın ilim talebelerine kurduğu daha birçok tuzağı vardır. Kişi birini atlatınca şeytan diğer tuzağını devreye sokar. Ancak şeytan gibi bir düşmanı olduğunun bilincinde olan ve bunu dert edinen, onun tuzaklarının farkına varır. Yaptığı işlerde şeytanı hesaba katmayıp devre dışı bırakanın, onun tuzaklarını fark etmesi mümkün değildir. ■

Bir Sevda,
Bir Sancak Gerek

İslam garip, ehli mahzun her yanda
Güneşi çalınmış bulutların arasında
Rahmet yelleri terk etmiş yerini fırtınalara
Alabora olmuş, umutlar saçılmış etrafa
Bugününe ağlarken ümmet
Kitap mehcur, mazisiz ümmet
On dördüncü asır ilmik ilmik örülen sevde
Bir kar tanesine konan ve çığa dönen
Muhammedî Seda
Hiç olmamış, yaşanmamış adeta
Tih çölünde anlamsız vaveyla
Umutsuz bekleyiş, korkulu gözlerde
Bir çağrı, bir umut gerek
Ümmü'l-Kura'da Muhammedî nuru eklenerek
Zemzem sularında yıkanmalı
Kâbe örtüsünü libas yapıp kendine
Yeryüzünü sarmalı.
Mezopotamya güneşinde kuruyup
Fırat suyunda çağlamalı
Yüklenip Dicle'nin dinginliğine
Sarp yokuşlara tırmanmalı
'Ahad Ahad' olup Bilal'in iniltisinde
Yeşertmeli umutsuz, kuru çölleri
Müjde olup al-i Yasir'e
Diriltmeli Tih çölüne düşmüş ümmeti
Bir çığlık, bir feryat gerek
Ümmü'k-Kura'da İbrahim'in sesi eklenerek
Menatların, Latların yüzünü karartmalı
Musa'nın sesiyle yankılanıp sarayalar da
Firavun ve Bel'amların tahtını sarsmalı
Tohum olup düşmeli Nil topraklarına
Destan olup, yazılmalı Mısır zindanlarında
Ve fidan olarak bitmeli Torabora da
Bir Usame, bir Zerkavi olup
Mezar taşı olmayan kabirlerde
Takılmalı bir Filistinlinin sapanına
Kahır, intikam ve öfkeyle yoğrulup
Siccil olup düşmeli zulmün kafasına
Bir sevda, bir sancak gerek
Bedir de meleklerin sancağına eklenerek
Dalgalanmalı Irak topraklarında
Selahaddin'in meşalesi gibi yanmalı Mescid-i Aksa'da
Mazlumların ahına ve gözyaşlarına karışıp
Yusuf yürekli yiğitlerin avucuna konmalı
Temiz ağızlarda dua olup
Bir kelebek kanadında yükselmeli semaya
Bir ölümün titrettiği gibi arşı
Bir dirilişle titrelemeli
Rahmet olup sağnak sağnak yağmalı insanlığa
Öfke olup, kinle bilenmiş yüreklerde kafire
Şefkat olup, tebessümle yansımalı mü'mine
İffetin rahmine yerleşip
Gelecek olmalı, yarınları kararmış nesillere
Bir çağrı, bir umut gerek
Bir çığlık, bir feryat gerek
Bir sevda, bir sancak gerek
Bir nesil gerek
Ölümüm, diriltecekse ümmeti
Ben de varım, Rıdvan biatına eklenerek

Ömer Faruk Tüzüner

Cemaatsel Tavır **ve Samimiyet**

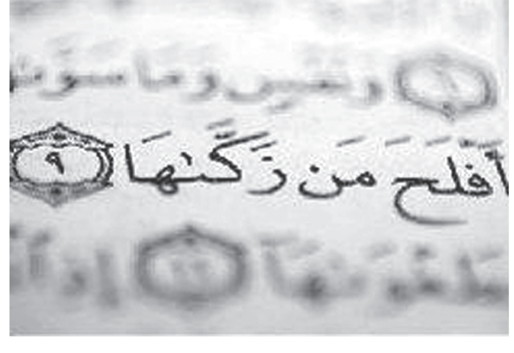
Kişinin samimiyeti ancak Allah'ın hükümlerini kendi çıkarlarına aykırı olduğu halde kabul etmesiyle anlaşılabilir.

Yüce Rabbimize hamd, Rasûlümüze salat ve tüm kardeşlerimize selam olsun.

"Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirip, ona fücur ve takvayı ilham edene and olsun ki…" [1]

Fıtratımızın temelinde iki ana unsur vardır: Takva ve fücur. Bu sebeple bütün davranışlarımızın ve tepkilerimizin çıkış noktası olarak nefsimizdeki bu takva veya fücurdur. Hangi konuda olursa olsun verdiğimiz kararların bu iki asıldan hangisine uyduğunu sorgulamamız gerekir. Şayet takvaya uygunsa bu samimiyetimizi gösterir. Fakat nefsin hastalıklarına yenilip, fücur üzerine verdiğimiz kararımız varsa bu da maalesef Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve dinimize karşı samimiyetsizliğimizi gösterecektir.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur: Normal şartlarda bize uzak, bizi ilgilendirmeyen konularda net kabullerimizin olması nedeniyle, kalbimizde şüphe olmaksızın gerçeği kabul edebilmek kolaydır. Asıl zor olan ise bizzat bize, ailemize, dostlarımıza taalluk eden emirleri, kendi doğrularımızla zıt bile olsa kabul edebilmek, içselleştirebilmektir. Samimiyet burada anlaşılır. Sözgelimi, İslami çevrede yaşayan herkes, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hükümlerinin mutlak adalet olduğunu, tek doğrunun Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* buyurduğu şekilde olduğunu bilir. Ve hatta bunu hararetle savunabilir fakat kişinin samimiyeti ancak bu hükümleri kendi çıkarlarına aykırı olduğu halde kabul etmesiyle anlaşılabilir.

Örneğin hırsızlık suçunun İslam'daki cezasını tek hak olarak görebiliriz, onu savunabiliriz. Fakat asıl mesele bu suçu kendimiz, annemiz, babamız, eşimiz, çocuğumuz, dostumuz işlediğinde verilecek cezayı nasıl karşıladığımızdır. Şayet Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi "*Hırsızlık yapan Fatıma da olsa eli kesilir*" diyebiliyorsak bu samimiyetimizin, kalbimizdeki takvanın açığa çıkmasıdır. Ama iş bize döndüğünde 'İyi de şöyle de olsa olmaz mı?' diye bahaneler üretiyorsak burada durup, samimiyetsizliğimizin kaynağını araştırmamız gerekir.

Gözlerimizle ahir zamanı müşahede ettiğimiz karanlık günler yaşıyoruz. Böyle bir zamanda hidayetten sonraki en büyük lütuf hiç

1. 91/Şems, 7-8

şüphesiz İslami bir yapının içerisinde yer almaktır. İşte bu lütfun şükrünü eda edebilmek için –her şeyde olduğu gibi- genel olarak verilen emirlerin, kendimize taalluk eden kısımlarında da durduğumuz noktayı iyi belirlemeliyiz. Yani tabiri caizse kendimize samimiyet testi yapmalıyız. Çünkü herkes menhec sahibi, kuralları net, attığı adımlardan emin bir cemaat içerisinde bulunmaktan memnuniyet duyar. Verilen kararlar ehil insanların elinde, şeriata uygun bir şekilde veriliyor, vakıada da güzel semereleri görülüyorsa herkes bu kararları sahiplenir hatta över, ancak bu samimiyetin göstergesi değildir. Samimiyetin göstergesi; verilen bir karar kişinin beklemediği, bizzat kendi yakınlarıyla alakalı olduğunda göstereceği tepkidir. Eğer insan böyle bir durumda içinde bir sıkıntı duyuyorsa fücur üzere olduğu anlaşılır. Yok, verilen kararı her halükarda içinde hiçbir sıkıntı duymadan kabullenip uygulayabiliyorsa, buradan da takva üzere olduğu anlaşılır. Çünkü insanın benliğindeki asıl duygular bu tip çatışma ortamlarında ortaya çıkar. Bu sebeple insanın bu tip durumlarda kendisindeki duygulara dikkat edip gerçek halini anlaması gerekir.

Bir insanın kalbindeki hastalığı görebilmesi, 'Ben bu konuda hatalıyım' diyebilmesi en büyük nimetlerdendir.

Bir İslami hareketi hakiki manada İslami hareket yapan emri bi'l maruf nehyi ani'l münker anlayışıdır. İyiliği emreder, yahut kötülüğü nehyederken, içerisindeki bireylerin her birinin toplu bir şekilde sürece iştirak ettiği yapılar ancak gerçek manada İslami yapılar olabilirler. Bazen Müslüman bir kardeşimizin düzeltilebilmesi, ıslah olabilmesi için İslam; önünde namaz kılmama, selam vermeme vs. gibi cezalar uygulamamızı teşvik etmiştir. Burada İslam alimlerinin koyduğu tek şart ise bu uygulamaların karşıdakine yarar sağlıyor olmasıdır. İşte bu cezaların yerli yerince uygulanabilmesi ve sonuçta yararın sağlanabilmesi için de ancak bütün bireylerin ortak bir şekilde sürece katılmaları şarttır.

Ka'b Bin Malik *radıyallahu anh* kıssasını burada gözümüzün önüne getirmekte yarar var. Bildiğimiz gibi, Ka'b *radıyallahu anh* mazeretsiz bir şekilde cihada katılmaması neticesinde Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından ceza alan sahabelerden birisiydi. Cezası gereği, Medine'de kimse Kab'a *radıyallahu anh* selam vermiyor ve selamını almıyordu. Bu durum bütün ağırlığıyla Ka'b'ı *radıyallahu anh* sıktığı bir zamanda o, çocukluktan beridir arkadaşı, en iyi dostu olan amcası oğluna bir umutla gidip, selam vermiş fakat amcası oğlu da Ka'b'ın *radıyallahu anh* selamına karşılık vermemişti. Hiç şüphesiz ne Ka'b *radıyallahu anh* için ne de en yakın dostu için buna katlanmak kolay değildi. Fakat onlar şunu çok iyi biliyorlardı 'Bu kararı veren emirimizdir, biz de onun bu işte ehil olduğuna inanıyoruz. O halde bize düşen en güzel şekilde bunu uygulamaktır.' İşte kalplerindeki takva gereği bu cezayı hakkıyla uygulayan bu kulların tevbesini ise, bizzat Allah *subhanehu ve teâlâ* yedi kat göğün üzerinden ayet indirerek kabul etmişti.

Şimdi şöyle bir düşünelim: Şayet Medine'deki İslam cemaati içerisinde Ka'b'a *radıyallahu anh* uygulanan cezayı bir kısım insan uygulasaydı, bir kısım insan ise arkadaşlarına, dostluklarına, samimiyetlerine yaslanıp uygulamaya katılmasaydı acaba ne olurdu?

Evet, böyle bir halde sonucun hayra ulaşması mümkün olmazdı. Nasıl olabilir ki! Bizler İslam cemaatini bir vücuda benzetiyoruz. Bir ayağı başka yöne giderken, öbür ayak diğer yöne çekiyor, burada sonucun hayır olmasını nasıl bekleyebilir?

Yine öyle bir vücut ki kollarıyla karşısındaki adamı kucaklamış, aşağıda ise ayakları ile tekmeliyor. Burada samimiyetten bahsetmek mümkün olmadığı gibi hayra ulaşmak da imkansızdır. Cemaatsel tavır ise bu vücudun her bir uzvunun aynı yönde hareket etmesini gerektirir.

Bu konuda sıkıntı yaşayan insanın dönüp kendisine bakması şarttır. Şayet problemi karar mekanizmasındaki insanların, bu işe ehil olma-

dığı ve yanlış kararlar verdiği noktasında ise, o zaman neden böylesine yanlışların olduğu bir yapıda bulunuyor?

Yok, bu insanlar karar verme yetkisine sahipse ve verilen kararlar başkalarına yönelik olduğunda hiçbir sıkıntı olmuyor, hatta verilen kararları alkışlıyor; ancak iş kendine dönünce sıkıntı hissediyorsa bunun İslam'daki tek ismi kalp hastalığıdır.

Çünkü hakikat nettir. Müslüman ancak başındakilerin doğruluğundan, uygulamalarının ve kararlarının hak olduğundan emin olduğu kişilerle bir yapı içerisinde bulunur.

"Ey iman edenler Allah'tan sakının ve sadıklarla, doğrularla beraber olun." [2]

Doğruluklarına ve hakkın bu olduğuna gerçekten kalben inanıp, bu insanlarla beraber olduysa da, insanın üzerine düşen; yapının her türlü kararına tam bir teslimiyetle teslim olmaktan başka nedir?

Sonuç olarak şu unutulmamalıdır: Bir insanın kalbindeki hastalığı görebilmesi, 'Ben bu konuda hatalıyım' diyebilmesi en büyük nimetlerdendir. Çünkü hatasını görebilenin bundan dönme imkanı da ortaya çıkmış demektir. Bu sebeple, verilen kararlar sonrasında kalbinde sıkıntı hisseden, uygulamada problemler yaşayan her Müslüman bu nimetin bilincinde olmalı ve hemen hastalıklarına reçete sunabilecek doktorunun yanına gidip 'Kalbimin durumu budur, içinde bulunduğum hal böyledir' diyerek, Allah'a da tevbe edip, O'ndan yardım isteyerek bundan kurtulmaya çabalamalıdır. ■

"...nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir." [3]

---

2. 9/Tevbe, 119
3. 91/Şems, 9

“Sen Onların Bir Sanırsın Kalpleri Paramparçadır.” *(59/Haşr, 14)*

Küfrün ittifakları debdebeli anlaşmaları, anlamsız kibirleri bizi mücadeleden alıkoymamalı. Şeytanın ancak kendi dostlarını korkuttuğu anlarda, bu hakikatle karanlık vesveseleri dağıtmalıyız.

Kafirler çıkarları etrafında toplanabilirler. Zahiren birlik görüntüsü verseler de hakikatte paramparçadırlar. Çünkü bu birliktelikleri çıkar üzerine kuruludur. Menfaatler çakışmadığı sürece normal seyrinde ilerleyen birlikleri, menfaatleri çakıştığı anda kaybolur. Başlık olarak zikrettiğimiz ayet, bu hakikati ifade etmek için indirilmiştir. İman-küfür mücadelesinde, Müslümanların menheclerinin esasını oluşturan, bu hakikattir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* Sünnetullah'ı gereği Müslümanlar dünyalık olarak zayıftır. İnsanların çoğu, dünya zevklerine aykırı olduğu için vahyi kabul etmezler. Vahyin öğretilerini kabul etmek; yaşanabilecek zevkleri erteleyip, belirsiz tarihte yaşanacak hakiki saadete talip olmaktır. Bu insanların çoğuna sevimsizdir. İslam, insanlığa rahmet olarak gelmiştir. Bu durumu değiştirmek ve insanların hakikatle tanışması için sürekli mücadele içindedir. Kafirler bu noktada İslam'ın karşısında birlik olurlar. Ortak menfaatleri İslam'ın ve Müslümanların karşısında tehlikededir. Normal şartlarda bir araya gelmesi mümkün olmayan topluluklar, birlik oluştururlar. Zahirde bir kuvvetmiş gibi algılanabilirler. Ancak kalplerin esrarına muttali olan Rabb'ı zül-Celal, onların bu durumunu mü'min kullarına bildirmiştir. Ta ki aldanmasınlar, bu kuvvet karşısında korkuya kapılıp, mücadeleden geri durmasınlar. Tarih, bu hakikatin şahididir… Dünyevi çıkarları için bir araya gelen ve hastalıklı kalplere korku salan nice ittifak, sudan sebeplerle dağılmıştır.

AKP-Cemaat Gerçeği

Yukarıda anlattığımız hakikatin bir örneğini bugünlerde yaşadık. Çıkar üzere kurulu, tabiatında sevgiden ziyade korku ve endişe barındıran bir ittifakın çatırdamasına şahit olduk. Allah *subhanehu ve teâlâ* basiret sahiplerine bu gerçeği hakka'l-yakin göstermiş oldu.

Aslında güç gösterisi ve iktidar kavgası, yola beraber koyulan iki grup arsında uzun zamandır anlaşmazlıklara sebep oldu. Perde arkasında devam eden bu anlaşmazlık MİT yöneticilerinin ifadeye çağrılmasıyla gün yüzüne çıktı. Savcı, Hakan Fidan ve dört MİT yöneticisini ifadeye çağırdı. Bu çağrı iktidara yönelik algılandı. Kamuoyu nezdinde Yargı ve Emniyet, Gülen Cemaatine, MİT ise hükümete yakın biliniyor. Özellikle PKK ve MİT arasında Oslo'da yapılan görüşmeler basına sızdırıldığında, Başbakan ve Hükümet MİT'e sahip çıkmış, yapılanı tasvip etmişti. Erdoğan bununla da yetinmeyerek 'Hakan Fidan'ın iyi bir bürokrat olduğunu, onu kolay kolay harcamayacağını' dile getirmişti. Savcının Hakan Fidan'ı ifadeye çağırması bunun Hakan F. üzerinden Başbakan'a yapılan bir müdahale olduğu kanaatini pekiştirdi. Hükümetin Savcıyı, KCK operasyonlarını yürüten Emniyet ve Müdürlerini Ankara'ya ataması, KCK soruşturmasında görevli polislerin çoğunu Şark'a tayin etmesi bu iddianın yabana atılmayacak cinsten olduğunu gösterdi.

Genel resme bakıldığında iki grup arasındaki gerilim çok net anlaşılmakta. MİT olayıyla açığa çıkan anlaşmazlık sürecini, maddeler halinde özetleyecek olursak:

Mavi Marmara Olayı

İsrail yardım gemisini vurduğunda bu Türkiye ve Dünya kamuoyunda yankı bulmuştu. AKP olayı siyasi arenada dillendirmiş, İsrail'i zor durumda bırakmıştı. Özellikle İslami Camianın İsrail hassasiyetini kullanılarak 'oy devşirme' operasyonuna dönüştürülmüştü. Aynı günlerde Fettullah Gülen'in yaptığı bir açıklama, hükümetin bu tavrından rahatsız oldukların açık göstergesiydi. Gerilime sebep olacak girişimlerin yanlışlığı ve İsrail'den izin alınması gerektiğine vurgu yapılmıştı. AKP'nin bu denli sahiplendiği bir olayda, Cemaatin bu soğuk tavrının; anlaşmazlık ve gerilim nedeni olacağı aşikardır.

Ergenekon Soruşturması

Cemaat ve AKP ittifakının en belirgin olduğu sahadır. Ancak sürecin uzaması anlaşmazlıklara sebep oldu. Uzun tutukluluk halleri, Savcı ve Hakimlerin keyfi tutuklamaları, basın mensuplarının gözaltına alınması bunlardan bazılarıydı. Özellikle Ahmet Şık ve Nedim Şener'in gözaltına alınması bu çatlağı büyüttü. Kamuoyu Cemaat hakkında kitap yazdıkları için tutuklandıklarını düşündü. AKP'ye Ergenekon soruşturmasında en ciddi desteği veren liberal ve Muhafazakar Demokratlar kaygılanmaya başladı. Henüz taslak halinde bir kitabın alelacele yasaklanması, yazarlarının tutuklanması 'Acaba' dedirtti. Çoğu kesim Demokrasi mücadelesi ve Darbecilerle hesaplaşma olarak gördüğü davaya 'Şahsi hesaplaşmalar mı alet ediliyor?' diye kuşkuyla yaklaşmaya başladı.

AKP ayaklanmaların başladığı günden bu yana, halkların destekçisi görünmek suretiyle, Ortadoğu da model ülke olmaya soyundu. Bu Cemaatin dış politika anlayışına aykırıydı.

Açıklayıcı olması açısından şu örneği zikredelim. İlker Başbuğ tutuklandığında Başbakan ve Hükümet yetkilileri bu tutuklamanın gereksiz olduğu yönünde açıklama yaptılar. Bir gün sonra, yaklaşık bir yıldır tutuksuz yargılanan Hurşit Tolon tutuklandı. Sanki hükümete cevap verilmek istendi.

Şike Davası

Şike davasıyla birlikte, Türkiye dokunulmaz olduğu düşünülen bir zümreyi daha yargılamaya başladı. Özellikle Ergenekonvari yapılanmalara, mali finansmanın futbol sektöründen karşılanıyor olması bu davaya ilgiyi artırdı. Daha ilk günlerde Fenerbahçeliler bunun bir Cemaat operasyonu olduğunu dillendirdiler. Şubat ayında mahkeme önünde açılan şu pankart durumu özetler mahiyetteydi 'Cemaat Fenerbahçe'yi Yenemez'… Yine Aziz Yıldırım savunmasında, Bu davanın; Fenerbahçe'yi, Atatürkçü yoldan alıkoymak için yapıldığına vurgu yapması manidardır.

Yargılama sürecinde AKP'nin muhalefet partileriyle birleşip şike yasasını değiştirmesi, cemaat cenahında tepkiye yol açtı. Aradaki gerilim iyice arttı. Bazı yazarlar AKP'ye yakın isimlerinde şikeye karıştığını, kimisi oy kaygısıyla yasanın değiştirildiğini iddia etti. Sonuç ne olursa olsun, Cemaatin en kuvvetli görüldüğü yargı ve emniyetin hamlesi, AKP'nin kanun değişikliğiyle akamete uğramış oldu.

Arap Baharı ve Ortadoğu

AKP ayaklanmaların başladığı günden bu yana, halkların destekçisi görünmek suretiyle, Ortadoğu da model ülke olmaya soyundu. Bu Cemaatin dış politika anlayışına aykırıydı. Cemaat batıya yakınlaşıp, onların yanında yer alma, Türkî cumhuriyetlerin problemleriyle ilgilenme taraftarıydı. Bugüne kadar yapılan tüm alt yapı çalışmaları buna yönelikti. AKP ise hem batının iyi bakmadığı İslamcı partilere yakın duruyor, hem de halklardan yana tercih koy-

muş gibi davranıyordu. Ortadoğu yeniden şekillendiği için, tercihler uzun vadeli etkiye sahip olacaktı. Bu konuda ki ayrılık AKP ve Cemaat arasında uzun vadeli çekişme ve ayrılık demekti.

İslami Cemaatlere Tutum

AKP sistem mağduru bir partinin devamıdır. Kitlesel ve ferdi mağduriyetlerden yeterince nasibini aldı. Milli görüşten ayrılıp yeni yapılanmaya gittiğinde, bunun uluslararası bir projeye bakan yönü vardı. ABD ve AB, 11 Eylül sonrası yeni bir arayışa girdiler. Cihad ruhunun yayılmaması, Afgan İslam Devleti'nin dünya Müslümanlarına model olmaması için 'Ilımlı İslam projesi' düşünüldü. Radikal eğilimli, cihadî söylemleri olan yapılar bu projede eritilecek ve Afgan cephesine destek kesilecekti. Aynı anda dünyanın dört bir yanında bazı alim ve kanaat önderleri tutuklandı, bazı isimler ön plana çıkmaya başladı. Türkiye'de 28 Şubat'ta başlayan süreç Hizbullah Operasyonlarıyla ivme kazandı. 2003 Sinagog patlamasıyla yeni bir döneme girilmiş oldu. Bir yandan yeni düzende tavsiyeler yapılıyor, bir yandan da bazı parti, dernek ve kuruluşlar ön plana çıkarılıyordu.

Bu proje AKP'nin lehine göründüğü için dört elle sarıldı. İslamî cemaatler resmi hüviyete kavuşacak, AKP'ye doğal taban oluşacaktı. Hem ılımlı İslam projesi hayata geçecek, hem de AKP bilinçli tabanını oluşturacaktı. AKP, bu siyaset gereği mevcut yapılarla anlaşma yolunu tercih ediyordu. Destek olmasalar da, kendine karşı olmamalarını sağlamaya çalıştı. Her hareketin bulunduğu bölgede sivil toplum üzerindeki etkisi malumdur. İslamî yönetim ve hakların olmadığı doksan yıl boyunca İslamî kesim bu ihtiyacı cemaatleşme üzerinden giderdi. Bu da sivil halkı örgütleme ve yönlendirme tecrübesi oluşturdu.

Ancak emniyet ve yargıda kuvvetli olan Cemaat kadroları kısmi haset, kısmi paranoyaklık nedeniyle sürekli cemaatleri rahatsız etti. Tutuklama ve baskınlar normal hale geldi. Kendileriyle anlaşmayan her camiayı medya aracılığıyla karalayıp mağdur ettiler. Tevhid ehline düşmanlıkları anlaşılabilir. Ancak kendi meşreplerinden olan Nurcuların bir kısmına ve tasavvufî yapıların bir kısmına tahammülsüzlükleri nasıl izah edilebilir?

Gözaltına alınmış veya yargı önüne çıkarılmış her insan İslamî camiaya karşı var olan kini rahatlıkla gözlemleyebilir. Aynı şekilde gözaltı, tutuklama, yargılamada bulunan keyfilikler izahtan varestedir.

Bu tutum AKP aleyhine olduğu için Cemaatle aralarının açılmasına neden oldu. AKP içinde bulunduğu konumu, İslamî kesimi rahatlatmak adına seçtiğini iddia ediyor, cemaat baskın ve gözaltılarsa adeta bu iddiayı yalanlıyordu.

Son Süreç Kürt Sorunu

AKP Kürt sorununun Türkiye üzerindeki olumsuz etkilerini iyi tahlil etti. Sorun çok boyutluydu. Çözümsüzlük hali Dünya ve Türkiye'de AKP'yi zor durumda bırakacaktı. Ekonomik, siyasi ve kültürel etkileri üzerine sayısız çalışma yapıldı.

Ortak Kanaat: 'Ülkeyi olması gereken yerden bir asır geride bırakan bu sorun, çözülmediği takdirde, önümüzdeki yüzyılı da olumsuz etkileyecektir. Sorunun çözümünde silah ve çatışmaya yer kalmamıştır. Güvenlik konseptine dayalı her adım sorunu içinden çıkılmaz hale getiriyor. Müzakereler yapılmalı, iki tarafta bazı tavizler vermek suretiyle barışı tesis etmelidir.'

Bu ortak kanaat AKP'yi örgütle müzakereye itti. Basına sızan Oslo görüşmeleri bunun kanıtıydı. Konuşmacı olan Hakan Fidan; Başbakanın talimatıyla orada bulunduğunu ifade ediyordu. Abdullah Öcalan'ın özgürlüğü, özerklik, PKK militanlarının öz savunma gücü olarak dağdan inmesi (bir nevi Kürdistan polis teşkilatı olması), anadilde eğitim de dahil çok yönlü bir müzakere olduğu kayıtlardan anlaşılıyordu. AKP çözüm için ciddi risk almış ve kararlı oldu-

ğu anlaşılıyordu. Ancak Emniyet ve Cemaat bu kanaatte olmayan ve yürütülen müzakerelerden rahatsız olan taraftı.

2008 nisan ayında 'PKK analiz ve notlar, mücadele metotları' isimli bir kitapçık yayınlandı. Emniyet analizi olan bu kitap, isim vermeden 'Bazı kurumlar geçici ateşkesle sonuç alacaklarına inanıyorlar', 'MİT'; Hükümeti, süreci eleştiriyorlardı. Öcalan'la görüşmelerin faydasız olduğuna vurgu yapıyorlardı.

Emniyet; donanımlı ve son teknolojiye sahip profesyonel ordu projesiyle örgütün sonlandırılabileceğine inanıyordu. Bunca yıl çözüm alınamamasının nedeni Ergenekonvari yapılanmalar ve bunların örgüte kaos için müsaade etmesiydi. Bu analiz sığlığı, sorunun derinliğinden uzaklığı ve içerdiği kibir bir yana, açıkça hükümete ve stratejisine cephe almaktı.

Kendilerine alan açmak ve kafirlere şirin görünmek için Müslümanları taciz edenler, kadın ve çocukları ürkütenler aynı duruma düşmeye müstahaktır.

Emniyet bu muhalefetini pratikleştirdi. KCK operasyonlarıyla görüşme sürecini baltaladı. Çünkü operasyon PKK'nın güvensizliğini artırdı, hükümetin kendilerini oyaladığını düşündüler. Bir yandan müzakere yapılıyor bir yandan KCK tutuklamaları devam ediyordu. Bu süre zarfında Ortadoğu da yaşanan ayaklanmaların başlaması örgütü yeni bir sürece itti. Devrimci halk ayaklanması, Serhildan gibi söylemler barış sözcüklerinin yerini aldı. Yani Emniyetin tutumu. AKP'nin risk alıp başlattığı süreci baltaladı.

Bu durumdan rahatsız olan MİT, Cemaatçi çevrenin tasfiyesi için çalışmalara başladı. Bu çalışma cemaat mensuplarını korkuttu, kamuoyuna hiç yansımadı bu süreç. Ancak MİT olayıyla beraber, cemaate yakın yazarlar, MİT fişlemeleri ve cemaate yakın bürokratların tasfiye edildiği iddiasını dillendirmeye başladılar.

Süreci tetikleyen kilit nokta bu korkuydu… Bu korku onları AKP'ye karşı hamle yapmaya itti. Ancak kendi hamlelerinin altında kaldılar. Bir çok yazar 'Cemaat-AKP ile neden çekişsin?' sorusunu sorarak, bir çekişme olma ihtimalini yalanlıyor.

Öyle ya bu çekişmeden cemaatin zarar göreceği kesinken neden?

Kendini koruma güdüsüyle aslana kafa tutan tavuk neden böyle bir girişte bulunuyorsa, ondan!

Bu nokta çok açıktır. Yaşanan trafik neticesinde Başbakan danışmanı Yalçın Akdoğan; sorun olmadığını, cemaat ve AKP arasında gönül bağı olduğuna dair bir makale kaleme aldı. Ancak cemaat sitesinden olan Aktif haber de; Yetkin Yıldız bu yazıya cevap verdi, yazının ana teması; 'AKP cemaate yakın isimleri tasfiye ederken, bir taraftan da Cemaate olumlu demeçler verip yüzüne gülüyor.' şeklinde özetlenebilir. Yalçın Akdoğan bu yazıya cevap vererek, Cemaat adına bu şahsı muhatap aldığını kanıtlamış oldu (dileyenler Yalçın Akdoğan yazısına, Yasin Doğan mustaar adıyla Yeni Şafak'tan, Yetkin Yıldız yazısına Aktif Haber'den, bu yazıya Yalçın Akdoğan'ın cevabına Star Gazetesi Açık Görüş ekinden ulaşabilirler.).

Perde arkasında yaşanan bu olaylar ve uzun zamandır oluşmuş fay hattı harekete geçmiş oldu. MİT süreci olarak kamuoyuna yansıyan ve AKP'nin zaferiyle sonuçlanan çekişme yaşandı. Olayın perde arkasını bilmeyenler, böyle bir çekişme olmadığını vurgulasa da , yukarıda özetlemeye çalıştığımız süreç ve yaşananlar tam aksi yöndedir.

Buna Zaman gazetesi kuruluş yıldönümü münasebetiyle tertip edilen gecede, Başbakanın 'Pasta kesmesi' ve 'Bu ağız tatlılığını fikir dünyasında sürdürelim' sözlerini ve ameliyat olmasına rağmen Fettullah Gülen'in geçmiş olsun mesajı yayınlamamasını eklersek, daha iyi anlamamızı sağlar.

Kürt sorunu neticesinde yaşanan bu fikir ayrılığı, Cemaatte oluşan tasfiye endişesi, başka

konulardaki ihtilafları da tetikleyerek MİT süreci başladı.

Bunun Suriye olayı, İran meselesi, İsrail'in Hakan Fidan'la alakalı rahatsızlığı ile alakalı olabilir. Ancak asıl mesele ve bazılarının ısrarla görmezden gelmeye çalıştıkları 'Kalplerin paramparça' oluşudur. Başkalarının omuzuna basarak yükselenler, başkalarının ayaklarının altında ezilmeye mahkumdur. Kendilerine alan açmak ve kafirlere şirin görünmek için Müslümanları taciz edenler, kadın ve çocukları ürkütenler aynı duruma düşmeye müstahaktır. Mazlumla Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* arasında perde yoktur. Bunca mazlumun ahı, samimane bedduası elbette onlara dünya ve ahiret azabı olacaktır. Onlar mü'minleri rahatsız etmek suretiyle düzenlerini bozdular, insanların hayatlarını altüst ettiler. Aynı durumu kendileri yaşıyor. Hangisi soruşturma görecek, sürgün edilecek, kurduğu düzen bozulacak endişesiyle bekliyorlar…

İlahi adalet! Dünyada karşılığı bu olanın, ahirette azabı nice olur!! Keşke kavmim biliyor olsaydı!

Müslümanlar olarak Allah'a olan güvenimizi tazelemeli, yapay güçlerin kofluğunu idrak etmeliyiz. Küfrün ittifakları debdebeli anlaşmaları, anlamsız kibirleri bizi mücadeleden alıkoymamalı. Şeytanın ancak kendi dostlarını korkuttuğu anlarda, bu hakikatle karanlık vesveseleri dağıtmalıyız. Bizler Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinine hizmet etmek, öne çıkmak, örnek olmak zorundayız… Allah *subhanehu ve teâlâ* dininin ve Müslümanların hakkını müdafaa edecek olandır… Ad, Semud, Firavun, Nemrut ve kavimlerini helak edip, müminleri yeryüzüne varis kılanı unutmamalıyız. Ve düşmanda olsa adaleti şiar edinmeli, hiçbir surette zulme rıza göstermemeliyiz. Allah *subhanehu ve teâlâ* başkalarına zulüm ederek, kendilerine alan açanları, kendi yöntemleriyle rezil edendir.

Rabbimiz bizleri hayra muvaffak kılıp, İman ve Cihad üzerinde sabit kılsın. Dünya küfrünün paramparça kalpleriyle oluşturdukları ittifakların çatırdayışını ve çöküşünü dünyada göstermek suretiyle yakinimizi arttırsın. ■

Selam ve Dua ile...

'Başkalarının omuzuna basarak yükselenler, başkalarının ayaklarının altında ezilmeye mahkumdur. Kendilerine alan açmak ve kafirlere şirin görünmek için Müslümanları taciz edenler, kadın ve çocukları ürkütenler aynı duruma düşmeye müstahaktır. Mazlumla Allah subhanehu ve teâlâ arasında perde yoktur.'

ÖZCAN YILDIRIM

İslami Durgunluğu, İslami Harekete Dönüştüren Şuur: UHUVVET

-1-

Ahiret yolunun yakıtı olması gerekirken, yolun kasisleri olmuş uhuvveti tedavi etmemiz gerekiyor kardeşim. O hemen yanı başımızda... Sadece samimi duygularındaki bakışları ona doğru çevirmen yeterli. Uhuvvetin olduğu vadiye gitmeye var mısın kardeşim?"

Hisleri ölen bir topluluktan ne beklenebilir ki? Anestezi verilen bir uzvu koparsanız, kalan beden ne hissedebilir ki? Paha ile kıyas edilmeyen uzvun koparılışına seyirci kalan fertten kim çekinir, korkar ki? Esarete bağlı kardeşinin, o bağın acısını çeken ailenin sessiz çığlıklarını nasıl hissedebilir ki? Kendi ruh dengesini kaybetmiş, hissiyat zerrelerini hayatın habis akışına saçan; kalbi ile bedeni, dilini harfiyen inkar eden, boşvermişliğin doruğunda kîl-u kâl yapandan ne beklenebilir ki?

Biz uhuvvetin neresindeyiz kardeşim? Kaç defa bunun hesabını yaptık? Yoksa ticari kar-zarar hesabını buna takdim mi ettik? Kâfirler mallarını son raddesine kadar gözünü kırpmadan saçarken, biz infak yerine nifak mı yaptık? Kardeşlik duygusunu ne denli hissettik?

Hedefimiz cennet iken, birbirimize mi düştük? Haset, kin, çıkar çatışması döngüsünde mehteran takımı misali, iki ileri bir geri yaparak mı hedefe kilitlendik?

Kaç defa kendi nefislerimizi ayaklar altına alıp "La uksimu binnefsil levvame" [1] dedik? Yoksa öncekilerin düştüğü tuzaklara göz kırpar mı olduk? Her yaşanan olumsuzluğa göğüs germek, kardeşimizi hamletmek yerine suçlayıcı mı olduk? Nefislerimizin savcısı olmak yerine, hararetli birer avukatı mı olduk?

Nerede okuduğumuz "İnneme'l muminune ihvatun" [2] ayeti? Onu kendi vadimize çekmeye ne denli çekinir olduk kardeşim?

Ahiretyolunun yakıtı olması gerekirken, yolun kasisleri olmuş uhuvveti, tedavi etmemiz gerekiyor kardeşim. O hemen yanı başımızda… Sadece samimi duygularındaki bakışları ona doğru çevirmen yeterli. Uhuvvetin olduğu vadiye gitmeye var mısın kardeşim?

Giriş

Kulların kalplerini birbirine ısındıran, bu nimeti ile kardeş olmalarını sağlayan, onların kalplerinden kini çekip çıkaran, dünya ve ahirette birer kardeş kılan Allah'a hamd olsun. Salat ve selam kardeşliği kendi cehdi gayretiyle tesis etmeye bir ömür adayan Nebi'ye (sallallahu aleyhi ve sellem), pak ailesine, ashabına ve onlara söz, fiil, adalet ve ihsan üzere tabi olanların üzerine olsun.

Bugün toplumun kendi çıkarlarının ho-

1. "Kendini kınayan nefse yemin ederim" (75/Kıyame, 2)

2. Ancak mü'minler kardeştir. (49/Hucurat, 10)

roz dövüşü yaptığı, 'Ruveybida'ların cirit atıp insanları küfre sürüklediği, Müslümanlara yumuşak güçle, ılımlı maskelerle yoğun baskı yapıldığı seküler bir hayatın içindeyiz. Bu vakıada ayakta kalıp, sebat etmek için gerekli olanlar yapılmaz ise birçoklarının ısırıldığı yerden bizlerin de ısırılması kaçınılmazdır. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmaktadır:

"İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki dininin gereklerini yerine getirme konusunda sabırlı/dirençli davranıp Müslümanca yaşayan kimse, avucunda ateş tutan kimse gibi olacaktır." [3]

Bu oldukça zor görünen bir durumdur. Zira avucundaki koru bırakan imanı bırakmış olacak; imana sarılsa bu da kendi nefsini fiziki manada yaralayacaktır. Demek oluyor ki iman eden bir kimsenin bu zamanda fedakarlık yapmaktan, elini taşın altına koymaktan başka bir çaresi yoktur. Tüm bu zorlukları hamleden bizler kendi otokontrolümüzü yapmalı, alışılagelmiş lakin uygulamakta sürekli tevakkuf edilen kavramları benliğimizde yenilemeliyiz.

İslam'ın sancağını yükseklere taşıyan enerji, bazı mefhumların zihinlerde doğru tasavvur edilmesinden ileri gelir. Bu kavramların doğru tasavvur edilmesi demek, modernistlerin, sekülerizmi kendisine şiar edinen kitap yüklü merkeplerin aksine, vakıaya Rasul, sahabe, selef anlayışı ile bakmaktır.

Bizler herhangi bir kavramı ele aldığımızda, bu kavramın altını dolduran bir çok ayet ve hadisin olduğunu görürüz. Bu kavram zihinlerde canlı tutulsun ki, bu dönemde sebatı sayıklayan bizlerin düşünceleri, bizlere dayatılan fikirlerden bağımsız hale gelsin.

Bu bağlamda bir cemaaî yapılanmanın temel harcı olan uhuvvet kavramını ele alabiliriz. Uhuvvet/Kardeşlik, bir ferdin herhangi bir cemaat içinde bulundukça diri tutabileceği bir kavramdır. Bencil olan, sosyallikten ve ümmet şuurundan yoksun olan, kendi egosunu her şeye takdim eden bir kimse, bu mefhumu yüreğine satır satır yazacağı yerde, suyun üzerine yazan kimse olmuştur.

Uhuvvet şuuru, bir topluluğun/cemaatin gönüllerinde tesis etmesi gereken bir olgudur. Bu şuur, fertlerin arasında kökleşmesi halinde iç döngünün sağlamlaşmasını, buradan hareketle dış tehlikelere karşı da kalkan oluşmasını sağlar.

Bugün dillerde olsa da, fiilde mehcur bırakılan yitik bir şuurdur uhuvvet.

Uhuvvet… Müminlerin birbirlerine 'Bunyanûn Marsûs' ilkesi ile kenetlendiği olgu… Müminlerin arasında dönen bir ruh… Ümmetin ezalarla dolu yolda ihtiyaç duyduğu, sürekli tecdid ve tedariki gerekli olan mefhum… Müstebit kâfirlerin leş kargaları gibi üşüştüğü, İslam ümmetindeki müzmin maraz… **Uhuvvet**; zihinlerdeki bencillik prangalarını ilmek ilmek parçalayan enerji yığını, kökü sevgi ve muhabbet, gövdesi iyilik ve takva üzere yardımlaşma, meyvesi de Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı olan bir ağacın kalplere, zihinlere kök salmasının adıdır!

Evet, uhuvvete dair söylenecek çoktur. Fakat kalemlerin ciltlerce kitaba denk gelecek şekilde oynaması, derslerde ve vaazlarda anlık duygulanmalar, bunu asla köklü olarak canlandırmayacaktır. Bilakis bunu canlandıracak olan samimiyet ve dert edinmedir.

Burada uhuvvete dair serdedeceğimiz sözler hatırlatma babından olacaktır inşaallah.

Uhuvvet İmanın Gereğidir

"İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe gerçekten iman etmiş sayılmazsınız" [4]

Vahyin rehberi Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* cenneti imana bağlamıştır. Konunun önemine binaen uzunca mukaddimeler yerine 'Cevamiu'l Kelim' sahibi Rasûl, tek cümlede bir saatlik mukaddimeye tekabül edecek bir giriş yapıyor. Biz ortamlarda nasihat, mevizede bulunurken veya kardeşimizi ikaz ederken incinmesin, kırılmasın, gücenmesin diye konunun İslam'daki yeri, zararlarını neredeyse bir ders oturumuna sığdıracak kadar uzatırken, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* tek bir cümle ile meselenin önemini bitiriyor.

3. Tirmizî, Fiten,73; Ebu Davud, Melahim,17

4. Müslim

"İman etmedikçe cennete giremezsiniz!"

İman, cennet kapısının anahtarı ve vizesidir. İmanı elde eden cennet ve nimetlerine kavuşacak, küfrün buhranlarında boğulan, depreşen ise cehennemin sonu bilinmez vadilerinde çığlık çığlığa ceremesini çekecektir. Bu bir şarttırW. Tıpkı dünyevi her hangi bir meselenin şartı olduğu gibi…

Hadisin devamı bu şartın iman olduğunu bildirmektedir. Buradan hareketle, kişinin imanının oluşabilmesi için gerekli bir takım azıklara ihtiyacı vardır. Bu anlayışa destek mahiyetinde olan bir takım azıklar… Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bireyin imanını oluşturacak en önemli amillerden birinin kardeşlik hukuku olduğunu belirtmiştir.

Yani kardeşlik hukuku, imana, iman da cennete götürür.

Zaten mümini sevmeyen, nefret eden, ondan beri olan, buna mukabil kafirlerle dost olan, onlara daha çok sevgi gösteren, iman dolu kalbini telef etmiştir.

"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Rasul'üne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah, iman yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa erecekler de sadece Allah'ın tarafında olanlardır." [5]

Allah *subhanehu ve teâlâ* ayette bu durumun muhal olduğunu net bir şekilde belirtmiştir. Ardından kalplerine iman yazılanların bunlar olduğunu söylemiş ve cennetin anahtarını da yine buna bağlamıştır.

Buna binaen bir kardeşimizi imanından dolayı sevmek imanın gereği ise bunu kalbimize, yüreğimize, duygularımıza yüklemeliyiz. Bu yükleyiş bizleri kardeşlik hukukunu ayakta tutacak işleri yapmaya itmelidir.

"Sizden biriniz kendisi için istediğini (mü'min) kardeşi için istemedikçe iman etmiş olamaz" [6]

Hadis, mümin olmanın sağlamasını bizlere öğretmektedir. Yani, biz kendi nefsimiz için dünyevi ve uhrevi isteklerimizi, beklentilerimizi kardeşimiz için de istemez isek imanımızın kemale ulaşmayacağını bilmeliyiz.

Bugün kendi dünyevi arzularımıza ulaşmak için çabanın en üstününü gösterirken, kardeşimizin hacetini hissettiği bir durumu ikincil meselemiz yapıyorsak, bir bedenin uzvu olduğumuzu yalanlamış oluruz. Dünyevi hırs ve ihtiraslarımızın zerre-i miskalini kardeşimiz için istemiyor, haset ve kin dolu benliğimizin tezahürlerini sergiliyorsak, bu iman dairesinin hangi kapısından gireceğiz?

Kardeşliği diline dolayıp, şahsi bir takım sorunları, problemleri içsel maraz haline getiren bir kimse, bunları haset haline getirip, hayatın tüm alanına yansıtarak bu şuurun oluşmamasına ne de büyük katkıda bulunur! 'Ben bu kişi ile bir arada bulunmam, bu kişi bana şöyle şöyle yaptı, bana zulmetti' gibi cümleleri sarf ederek karşı karşıya dahi gelmemek için cambazlık yapan bir kimsenin, uhuvveti ne denli idrak ettiği bellidir. Konu itikada, İslami harekete gelince mangalda kül bırakmayan, herkesi cebinden çıkaran nice kimseler, atom zerreciklerinden, çevresini tahrip edeceği bir atom bombası üretmiştir. Durumu öyle bir hale getirirler ki, kardeşi hakkında her gördüğünü katlarca sayılarla çarparak, kalplerine haset oklarını göndermişler, her rüzgarı da aleyhine zanneder hale gelmişlerdir.

Halbuki asıl kardeşlik, kardeşinde görülen hasleti bir ve üstü rakamlarla çarpıp yorumlamak, su-i zan yapmak değil, yutan eleman olan '0' ile çarpıp o zannı ortadan kaldırma eylemini gerçekleştirmektir!

Uhuvvet imanın gereği ise, sahada hareket eden kimselerin bu azığının sürekli olması gerekir. Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri uhuvvet şuuru ile yoğrulan, her daim bunu ihya eden kullarından kılsın. Amin.

(DEVAM EDECEK…)

Uhuvvet: zihinlerdeki bencillik prangalarını ilmek ilmek parçalayan enerji yığını, kökü sevgi ve muhabbet, gövdesi iyilik ve takva üzere yardımlaşma, meyvesi de Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı olan bir ağacın kalplere, zihinlere kök salmasının adıdır!

5. 58/ Mücadele/22

6. Muttefekun Aleyh

ENES YELGÜN

Cahiliye
Genel Olarak Arapların Durumu -3-

Asırlar geçti ama değişen pek bir şey yok. Her zamanda, farklı milletlerde, farklı şekillerde, açığa çıkabilen bu haslet (kavmyetçilik), günümüzde de toplumlara şekil veren en önemli etkenlerdendir.

Kavmiyetçilik had safhada idi. Kişi kendi kavminden olana haklı da haksız da olsa yardım etmeyi bir görev bilir, bu yardım sadece lafta kalmayıp kan akıtmaya kadar giderdi.

Arap toplumunda gördüğümüz kavmiyetçilik, günümüzdeki modern ırkçılık şeklinde değildi. Öyle olsa idi, hepsi Arap ırkından olan o kabilelerin asla birbirlerine kılıç çekmemeleri gerekirdi. Onlar kavmiyetçiliği kabilecilik olarak algılamışlardı. Evs ve Hazreç örneğinde olduğu gibi aynı babanın iki oğlu olmalarına rağmen babaları ölünce kabileler ayrılıyor ve yıllarca sürecek savaşlara giriyorlardı.

Kabilelerin birbirleri ile yaptıkları savaşlar artık kavimlerin gücünü tüketmiş, mecburen aralarında bazı ittifaklar yapmak zorunda kalmışlardı.

NOTLAR:

Hamd, Allah'a, salat ve selam O'nun Rasûlüne *sallallahu aleyhi ve sellem* olsun.

1. Arap toplumunda olan ve Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ilahi direktiflerle temizlemeye çalıştığı pisliklerden bir tanesi de kavmiyetçilik idi. İslam güneşinin doğduğu Arap yarımadasının en büyük sorunlarından bir tanesi de buydu. Sosyal yaşantı, savaşlar barışlar, ekonomik durum, hep bu kavmiyetçilik zihniyetinin etkisi alında şekilleniyordu.

İslam işe bu cahilî toplumda meydana çıkan bağları tespit etmekle ve onların yanlışlığını izah etmekle başladı. İlk inen ayetlerde insanın bir kan pıhtısından yaratıldığı vurgulandı. Yani 'Benim kavmim ya da atam şunlar, bunlardır' diyen müşriklere; onların da atalarının da, ırkları ile övünerek ezdikleri diğer kavimlerin de aslında aynı unsurdan meydana geldiklerini hatırlatıyordu. İşin zaten ilginç yanı da buydu: Onlar övündükleri konuda hiçbir etkiye sahip değillerdi. Öyle ya, onun veya diğerinin anne ya da babasını seçme gibi bir hakkı yoktu ki gururlanıp diğer kavimlere üstünlük taslayabilsinler!

Aslında sinelere sinsice yerleşmiş, İslam için neredeyse her şeylerini feda etmiş Ensar ve Muhaciri, Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* dizinin dibinde geçirdikleri onca zamandan sonra bile, birbirine düşürebilen bu cahiliye hasleti köklü bir geçmişe sahiptir. Âdem *aleyhisselam* topraktan yaratıldığında Melekler secdeye kapanırken Şeytan'ı Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* emrinden yüz çevirten neydi ki? Önderi iblis olan bu zihniyetin, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanındaki temsilcileri olan Mekke müşrikler davete nasıl karşılık vermişlerdi?

'Biz atalarımızdan böyle bir şey duymadık' dünya ve ahiret saadetlerini etkileyecek olan bir meselede karar vermek için kullandıkları ölçüler yine cahili ölçülerdi: 'Atalarımız, Kavimlerimiz, Soylarımız!'

Asırlar geçti ama değişen pek bir şey yok. Her zamanda, farklı milletlerde, farklı şekillerde, açığa çıkabilen bu haslet, günümüzde de toplumlara şekil veren en önemli etkenlerdendir. Arap toplumunda bir kavmin ferdi, diğer kavmin tavuğuna 'Kışt' dedi diye aylarca savaşabilirken, onların itikadî yönden torunları olan asrımızın cahiliyesi küfür mirasına sahip çıkmada hiç de geri durur mu?!

Bugün neredeyse ülke sınırlarını belirleyen tek ölçü ırk oldu. Topraklarında yaşayan diğer milletleri yok saymak ya da varmış gibi yapıp kendi değerlerini(!) eritmek, hemen hemen her devletin öncelikli hedefleri arasına girdi. Demokrasi ve insan haklarının beşiği olarak gösterilen ve bireye sadece 'İnsan' olması hasebiyle değer verilmesi gerektiğini her seferde geri kalmış(!) ülkelere öğütleyen Avrupa'nın hali, her şeyi özetlemiyor mu? Yakın bir zaman da topraklarında gerçekleşen ırkçı cinayetlerin tevafuken ortaya çıkması sonucu ne oldu? Timsah gözyaşları içerisinde sarf edilen bir-iki cümle haricinde demokrasi havarileri sus-pus! Devletin bütün istihbarî kurumlarının olayların faillerini gözettikleri ortaya çıkınca kıyamet mi koptu? Dahası Avrupa'da iktidarlar ırkçılığı önemseyen sağ görüşlü partilerin eline geçiyor. Artık yıllardır, 'Demokrasi, insan hakları...' diye Avrupa, Amerika ve diğer tağuti güçler tarafından sömürülen toplumların, demokrasi ve insan haklarının helvadan birer put olduğunu, acıktıkları zaman tapıcıları tarafından yenilip yeni putlar ortaya çıkarılacağını anlama vakitleri gelmedi mi?

Çok uzağa gitmeye gerek yok. Yaşadığımız coğrafyada 30 yıldır süren savaş, başka birçok nedeni olmakla beraber, temelde bir ırkın diğer ırka üstünlük kurmaya çalışması değil mi? Her sabah farklı milletlerden 7-8 milyon öğrenci gözlerini 'Türküm' diyerek açmıyor mu? İktidara geldiğinden beri 'Yaratılanı, yaratandan ötürü severiz' cümlesini ağzına sakız yapan siyasi mekanizmanın, 34 tane köylüyü öldürdükten ağızlarından doğru düzgün bir özür bile çıkmayışı, sakın ölenlerin Kürt olması ile alakalı olmasın! Daha vahim olan, halkın da buna tepkisiz kalması. Demek ki yıllarca damarlara akıtılan zehir, vicdanlarda tesirini göstermiş. İlginç olan bu olay yaşandığında Almanya'ya çıkarma yapıldı. En üst düzeyde tepkiler birinci

ağızdan Almanya'ya iletildi. Ne yaman bir çelişki!

Aynı kaynaktan beslendikleri için savaşın karşı cephesinin de çelişkileri bitmek bilmiyor. PKK eylemlerinde sivil Kürtler ölünce özür diliyor. Ama sivil Türkler ölünce sesini çıkartmıyor. İnsan bu hali görünce İslam'ı bizlere nasip ettiği için Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ne kadar da az şükrettiğini hatırlıyor.

2. İslam, hastalığın teşhisini yaptıktan sonra hemen tedavi yöntemini de ortaya koydu: Toplumu birbirine bağlayan bütün cahili bağlar koparılacak. Yerine iman kardeşliği tesis edilecek. İnsanların birbirlerine karşı üstünlüklerinin tek ölçüsü takva olacak.

Elbette bu tedaviden en çok nasibini alan bağ da, kavmiyetçilik bağı oldu. Fakat Mekke toplumunda Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* işi hiç de kolay değildi. Bu bağları ortadan kaldırmak ve iman kardeşliğini tesis etmek için çok çabaladı. Yanında kendisi ile beraber birçok zorluğu göğüsleyen güzide ashabı, daha seneler sonra bu cahilî kalıntı ile yüzleştiler. Ebu Zer ve Bilal *radıyallahu anhum* arasında geçen hadise, Evs ve Hazreç kabilesinin birbirlerine kılıç çekecek hale gelmeleri dikkat çekecek örneklerden bir kaçıdır. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bizatihi eğittiği ve Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in de içinde bulunduğu bir toplumda bile, bu tür hastalıklar tekrar dan ortaya çıkıyor, kalıntılarının temizlenmesi seneler alıyorsa, bizim çok daha dikkatli olmamız lazım 'Bende böyle bir şey olması mümkün değil' gibi düşünceleri bir kenara bırakıp, damarlarımızda pusuda bekleyen iblisin kışkırtmalarına karşı, sürekli teyakkuz halinde olmalıyız

3. İslam'ın kavmiyetçilik bağını ortadan kaldırması, ana-baba ve akrabalarımıza düş-

man olmamızı, onlardan nefret etmemizi gerektirmez. Bu kimselere karşı bir sevgi duymak fıtrî bir gerçektir. Hayattaki yegâne örneğimiz Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, kafir olan annesinin kabrini ziyaret etmiş ve gözyaşı dökmüştür. Zaten anne-babaya her halde iyilikle muamele edilmesi gerektiğini söyleyen, akrabalara iyilik ve sıla-i rahim yapılmasını emreden birçok nass mevcuttur. Yasaklanan şey ise, iman kardeşliği bağı ile çatıştığında, ana-baba, akraba sevgisini bu bağın önüne geçirmektir. Olayı özetleyen ayet ise şudur:

"Allah'a ve ahiret gününe inanan hiçbir kavmin, Allah ve Rasûlü ile sınır mücadelesi yapanlara sevgi beslediklerini göremezsin. İsterse bunlar babaları, oğulları, kardeşleri veya soydaşları olsalar bile..."(Mücadele 22)

4. Günümüzde, cahiliyede yaşanan kavmiyetçiliği neredeyse birebir kopyalayan bir toplumla karşı karşıyayız. İnançlarına 'İslam' deseler de, dinlerinin İslam'la uzaktan yakından alakası olmayan bu toplumun fertleri, sosyal ilişkilerinde ırklarını en önemli kriterlerden birisi olarak öne sürüyorlar. Gerçi eğitim sistemiyle, televizyon ve interneti ile, sokağıyla, siyasetiyle, bu duygu sürekli beslendiği için sonuca çok da şaşırmamak gerekir. İçinde debelendikleri bataklığın ne kadar derin olduğunu siyer okumalarımızda Arap cahiliyesinden örnekler karşımıza çıktıkça daha net göreceğiz.

Burada dikkat çekmek istediğimiz bir nokta var:

Toplumun genelinin hali yukarıda resmettiğimiz şekilde olsa da, bir kesim var ki bunları ayrı değerlendirmek daha uygun olacaktır. Çünkü bunlar ne toplumun içinde bulunduğu hal üzereler ne de İslam'ın onlara emrettiği hal üzere. Peki kim bunlar ve ne yapıyorlar?

Bu insanlar İslam tarihini inceledikten sonra, kendi ırklarından olan şahsiyetleri, yaptıkları amellerin İslam'a katkısı ne olursa olsun, günahları ve fıskları hangi boyutlara varırsa varsın ayrıma gitmeden alıp, öne sürüyorlar. Onların faziletlerini ve menkıbelerini anlatmakla bitiremiyorlar. Aslında görünürde yapılan şey, o şahsiyetlerin İslam'a hizmetlerini anlatmak. Ama insanların akıllarında şu soru beliriyor: 'İyi de, onlardan daha faziletli olan ve İslam'a daha çok katkı sağlayan falan ile falanı niye anlatmıyorsun?' Mesela bir Arap için Emevi tarihinin bitişi aynı zamanda İslam tarihinin bitişi gibiyse burada bir ilginçlik var demektir. Bir Türk günahıyla sevabıyla Osmanlı tarihinin her anını büyük bir ibadet şuuru ile yâd ediyor. Devletin kurucusu Osman Bey'in rüyasında gördüğü ağacın kaç tane dalı olduğunu bile biliyor. Ama sahabe hayatından habersiz yaşıyorsa, insanın zihninde farklı şeyler canlanmaya başlar. Ya da bir Kürt, İslam tarihinde hayır ile hatırlanan bir komutan ya da alimin Kürt olduğunu ispat etmek için olmadık yorumlara dalıyorsa 'Buna ne gerek vardı? Zaten yaptıkları ameller kimlik olarak ona yetmez mi?' sorusunu bize sorduruyor.

Bu kesim, kendi ırklarından olan kişilerin İslam'a yaptıkları katkı nedeniyle mutlu olabilirler. Bunda sorun yok ama bu durum onların milliyetçilik damarlarını harekete geçiriyorsa, aşağıdaki soruları ve buna benzer bir çok soruyu kendilerine sormalı, cevaplarını iyice tahlil etmelidir.

a. Kendi ırkından olan, İslam tarihine mâl olmuş şahsiyetlerin İslam'a aykırı fiillerini temize çıkarmak için olmadık yorumlara giriyor musun? Eğer giriyorsan ve bunu da hüsnü zan olarak adlandırıyorsan, bu halini başka milletten olan şahsiyetlerin yaptıkları yanlışlarda da onları hoş görerek sürdürebiliyor musun?!

b. Irkının İslam'la mı şereflendiğine yoksa İslam'ın mı ırkınla şereflendiğine inanıyorsun?!

c. Kavminin İslam'a girmeden önceki tarihini okurken, orada İslam'a muhalif şeyler olsa da kalbine bir heyecan dalgası sarıp, mutluluk ve gururu bir arada hissediyor musun?

d. Irkından birilerinin İslam için yaptığı amellerin aynısını, başka bir kavmin yaptığını gördüğünde ne hissediyorsun? Mutlaka bir yerlerde eksik bir şeyler vardır diye didiklemeye başlıyor musun?

e. En önemlisi nasslarda övülen ilk üç neslin hayatını mı yoksa kendi kavminin İslam tarihindeki serüvenini mi daha iyi biliyorsun? Ya da hangisini öğrenmeye daha isteklisin?

(DEVAM EDECEK...)

YAKINDA…

ALLAH İLE NASIL MUAMELE ETMELİSİN?

Allah sana merhamet ettiğinde,

Kızdığında,

Razı olduğunda,

Seni sevdiğinde,

Senin duanı kabul etmediğinde…

O'nunla muamelen nasıl olmalı?

Tezkiye ve kalp amellerine yönelik farklı bir yaklaşımı olan bu yazı dizisini kaçırmayın…!

Ferhat Cura

Alimlerin Sözleri İtikadı Belirler mi?

İtikat, ne alimlerin sözleri ile ne akılla ne de duygu ile belirlenir. Bilakis, Kur'an ve sünnet ile belirlenir.

Allah'a hamd ve Rasûlüne de salat ve selam olsun.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izniyle dergimizin bu sayısında itikadi sapmalara sebep olan 'Alimlerin sözleri, itikat belirler mi? Ve Alimerin sözleri itikadi meselelerde nasıl anlaşılması gereklidir.' Konularını anlatmaya çalışacağız.

İlmin ve alimlerin İslam'da ne kadar önemli olduğunu İslam'ın ilk emri olan "*Seni yaratan rabbinin adıyla oku*" ayet-i kerimesinden, yine Rasulullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* alimlerin, nebilerin varisi olduğunu ve ilmin önemini ve faziletini ifade eden naslardan anlamaktayız. Bunla beraber Alimler noktasında çok dikkatli olunması lazım. Çünkü insanlar Alimlere bir usul olmadan ve şeriatın koyduğu sınır çerçevesinde itaat etmezlerse, bizden önceki ümmetlerin haktan sapıp helak oldukları gibi, bizlerin de helak olmamıza neden olurlar. Ancak belirli ölçülere tabi olarak Alimlere yaklaşırlarsa, insanlar için bir rahmet olur.

Bugün özellikle usülsüzlüğün zararlarını çok bariz bir şekilde görebilmekteyiz. Bugün tevhidi Müslümanların bir çoğu, üç ayda bir itikat değiştirebilmekte; ya da gece yastığa başını bir itikatla koyup sabah bir itikatla kalkabilmekteler. Sürekli bir şekilde itikadın değişmesi insanın kendisine fayda sağlamadığı gibi aynı şekilde İslam ümmetine ve mücadelesin de faydalı olamamaktadır. Çünkü kendi inancıyla sorunlarını çözemeyen ve itikatlarını sabitleyemeyen insanların davaya ve mücadeleye hizmet etmeleri imkansızdır (kendi itikatlarıyla uğraşmalarından dolayı). Maalesef insanların çoğunun durumu budur. Yani bir şeye itikat ederken, başka bir Alimin sözünü gördüğünde 'Biz bu güne kadar yanlış düşünmüşüz' diyerek itikadını değiştirmekte; daha sonra aynı Alimin farklı bir görüşünü gördüğünde ise yine 'Biz yanlışmışız' diyerekten tekrardan eski itikadına dönmektedir. Dikkat edilirse kendi itikadını deneme tahtası gibi sürekli değiştirmesinden dolayı veya kendisiyle uğraşmasından dolayı İslami davaya katkıda bulunmaya vakit bulamamaktadır. Bunun sebebi ise alimlerin sözlerine bir usul ve menhec takip edilmeden rastgele yaklaşılması ve anlaşılmasıdır. İnsanların hataya düşmemeleri için mutlaka alimlerin sözlerinin anlaşılmasında bir usulün takip edilmesi gereklidir.

Alimlerin sözlerinin anlaşılmasındaki usuller

Bu usulleri belirtmeden önce var olan büyük bir yanlışın düzeltilmesi lazım. İnsanların hataya düşmesinin en büyük sebebi olan bir yanlışın. İtikadımızı alimlerin sözlerine göre belirlememiz büyük bir hatadır. Onun için ilk olarak itikat ne ile belirlenir sorusunun cevaplanması gerekir. Bu soruya verilen cevaba göre ya sürekli

insanlar itikat değiştirecek ya da itikatta istikamet üzere olacaktır. İtikat ne alimlerin sözleri ile ne akılla ne de duygu ile belirlenir. Bilakis itikat ancak Kur'an ve sünnet ile belirlenir. Alimlerin sözleri ise bunlara uyduğu müddetçe bizim için delil ve hüccet olur.

Alimlerin sözlerine yaklaşmadaki usullere gelince:

1. Her alimin sözü değil, sözünün delili hüccettir. İslam da asıl deliller kur'an,sünnet ,kuran ve sünnete istinad eden icma ve kıyastır. Alimlerin sözleri ise aslen delil değil, bilakis delillendirilmeye muhtaçtır. Hangi alimin sözü olursa olsun aslı bir delile dayanıyorsa, o zaman o delille beraber hüccet hükmündedir. Bunun dışında alimlerin sözü şer'i bir delil değildir. Mesela; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hükümlerini en iyi bilen, yıllarca Rasûlullah'la *sallallahu aleyhi ve sellem* beraber yaşamış sahabelerin dahi sözlerinin delil olup olmadığının ihtilaf konusu olduğu bir dinde, sahabeden yüzyıllar sonra yaşamış bir alimin görüşlerinin delil olarak kabul edilmesi söz konusu değildir.

2. Her alimin sözü kendi vakıasıyla alakalıdır. Yani o alimin sözlerinin anlaşılması için alimin yaşadığı vakıanın çok iyi fehmedilmesi gerekir. Özellikle bu husus, dikkat edilmemesinden dolayı, en çok insanların itikat değiştirmesine sebebiyet vermiştir. Mesela okul, askerlik ve oy kullanma gibi güncel meselelerde insanlar o alimlerin vakıalarına bakmadan; mücerred olarak alimlerin yazdığı kitaplara bakıp 'İşte filan şeyh oy kullanmanın tekfirinde tafsilata gidiyor veya okulun küfür olmadığını söylüyor vb.' gibi sözlerle itikadını değiştirebilmektedir. Maalesef bunun örneğini Türkiye'de çok görmekteyiz. Rabbim sen bizleri doğrulara isabet edenlerden eyle, bu durum gerçekten üzücüdür. Çünkü bizim hedeflerimiz varken Müslümanlar her gecen gün daha zelil duruma düşerken, İslam'ın aziz sancağı yerlerde iken, bizler hala itikadi meseleleri tartışarak bu şekilde kendi içimizdeki dinamiğimizi bitirmekteyiz. Bu bizim değil, tağutların ve yandaşlarının faydasına olmaktadır.

3. Bir alimin bir konu hakkında tek yönlü sözlerini değil o konu hakkında bütün görüş ve sözlerinin ele alınması lazımdır. Yani alimlerin bir konu hakkında tüm sözlerini toplamadan, o sözler hakkında hüküm vermemek veya bir tarafı diğer tarafa kesinlikle tercih etmemek gerekir. Nitekim Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kelamında bile ayetler muhkem ve müteşabih diye iki kısma ayrılır. Müteşabih olanlar, tek başına ele alındığı zaman insanı saptırıp kalpleri eğri olanlardan kılabiliyorsa; sözü, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sözünün rutbesinden milyon kat aşağı olan alimlerin sözlerinin de muhkem ve muteşabih olmaması ve bunlarda ayrıma gidilmemesi kaçınılmazdır.

Yine bir alim, bazen özel bir meseleye ait fetva verebilir ve o fetvasını genele uygulamak mümkün değildir. Bazen de verdiği fetva umumidir, başka yerlerde de o fetvasını tahsis eden cümleler kullanmış olabilir. Bu yüzden özellikle ciddi ve önem arz eden meselelerde, bir alimin hangi görüşte olduğunu öğrenebilmek, bu görüşü kabul veya reddebilmek için o alimin konuya dair sözlerini bütünlük içerisinde ele almak gerekir.

Bu kaidelerin daha güzel anlaşılabilmesi için Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izniyle İbni Teymiye'nin fetavadaki sözleri ve muasır alimlerin sözlerinden örnek verelim.

Seleften İbni Teymiye'nin Fetava'daki sözleri

İslam alimleri her ne kadar farklı isimler verselerde dinin meselelerini Dinin aslına dahil olan meseleler ve dinin aslına dahil olamayan fer'i meseleler diye ikiye ayırmışlardır.

Dinin aslına dahil olan meseleler: Bunlar herkesin (alim ve avam olanların) bilmesi gereken ve hiç kimsenin bilmemekle mazur olmadığı meselelerdir. Bunlara muhalif bir itikad, söz ve amel ortaya konulursa o zaman o kişi bu muhalif noktaların gereğince yargılanır.

'Hiç kimsenin bir Müslümanı tekfir etmesi caiz olmaz. Velev hata ve yanlış yapsa bile. Ta ki hüccetin ikame edilmesine kadar.'

Dinin fer'ine dahil olan meseleler: Kişilerin cehaletiyle mazur olduğu ve herkesin bilemeyeceği hafi ve kapalı olan meselelerdir. Bunlara muhalif itikad, söz ve amel ortaya konulduğu zaman, kişi cehaletiyle mazur görüleceği, ancak kendisine hüccet ikame edilene kadar hüküm (tekfir, had vs.) verilemeyeceği meselelerdir.

İslam alimleri bu noktadan yola çıkarak tekfiri, mutlak tekfir ve muayyen tekfir diye iki kısma ayırmışlardır. Dinin aslına dahil olan meselelere muhalefet edenlerin tekfiri noktasında hiçbir ayrım yapmadan o insanların tekfir edileceğini belirtmişlerdir. Ancak dinin aslına dahil olmayan konularda ise bir şahsın muayyen olarak tekfir edilmesi yani 'Sen kafir oldun' denilebilmesi için hüccetin mutlak bir şekilde ikame edilmesi gerektiğini belirtmişler. Dikkat edilirse alimlerimiz hüccet ikamesini her meselede şart koşmamış ancak kapalı ve hafi olan meselelerde şart koşmuşlardır. İşte bu noktada bazı insanlar Fetava da Şeyhul İslam ibn Teymiye'nin tekfir noktasında bir takım sözlerine yapışarak, Şeyh'in her meselede; yani hem dinin aslı hem de fer'i meselelerde tekfirin olabilmesi için mutlaka hüccet ikamesinin şart olduğunu söylemektedirler. Buna Şeyh'in, Fetava'da bu görüşlerini ifade eden sözlerini delil getirirler.

'Sözler veya fiiller küfür olabilir. Kim bunu yaparsa o kafirdir.' diye söz itlak edilse bile onu söyleyen veya yapan; muayyen şahsa gelince ta ki terk edildiği zaman insanın kafir olduğu hüccet ona ikame edilinceye kadar, muayyen şahıs tekfir edilmez. Tehdit içeren tüm nasslarda bu geçerlidir. Ehli kıbleden olan muayyen bir şahsa ateş ehli olduğu hükmedilmez. Bu ona layık olmamasının caiz olmasından ötürüdür. Yani bir şartın ortadan kalkması veya bir maninin subutundan dolayıdır.'

Yine Şeyh başka bir yerde şöyle der: 'Hiç kimsenin bir Müslümanı tekfir etmesi caiz olmaz. Velev hata ve yanlış yapsa bile. Ta ki hüccetin ikame edilmesine kadar.' Ve buna benzer bir takım sözlerini getirirler. Hiçbir usul olmadan bakıldığında gerçekten de onların dediği gibi Şeyh, bir insanın tekfir edilmesi için mutlaka hüccet ikamesi yapılıp şartların yerine gelmesi ve manilerin de ortadan kalkması gerektiğini söylüyor gibi. Böyle olunca da dinin usul ve furu ayrımına gitmeden her meselede cehaletin, tevilin özür olduğunu veya her meselede tekfirin şartlarına bakmak gereklidir görüşünün doğru olduğunu insanlara ve muhaliflerine kabullendirmeye çalışmaktadırlar. Bu şekilde hem kendilerini hem de insanları itikat noktasında çok tehlikeli uçurumlara sürüklemektedirler.

Oysa bizler yukarıda belirttiğimiz usuller çerçevesinde Şeyh'in sözlerine yaklaştığımızda ve bu konu hakkındaki sözlerini bir bütün halinde ele aldığımızda, meselenin hiç de onların belirttiği gibi olmadığını görmekteyiz. Şöyle ki;

Öncelikle Fetava'da Şeyh'in bu sözlerini söylediği yerlere baktığımızda on, yirmi sayfa öncesinde ya arşa istiva meselesinden konuşuyor ya kader ya da sıfat vb. meselelerinden bahsetmektedir. Dikkat edilirse bu meselelerin hepsi hafi ve kapalı olan meselelerdir ki zaten bu meselelerde cehaletin mazur olduğunu ve hüccetin ikame edilmesi gerektiğini yukarıda belirtmiştik.

Ayrıca tekfir noktasında Şeyh'in farklı sözlerine baktığımızda; meselelerde usul ve furu ayrımına gittiğini ve hüccetin ise ancak furu ve kapalı olan meselelerde olacağını, asıl yani usul olan meselelerde hüccetin şart olmadığını kesin bir şekilde belirtmiştir.

Şeyh Fetava'da kelam ehline reddiye verirken şöyle der: 'Bu tip şeyler hafi olan meselelerde söylenebilir. Yani 'Sahibi sapıktır hüccet ikame olunmamıştır' denir. Lakin bu kelamcıların bazısında öyle şeyler vaki olur ki; alimler ve avam da bunun İslam dininden olduğunu bilirler. Bilakis Yahudi ve hristiyanlar dahi, Rasulullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* onunla gönderilip muhalifleri tekfir ettiğini bilir (yani böyle açık meselelerde hataya düşüyorlar).

Her alimin sözü kendi vakıasıyla alakalıdır. Yani o alimin sözlerinin anlaşılması için alimin yaşadığı vakıanın çok iyi fehmedilmesi gerekir.

Bunlar; Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ibadet edip Ona ortak koşmamak veya Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başkasına (nebiler, melekler, güneş…) ibadet etmenin nehy edilmesi gibi İslam'ın zahir olan meselelerindendir.'

Burada dikkat edilirse Şeyh meseleleri ikiye ayırıp her muayyenin tekfiri için hüccet ikamesini dahil etmeyerek açık ve zahir olan meselelere muhalefet edenlerin kafir olduğunun hatta Yahudi ve hristiyanların bile onların kafir olduklarını bildiğini söylemekte yani zahir olan meselelerde hüccet ikame edilmeden tekfir edileceğini belirtmektedir.

Sonuç olarak bu konuda Şeyh'in sözlerini bir bütün içinde ele aldığımızda meselenin aslı ortaya çıkmaktadır. O da hüccet ikamesinin sadece fer'i meselelerde yapılacağı, şartlara ve manilere bakılacağının gerekli olduğunu söylemektedir. Ama asli meselelerde ise bunların şart olmadığını açık bir şekilde söylemektedir.

Aynı şekilde şu anda muasır tevhidi Şeyhlerin bir takım sözlerine de bu şekilde bir usûl olmadan yaklaşılmakta ve insanlar hataya düşebilmektedirler. Bundan dolayı Müslümanların çok dikkatli olması lazım.

Hamd, davamızın sonu Alemlerin Rabbi olan Allah'adır. ■

Dua Silahınızdır Ey Cihad Ehli

-2-

Bilmelisin ki yaptığın duada hiçbir şey kaybetmezsin. Bu, Allah'ın kullarına olan fazlı, rahmeti, keremi, cömertliği ve lütfudur.

Müslüman kardeşim, bilmelisin ki duada yasaklanmış olan durumlar vardır. Bunlar;

1. Duada acele etmek, günah için veya sıla-i rahim'i kesmek için dua etmek:

Müslim, Ebu Hureyre'nin *radıyallahu anh* Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* şunu dediğini rivayet eder:

"Kul, günah talep etmedikçe veya sıla-i rahmin kopmasını istemeyip, acele etmediği müddetçe duası kabul olur. 'Ya Rasulallah acele nedir?' diye sorulunca şöyle buyurur: "Dua ettim, ettim de kabul olduğunu görmedim" der ve o anda duayı terk eder."

2. Aileye ve Mala Beddua Etmek:

Cabir b. Abdullah'tan *radıyallahu anh* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Sakın kendinize, çocuklarınıza, hizmetçilerinize, mallarınıza beddua etmeyin. Çünkü yaptığınız beddua, Allah'ın kabul edeceği bir vakte rastlar da kabul edilir" [1]

3. Gelen zarardan ötürü ölümü temenni etmek:

Enes'ten *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Sizden biriniz başına gelen herhangi bir zarardan dolayı sakın ölümü temenni etmesin. Mutlaka isteyecekse: Allah'ım, yaşamak benim için hayırlı ise beni yaşat. Benim için ölmek hayırlı ise beni öldür, desin."

Enes *radıyallahu anh* şöyle demiştir:

"Eğer Allah Rasulü'nden ölümü temenni etmeyin' dediğini duymasaydım ölümü isterdim" [2]

Kays b. Ebu Hazım şöyle dedi: *'Habbab'ın yanına hasta ziyareti için girmiştik. Karnına yedi dağlama yapılmıştı. Habbab hastalığının şiddetli ıstırabını ifade ederek: 'Eğer Allah Rasûlü bizim ölümü istememizi yasaklamış olmasaydı muhakkak ölümü isterdim' dedi.'*

4. Duada "Dilersen" demek:

Enes'ten *radıyallahu anh* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Sizden biriniz dua ettiği zaman kesin bir ifade ile dilekte bulunsun. Allah'ım, dilersen bana ver, demesin. Çünkü Allah'ı zorlayan hiçbir güç yoktur." [3]

Yine Buhari ve Müslim de, Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurduğunu rivayet eder:

"Sizden biriniz Allah'ım dilersen beni affet, di-

1. Müslim, Ebu Davud

2. Buhari, Müslim

3. Muttefekun Aleyhi/Buhari-Müslim

lersen bana merhamet et, dilersen beni rızıklandır, demesin. İsteğinde azimli olsun, Şüphesiz O dilediğini yapar. Allah'ı baskı altına sokacak kimse de yoktur"

Bu nasslar, istekte azimli olmaya, 'dilersen' demenin haramlığına delildir. Şüphesiz ki, verdiği bir şey Allah'a subhanehu ve teâlâ kıymetli değildir.

Süfyan b. Uyeyne şöyle demiştir: *'Herhangi birinizin daha önce yaptığı kötü hareketleri kendisini dua etmekten alıkoymasın. Çünkü Allah Teâlâ, bütün mahlukatın en şerlisi İblis'in duasını bile kabul etmiştir.*

"İblis: 'Bana kıyamete kadar ömür ve mühlet ver' dedi. Allah da: 'Sen mühlet verilenlerdensin' buyurdu" ' [4]

<u>Aynı şekilde duada kerih görülen durumlar vardır. Bunlar;</u>

- **Duada Seci' Yapmak (Kafiyeli okumak):**

Buhari, '**Duada Seci'nin Mekruh Olması Bâbı'** diye bölüm açmış ve ardından İbni Abbas'ın *radıyallahu anh* İkrime'ye söylediği şu sözünü zikretmiştir: '*Duada kafiyeli sözden sakın! Çünkü ben Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabının yaptıkları şeyin, sadece kafiyeli sözlerden kaçınmak olduğunu biliyorum.'*

Bil ki, seci'nin mekruh olması zor olduğu içindir. Çünkü bu kalbin hazır, zelil ve huşulu olmasını oyalar.

- **Dünyada azabın peşin verilmesi için dua etmek:**

Enes radıyallahu anh rivayet etti ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanlardan zayıflamış da kuş yavrusu gibi olmuş bir zatı dolaştı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona: "Allah'a bir şeyle dua ediyor yahut ondan bir şey istiyor muydun?" diye sordu. O: 'Evet! Allah'ım, bana ahirette ne ile ceza vereceksen, onu bana dünyada peşin ver, diyordum' cevabını verdi. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem: "Subhanallah!

Senin buna gücün yetmez. Allah'ım bize dünyada iyilik, ahirette de iyilik ver. Ve bizi cehennem azabından koru, deseydin ya!" buyurdu. Sonra Allah'a onun için dua etti. Allah da şifasını verdi."

- **Duada aşırı gitmek ve sesi yükseltmek:**

Sa'd bin Ebi Vakkas *radıyallahu anh* oğlunun şöyle dediğini işitti: *'Allah'ım senden cennet ve onun nimetlerini, onun ipeğini… ve buna benzerlerini istiyorum, cehennemden ve onun zincirlerinden ve bukağılarından… ve benzerlerinden sana sığınıyorum.' Bunun üzerine (Sa'd): 'Allah'tan çok hayır istedin ve çok şerden sığındın dedi, ben Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem işittim buyuruyordu ki: "Duada haddi aşan bir kavim olacaktır ve şu ayeti okudu: "Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bileseniz O, haddi aşanları sevmez."* [5] *Sana şöyle demen yeterlidir: "Allah'ım senden cenneti ve ona yaklaştıracak söz ve ameli senden istiyorum, ateşten ve ona yaklaştıracak söz ve amelden sana sığınıyorum."*

Sesi yükseltmeye gelince; bunun hakkında da Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: *"Ey insanlar, kendinize acıyınız! Çünkü siz ne sağıra dua ediyorsunuz, ne de olmayan birine. Muhakkak ki siz, en iyi işiten ve size çok yakın olana dua ediyorsunuz. Ve O her zaman sizinle beraberdir"*

Hasan El Basri şöyle der: *'(Eskiden) kişi, bütün Kur'an'ı ezberlese kimse bunu farkına varmazdı. Yanında ziyaretçiler olduğu halde kişi, evinde uzun namaz kılardı da ziyaretçileri bunu hissetmezlerdi. Biz, öyle kimselere eriştik ki; yeryüzünde gizlice yapabilecekleri hiçbir amel yoktu ki onu aleni olarak yapsınlar. Müslümanlar, çok fazla dua ederlerdi. Ama onlardan hiçbir ses işitilmez-*

4. 7/A'râf, 14-15

5. 7/A'râf, 55

di. Sâdece Rableri ile kendi aralarında bir fısıltıdan ibaret olurdu. Zira Allah subhanehu ve teâlâ: "Rabbinize yalvara yakara gizlice dua edin." buyurmuştur. Allah subhanehu ve teâlâ başka bir ayette de kendisinden ve fiilinden hoşnut olduğu salih bir kulu zikredip şöyle buyurur: "Hani o, Rabbine içinden yalvarmıştı". ' [6]

Ey Müslüman, Mücahid kardeşim;

Bilmelisin ki yaptığın duada hiçbir şey kaybetmezsin. Bu Allah'ın kullarına olan fazlı, rahmeti, keremi, cömertliği ve lütfudur.

"Allah'ım bize dünya ve ahirette iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru."

Ebu Said El Hudri'den *radıyallahu anh* rivayetle Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Hiçbir Müslüman yoktur ki, Allah'a dua etsin de, Allah duasına şu üç halden biri ile cevap vermesin: Kişi dua ettiğinde, Allah, onun karşılığını dünyada acilen (peşin) verir. Duanın karşılığını ahirete erteler. Yaptığı dua kadar, o kuldan bir dert ve sıkıntıyı giderir." [7]

Tirmizi buna sahih deyip, Ubade hadisinde şu ziyadeyi yapar: "Topluluktan bir adam; 'O halde duayı çoğaltırız' dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem: "Allah daha çok lütufkardır. Bunlarla beraber Allah'ın dua eden kuluyla olan beraberliği bundan daha büyüktür."

Ebu Hureyre'den *radıyallahu anh* gelen rivayette, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Allah (a.c) şöyle buyurmuştur: Ben kulumun zannı üzereyim, o bana dua ettiğinde onunla beraberim" [8]

Müslüman Kardeşim;

Bilmelisin ki duanın kabulünün olduğu yer ve zamanlar vardır. Bunlar; secdeler, gecenin son üçte biri, ezan ve kamet arası, abdest sonrası, teşehhüd sonrası, namazların hemen sonrası, itaat olan fiillerden sonra, kardeşin diğer kardeşinin gıyabında yaptığı duası, Cuma gününün vakti, ilim meclisleri, Arafat günü oradakilerin duası, yolcunun duası, oruçlunun duası, mazlumun duası, düşmanla karşılaşıldığı vakit. Hadis kitapları bunlara sahih demiştir.

Burada duanın edepleri de vardır. Bunlar;

- Abdestli olmak,
- Kıbleye yönelmek,
- Elleri kaldırmak,
- Günahları itiraf edip, tevbe etmek
- Duayı hamd ve sena ile açmak ve ardından Rasulullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* salat okumak.
- Allah'ın güzel isimleri ile istemek
- İstemeye devam edip, duanın kabulünden ümit kesmemek,
- İstekte hazır bir kalp ile azimli olmak,
- Duanın öncesinde sadaka vermek

Buna benzer şeyler olursa ve duanın kabulüne engel bir husus da olmazsa –haram yemek, içmek, giymek gibi- Allah'ın subhanehu ve teâlâ izniyle kulun duası geri çevrilmez.

Tıpkı Ebu Hureyre'nin *radıyallahu anh* hadisinde geldiği gibi:

"Uzun yolculuk yapan, saçı-başı dağınık, toz-toprak içinde ellerini semaya kaldırıp: "Ya Rab! Ya Rab! der, Halbuki yediği haram, içtiği haram, giydiği haramdır. Bunun duası nasıl kabul olsun?" [9]

Abdullah ibni Mesud'un *radıyallahu anh* meşhur teşehhüd hadisinde, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sel-*

6. 19/Meryem, 3
7. Ahmed
8. Lafız Müslim'e aittir
9. Müslim

lem şöyle buyurmaktadır:

"Sonra dualardan hoşuna gideni seçer ve onunla dua edersin" [10]

Ayrıca bu konuda kapsayıcı dualar vardır. Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* bunlarla duayı çoğaltır, bu dualara teşvik ederdi.

Enes'ten *radıyallahu anh* gelen rivayette Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Peygamber en çok şöyle dua ederdi; 'Allah'ım bize dünya ve ahirette iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru.' " [11]

Müslim Tarık b. Eşim, Uşeym'den *radıyallahu anh* şu hadisi nakleder:

Bir adam müslüman olduğu zaman Nebi ona namazı öğretti sonra da ona şu kelimelerle dua etmesini öğretti: "Ya Rabbi beni bağışla, beni affet ve beni rızıklandır." [12]

İmam Ahmed, Ebu Davud ve İbni Mace şu hadisi rivayet etmiştir:

'Nebi sallallahu aleyhi ve sellem *Süleym denilen gence şöyle demiştir: "Ey Süleym! Kur'an'dan ezberinde ne var?" Süleym şöyle dedi: 'Ben Allah'tan cenneti istiyorum' veya şöyle dedi: 'Ben Allah'tan cenneti isterim ve cehennemden O'na sığınırım' Vallahi Muaz'ın değil, senin mırıldanman ne güzel. Rasûlullah* sallallahu aleyhi ve sellem *şöyle dedi: "Benim mırıldanmam da, Muaz'ın mırıldanması da Allah'tan cenneti istememiz ve cehennemden O'na sığınmamızdan başka bir şey midir?" Süleym dedi ki: 'Allah dilediğinde insanlar karşı karşıya geldikleri zaman yarın (ne olacağını) görecekler.' Ravi dedi ki: İnsanlar uhud savaşına hazırlanıyorlardı. Süleym de savaşa katıldı ve şehit oldu. Allah rahmet eylesin.'*

Zeyd b. Erkam'ın *radıyallahu anh* şöyle dediği rivayet edilmiştir:

'Ben size Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem *söylediğinden başkasını söylemiyorum. Rasulullah* sallallahu aleyhi ve sellem *şöyle diyordu: "Allah'ım! Acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, kötü ihtiyarlıktan ve kabir azabından sana sığınırım. Allah'ım! Nefsime takvasını ver ve onu pak eyle! Onu pak edecek yegâne sen varsın. Onun velisi ve mevlâsı sensin. Allah'ım! Fayda vermeyen ilimden, huşu duymayan kalpten, doymayan nefisten, kabul olunmayan duadan sana sığınırım."* [13]

İbn-i Ömer *radıyallahu anh* diyor ki: Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* sabah akşam şu duaları etmeyi bırakmazdı:

"Allah'ım dünya ve ahirette senden af ve afiyet dilerim. Allah'ım dinim, dünyam, ailem ve malım hususunda senden af ve afiyet dilerim. Allah'ım açık yerlerimi ört, beni korkulardan emin et. Allah'ım beni, önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan, üstümden koru. Altımdan pusuya (tuzağa) düşürülmekten sana sığınırım." [14]

(DEVAM EDECEK…)

Hamd Bin Abdullah El-Humeydî

Çeviri: Özcan YILDIRIM

10. Buhari-Müslim
11. Buhari-Müslim
12. Müslim
13. Müslim, Nesâî
14. Ahmed, Ebu Davud, Nesai, İbn Mace

YİĞİT İNAN

Cihad İçin İmani Hazırlığın Önemi

Allah cihadı mü'minlerin üzerine farz kıldığı gibi, aynı şekilde bu farizanın yerine gelebilmesi için yapılacak hazırlığı da mü'minlerin üzerine farz kılmıştır.

Bu ay ki sayımızda son aşama olarak aktardığımız cihadın mahiyeti üzerinde duracağız. Başarı Allah'tandır.

Cihad demiş olduğumuz fariza şartsız ve kuralsız yerine getirilebilecek bir fariza değildir. Bu farizanın yerine getirilmesi için bir takım hazırlıkların yerine getirilmesi gerekir. Nitekim Allah *subhanehu ve teâlâ* cihadı mü'minlerin üzerine farz kıldığı gibi aynı şekilde bu farizanın yerine gelebilmesi için yapılacak hazırlığı da mü'minlerin üzerine farz kılmıştır.

"Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız." [1]

Yine Allah *subhanehu ve teâlâ* cihad için gereken bu hazırlığı yerine getirmeyenlerin aslında cihadı istemeyen kimseler olduğunu söyleyip bu fiillerinden dolayı onları kınamıştır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu. Onlara «Oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!» denildi." [2]

Meselenin daha etraflıca anlaşılabilmesi için cihada yapılacak olan hazırlığı iki kısım halinde inceleyebiliriz. Hazırlık iki kısımdır; Maddi hazırlık ve manevi (imani) hazırlık.

MANEVİ (İMANİ) HAZIRLIK VE ÖNEMİ

Şurası bir gerçektir ki; imani hazırlık sadece cihad için değil, bütün çetin ve zor işlerin öncesinde gerekli olan birşeydir. Bu gerçeği Allah azze ve celle şu ayette belirtmiştir;

"Ey örtünüp bürünen (Rasûlüm)! Birazı hariç, geceleri kalk namaz kıl. (Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt, ya da çoğalt ve Kur'an'ı tane tane oku. Birazı hariç, geceleri kalk namaz kıl. (Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt, ya da çoğalt ve Kur'an'ı tane tane oku. Doğrusu biz sana (taşıması) ağır bir söz vahyedeceğiz. Şüphesiz gece kalkışı, (kalp ve uzuvlar arasında) tam bir uyuma ve sağlam bir kıraata daha elverişlidir. Zira gündüz vakti, sana uzun

1. 8/Enfal, 60

2. 9/Tevbe, 46

bir meşguliyet var. Rabbinin adını an. Bütün varlığınla O'na yönel. O, doğunun da batının da Rabbidir. O›ndan başka ilâh yoktur. Öyleyse yalnız O›nun himayesine sığın."[3]

Buradan anlaşılıyor ki güç ve şer'i yükümlülükler için mutlaka imani hazırlık gereklidir. Konumuz olan cihad farizası da Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* buyurduğu gibi insanlara ağır gelen bir vazifedir. Allah *subhanehu ve teâlâ* itabında bu konuya (şu şekilde) dikkat çekiyor;

"Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz." [4]

Burada aklımıza şu soru meşgul edebilir: 'Cihad neden insanlara sevimsizdir?' İnsan fıtratı rahata meyyaldir. Cihad farizası ise insanın rahatını ortadan kaldıran bir ibadettir. Nitekim cihad neticesinde canlar, mallar, ırz, namus ve dünya rahatı elden gidecektir. İşte bu sebepten dolayı cihad insanların nefislerine ağır gelmektedir. Madem ki cihad insanın hoşuna gitmeyen, ağır gelen bir emir, o zaman Müslümanların yukarıda zikrettiğimiz kaide gereği cihad farizasını ifa etmeden önce onun için gerekli olan manevi yani imani olan hazırlığı yerine getirmeleri gerekir. Bu kaide cihad gibi zorluğun ve meşakkatin aşikar olduğu tüm farzlarda da geçerlidir. Mesela; bugün sokaklarda şirk kol gezmekte, küfür her daim insanların ensesindedir. Böyle bir durumda Müslümanın üzerine düşen görevlerden en önemlisi insanlara tevhidi anlatıp onları bir ve tek olan Allah azze ve celle'ye kulluğa çağırmaktır. Lakin cihad da olduğu gibi bu farizayı da ifa etmek bir hayli zor ve meşakkatli olan bir ameldir. Bunun zor bir ameliyye olduğunu yine şeriat ikrar etmektedir. Genel olarak Peygamberlerin hayatı incelendiğinde bu çok bariz bir şekilde görülecektir. Özel olarak ise Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Kalk ve uyar"* emrinin geldiği ilk yıllarda Varaka b. Nevfel' e gittikleri zaman Varaka bu gerçeği şu şekilde dile getirmişti; '*Senin getirdiğini getiren hiç kimse yoktur ki mutlaka kendisine düşmanlık edilmiştir.*' Demek ki davet öncesinde de imani hazırlığın yerine getirilmesi gerekir.

3. 73/Müzzemmil, 1-9
4. 2/Bakara, 216

İmani hazırlık, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* zor ve meşakkatli görevler öncesinde Müslümanlara tavsiyesidir. Müslümanların kendi imanlarını muhafaza etmek babından hazırlığın bu şeklini yerine getirmeleri gerekir.

"Eğer onlar kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, onlar için hem daha hayırlı hem de (imanlarını) daha pekiştirici olurdu." [5]

Hiç şüphesiz ki Rabbimiz bizlere bu hazırlığı emrederken bir faydaya binaen emretmiştir. Çünkü Rabbimiz bizlere zarar verecek olan birşeyi emretmez.

Hiç şüphesiz ki imani hazırlığın en önemli azığı takvadır. Takvanın cihad farizasını yerine getirecek olan insanlara birçok faydası bulunmaktadır. Bu faydaları sıralayacak olursak;

Takva, kafirlerle müslümanlar arasındaki sayı farkını ortadan kaldırır:

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Nice az sayıda bir topluluk Allah'ın izniyle çok sayıdaki topluluğu yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir." [6]

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayeti Talut ve Calut kıssasını anlatırken zikretmektedir. Kıssaya genel olarak bakıldığı zaman bu ayeti kerime ile kastedilen anlaşılacaktır. Talut, ordusunu bir takım imtihanlara tabi tutulmuş, nehirle karşılaştıkları zaman bir avuç müstesna nehirden su içmeyi yasaklamıştır. Komutan'ın bu emrini yerine getiren insanlar yani takvalı davranıp verilen emirlere itaat edenler, az bir topluluk olmalarına rağmen sayı bakımından çok üstün olan Calut'un ordusunu yenilgiye uğratmıştır. Takvanın en büyük faydası da budur. Yani Müslümanlar ile kafirler arasındaki sayı farkını ortadan kaldırmasıdır. Şurası bir gerçek ki geçmişten günümüze kadar Müslümanlar kafirlere göre hep azınlık konumundadırlar. Buna karşın kafirler hep çoğunluk olan taraf olup, teknoloji gibi çağın bütün imkanlarını ellerinde bulundurmuşlardır. Bu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmeyen bir sünneti, değişmeyen bir yasasıdır. İşte

5. 4/Nisa, 66-67
6. 2/Bakara, 249

aradaki bu sayı farkını ortadan kaldıracak olan şey, takvadır. Ömer *radıyallahu anh* İranlılara karşı savaşan Sad İbni Ebi Vakkas'a *radıyallahu anh* yazdığı mektupta bu gerçeği çok güzel ifade ediyor; *'Sana ve beraberinde bulunan askerlere her durumda Allahu Teâlâ'dan sakınmanızı emrediyorum. Çünkü Allah korkusu düşmana karşı hazırlıkların ve düşmana karşı taktiklerin en büyüğüdür. Sana ve askerlerine düşmandan sakındığınızdan çok günahlardan sakınmanızı emrediyorum. Çünkü askerlerin günahları, kendileri için, düşmanlarından daha çok tehlikelidir. Müslümanlar ancak düşmanın günahları sebebiyle muzaffer olurlar. Böyle olmazsa, onlara karşı gücümüz yetmez. Çünkü ne sayımız onlar kadardır, ne de hazırlığımız onların hazırlığı kadardır. Günahlarda onlarla aynı olursak, kuvvet bakımından onlar bizden üstün olurlar. Faziletimizle onlardan üstün olmazsak, onları kuvvetimizle yenemeyiz. Seyrinizde Allahu Teâlâ'dan sizin yaptıklarınızı bilen gözetleyici meleklerin olduğunu biliniz, onlardan utanınız, Allahu Teâlâ yolunda iken masiyetleri işlemeyiniz.'* Bu Müslümanların menhecine kazınması gereken noktalardandır. Yani sadece itikad ile yol yürünmez, sadece itikadımızın düzgün olmasıyla Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı gelmez. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımının gelebilmesi için itikad ile beraber amellerin de düzgün olması gerekir.

Şeytan, cihad ortamında çok fazla mesai yapar. İşte böyle bir ortamda takvanın kişiye olan en büyük faydası; kişiye doğru ile yanlışı, hak ile batılı birbirinden ayıran furkanı vermesidir.

Takva, rızık meselesine yardımcı olur:

Cihadda sıkıntı olabilecek en temel meselelerden bir tanesi de rızık meselesidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* bizim lojistik destek dediğimiz rızkı, takvaya bağlayarak şöyle buyuruyor;

"Kim Allah'tan sakınırsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder. Ve ona hiç beklemediği yerden rızık verir." [7]

Takva sayı meselesine bir çare olduğu gibi aynı şekilde lojistik destek konusunda da en büyük yardımcıdır.

Takva, kişiye hak ile batılın arasını ayırabilecek furkan verir:

Cihad ortamı, fitnelerin vaki olma ihtimalinin çok fazla olduğu yerlerdendir. İslam tarihine şöyle bir göz atıldığında fitnelerin birçoğunun cihad ortamında vaki olduğu görülecektir. Çünkü şeytan, cihad ortamında çok fazla mesai yapar. İşte böyle bir ortamda takvanın kişiye olan en büyük faydası; kişiye doğru ile yanlışı, hak ile batılı birbirinden ayıran furkanı vermesidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* takva sahibi olan kullarına furkanı vereceğini şu ayette belirtiyor;

"Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayırdedecek bir anlayış (furkan) verir, suçlarınızı örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah büyük lütuf sahibidir." [8]

Takva, kişinin ilmini arttırır:

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Allah'tan korkun ki Allah size öğretsin." [9]

İlim cihad ortamının olmazsa olmazlarındandır. İlimden bihaber olan insanların şer'i olan bir şey yapmaları mümkün değildir, şer'i olmayan şeyler yapanlara ise Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardım etmesi mümkün değildir.

Takvanın cihad farizasını yerine getiren insanlara faydaları olmakla beraber yapılacak olan salih amellerin de bir takım faydaları vardır. Mesela;

Salih ameller sebebiyle Allah insanı korur, salih ameller olmadığı zaman ise Allah kulun ayağını kaydırır:

İnsanı, cihad esnasında koruyan kalben salih amelleri olduğu gibi, insanın ayağını kaydıracak olan da kişinin işlediği günahlardır. Bunun delili ise;

"(Uhud 'da) iki ordu karşılaştığı gün, sizi bırakıp gidenleri, sırf işledikleri bazı hatalar yüzünden şeytan (yerlerinden) kaydırmıştı. Yine de Allah onları affetti. Çünkü Allah, çok bağış-

7. 65/Talak, 2-3

8. 8/Enfal, 29

9. 2/Bakara, 282

layıcıdır, halîmdir." [10] ayetidir.

Bilindiği üzere Uhud Savaşı'nda tepede bulunan elli tane okçu Rasulullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* emrine rağmen yerlerini terketmişti. Bu itaatsizlik, Müslümanların yenilmelerinin sebebi olmuştu. Demek ki kişilerin işlemiş oldukları bir günah bütün bir topluma etki edebilmektedir. Bunun yanında Allah *subhanehu ve teâlâ* mümini salih amelleri sebebiyle korur. Allah *subhanehu ve teâlâ* Hudeybiye günü ile alakalı şöyle buyuruyor;

"Andolsun ki o ağacın altında sana biat ederlerken Allah, o müminlerden razı olmuştur. Kalplerinde olanı bilmiş, onlara güven duygusu vermiş ve onları pek yakın bir fetihle ödüllendirmiştir." [11]

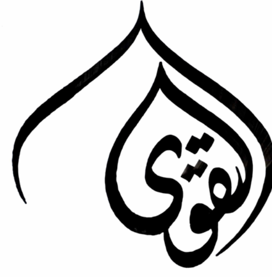
Uhud gününde sahabeyi yenilgiye uğratan, sahabelerin önceden işlemiş oldukları bir takım günahlarıydı. Hudeybiye gününde ise sahabenin ayaklarını sabitleştirip onlara fetih müjdesi getiren ise işlemiş oldukları salih amelleri idi.

İmam Buhari *rahimehullah* Cihad Bölümünde; **'Savaştan önce salih amel işleme babı'** diye bir bölüm ayırmıştır. Ebu'd-Derda *radıyallahu anh*; '*Sizler ancak amellerinizle savaşıyorsunuz.*' der.

Aynı şekilde Allah *subhanehu ve teâlâ* ayeti kerime de şöyle buyuruyor;

"Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılanır. Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşanları sever." [12]

Dikkat edilirse Allah *subhanehu ve teâlâ* ayetin ilk kısmında yapılmayan şeylerin söylenmemesi gerektiğinden bahsediyor. Yani tabiri caizse 'Ya amel yapın ya da konuşmayın.' diyor. Hemen peşindeki ayette ise kendi yolunda kenetlenip savaşanlardan hoşnut olduğunu ifade ediyor. Demek ki insanların kenetlenip savaşmadan önce amel yapmaları gereklidir. Yapmadıkları ile değil, yaptıkları ile 'Ben amel yaptım.' demeleri lazım. Yani bir kimsenin yapmış olduğu ameli ne ise cihad meydanındaki pozisyonu da

ona göre değişiklik arzeder.

Cihad meydanı, şeytanın da müdahalesi ile çok fazla sorunun yaşandığı yerlerdir. Lakin sorunlar genel itibariyle çok küçük olan şeylerden çıkabilmektedir. Mesela; '*Ben buraya savaşmaya mı geldim yoksa bulaşık yıkamaya mı?*', '*Ben yemek yapmam yemek sırası kimde?*' gibi sözler buralarda çok sık duyulabilir. Bunun sebebi ise imani hazırlığın tam olarak yerine getirilmemesidir. Şayet şahıslar imani hazırlıklarını yerine getirmiş olsalardı bu gibi küçük meselelerde sabretmeyi öğrenip kendisiyle beraber savaşan kardeşlerine daha müsamahakâr davranabilirlerdi. Lakin bu hazırlığın ihmal edilmesi küçük meselelerin dahi büyütülüp ciddi sorunların çıkmasına sebebiyet verebilmektedir. İşte bu sebepten dolayı cihad edecek olan taifenin imani hazırlıklarını yerine getirmeleri; bilinçlerine fedakarlık, sabır gibi ahlakları yerleştirmeleri lazımdır.

Ayrıca burada şunu da bir kaide olarak zikredebiliriz; imanın kuvvetliliği Müslümanların aynı safta kenetlenmelerine sebebiyet verir, imandaki zayıflık ise Müslümanların ayrılığa düşmesine sebebiyet verir.

"Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız." [13]

10. 3/Al-i İmran, 155
11. 48/Fetih, 18
12. 61/Saff, 2-4
13. 3/Al-i İmran, 103

"O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz."

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* nimeti imandır. Bu ayetin üzerlerine indiği insanları bir düşünürsek görürüz ki bu insanlar cahiliye hayatında en fazla birbirleriyle savaşan, en fazla düşman olan ve aralarında bitmek bilmeyen bir kin olan insanlardı. Lakin daha sonra Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* iman nimeti ile beraber yeryüzünün en fazla birbirine bağlı olan insanları haline geldiler. Demek ki iman Müslümanların biraraya gelip kalplerinin birbirine kenetlenmesini sağlayan bir nimettir. Burada iman derken kastımız sadece olayın itikadi boyutu değildir. İtikadi boyutu ile beraber olayın ameli boyutunu da kastetmekteyiz. Yani amellerdeki bağlılık ve sebat, Müslümanların biraraya gelmelerini sağlar. Günümüzde Müslümanların en ciddi sıkıntısı da budur. Aynı düşünen birçok insan maalesef paramparça haldedirler. Lakin şunun bilinmesi gerekir ki iman Müslümanların biraraya gelmelerini gerektirir.

İşin sadece savaş boyutunu alıp ibadet boyutunu terketmek yanlış olduğu gibi sadece ibadet boyutuna eğilip savaş boyutunu gözardı etmek de aynı oranda hatadır.

Ferdi bir düzelme değil de toplu bir düzelme Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımını getirecek olan birşeydir. Toplu bir bozulma ise Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* azabını getirecektir. Burada sorumluluk cemaatlerin üzerine düşmektedir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler, ölürler. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerine hak bir vaattir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alış verişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır." [14]

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu ayeti her kesimin ağzında tabiri caizse sakız gibi dönmektedir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* razı olmadığı demokrasi, laiklik dinini savunan insanlar da bu ayeti okuyor, Yahudi ve Hristiyanlara okul açıp milleti Hristiyanlaştıranlar da aynı ayeti okuyor, Allah *subhanehu ve teâlâ* yolunda cihad eden de aynı ayeti okuyor, doğuda PKK'yi savunan hocalar bile bu ayeti okuyor vs. Bu ayet Müslümanların menhecini ortaya koyan bir ayettir. Allah *subhanehu ve teâlâ* diyor ki;

"Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır."

Peki kimdir bu müminler? Bu müminler Allah *subhanehu ve teâlâ* yolunda savaşıp ölen ve öldüren müminlerdir. Yani Allah *subhanehu ve teâlâ* nin razı olduğu yolda savaşan insanlardır. Allah *subhanehu ve teâlâ* fisebilillah (Allah yolunda) kaydını getirdiği zaman bunun içinden şirk davası uğruna savaşıp ölen ve öldüren insanlar çıkmış oldu. Bu ayetle alakalı bir de şöyle bir yanlış yöneliş sözkonusudur; bazıları bu ayeti alıp işin sadece savaş boyutuna önem vermektedir. Bunun sonucunda ayet anlaşılmadığından dolayı Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı gelmemektedir. Hâlbuki Allah *subhanehu ve teâlâ* ayetin devamında bu ticareti yapan insanların özelliklerini belirterek diyor ki;

"(Bu alış verişi yapanlar), tevbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır. O müminleri müjdele!" [15]

Yani alışverişi kazanacak ve müjdelenecek olan müminler bu özelliklere sahip olan müminlerdir. Sadece Allah *subhanehu ve teâlâ* yolunda savaşmakla bitmiyor. Aynı zamanda bu insanların tevbe eden, ibadet eden, hamdeden, oruç tutan, rükû eden, secde eden, emr-i bi'l ma'ruf nehy-i ani'l münker yapan insanlardan olmaları gerekir. Eğer zahiri ve batını olan amellerle cihad ameliyesi bir araya gelirse o zaman alışveriş tamamlanacaktır. İşin sadece savaş boyutunu

14. 9/Tevbe, 111

15. 9/Tevbe, 112

alıp ibadet boyutunu terketmek yanlış olduğu gibi sadece ibadet boyutuna eğilip savaş boyutunu gözardı etmek de aynı oranda hatadır. Bu iki tür anlayış da Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* vadettiği yardımın gelmesine engel teşkil etmektedir. İkisi birarada olup mesele menhece veya pratiğe dökülürse işte o zaman Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı sözkonusu olabilir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu ayette dikkat çektiği amellerden bir tanesi de iyiliği emredip kötülükten nehyetmek amelidir. Bu amel genel olarak insanların nazarında bir şey ifade etmemektedir. Bir topluluğun bu ameli arka plana atıp insanların hatalarını örtmesi veya hataları görmemezlikten gelmesi adeta bunu bir cemaatsel çalışma haline getirmesi Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* azabını çekecek bir ameldir. Hâlbuki bu amel bu ümmetin en büyük özelliklerinden biridir;

> *"Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder; kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız."* [16]

O zaman emr-i bi'l-ma'ruf demiş olduğumuz müessese her yapıda bulunması gereken bir müessesedir. Emr-i bi'l-ma'ruf ameli saflarda sapmaya ve bozulmaya, engel teşkil etmektedir. Allah *subhanehu ve teâlâ* tevbe suresinde ki ayette iyiliği emredenler kötülükten nehyedenler dedikten sonra Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sınırlarını koruyanlar demektedir. Yani bu ameliye gerçekleştirildiği taktirde Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sınırları da korunmuş olacaktır. Bunun terkedilmesi Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sınırlarını muhafaza etmemek manasına gelir ki bu da azabın sebebi olur. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sınırlarını muhafaza etmeyen bir topluluğa da Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımının gelmesi mümkün değildir. Ayete genel olarak bakıldığı zaman diyebiliriz ki Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımını hakeden topluluk hem kendisi için hem de İslam toplumu için faydalı olan amelleri hayatına geçirip o şekilde savaşan topluluktur. Ayette tevbe, ibadet, hamd, oruç, rüku, secde gibi ameller kişinin kendisine faydası olacak amellerdir lakin iyiliği emredip kötülükten nehyetmek ise bütün bir İslam toplumuna faydası olacak amellerdendir. ■

16. 3/Al-i İmran 110

ABDULMETİN
AKSOY

Şeytan ve Şeytanın Aldatmaları -2-

"Şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. Eğer mü'minler iseniz onlardan korkmayın benden korkun." *(3/Al-i İmran, 175)*

Hamd, bize bilmediğimizi öğreten Allah'a, salat, bu bilgiyi en güzel şekilde hayatına geçiren Rasulullah'a, ashabına ve ailesinin üzerine olsun.

Geçen sayımızda yazmaya başladığımız şeytan ve tuzaklarından, amelleri süslü göstermek, unutturmak komplolarını beyan ettik. Rabbimizden dileğimiz, yazdığımız konuların bizi gaflet uykusundan uyandırması ve şeytana karşı harekete geçirmesidir. Rabbimizin yardımıyla bu sayımızda da şeytanın tuzaklarını yazmaya devam edeceğiz.

Şeytan kâinatın başından beri insanoğlu ile uğraşıyor. O günden bu yana damarlarımızda geziyor. Bu uğraş ve düşmanlık, şeytana birçok tecrübe kazandırmış. Elinden o kadar denek geçmiş ki, insanın fizikiyle, maneviyatıyla, maddiyatıyla beraber insanlığın her yönünü öğrenmiş. O kadar ki her zamana, her mekâna ve herkesin zaafiyetine karşı ayrı ayrı tuzaklar kurmuş. Şeytanın Âdemoğluna kurmaya devam ettiği bu tuzakları sıralamaya devam edecek olursak;

Ertelettirme

İslami mücadele içerisinde karşılaştığımız sorunlardan biri de şeytanın yapmamız gerekenleri ertelettirmesidir. İnsan yaratılışı gereği fıtratında gevşeklik, nefsin isteklerini arzulama, istikrarsızlık gibi alışkanlıkları barındırmaktadır. Bu alışkanlıklar bize zaman zaman sorumluluklarımızı ertelettirir. Oysa ki ertelemek şeytanın bize karşı oluşturduğu ve üzerimize saldığı bir ordudur. Seleften bir âlim bunu şöyle beyan eder: '*Ertelemekten sakının. Çünkü ertelemek şeytanın en büyük askeridir.*' Üstadımız, hayatımızda en çok yaptığımız bu eylemi, ne güzel tanımlamış. Bugün bizler 'İslam için fedakârlık yapmayı, Allah için infak etmeyi, nafileleri çoğaltmayı, bugün öğrenmemiz gerekenleri, yapmamız gereken sorumluluklarımızı, Allah'ın emirlerini yerine getirmeyi ve nehiylerinden kaçınmayı, İslam ümmetinin (cemaatin) isteklerini, yarın yaparım, falan gün başlarım' düşünceleriyle ertelerken acaba şeytanın ordusuna asker sevkiyatı yaptığımızın farkında mıyız? Evet, her birimiz bu tuzağın farkındayız, fakat nedendir bilinmez bu uykudan uyanmak istemiyoruz. Oysa şu ana kadar ertelediğimiz hiçbir şeyi yerine getiremeden gerisin geriye döndük. Ertelediğimiz hiçbir şeyden istifade etmedik. Aksine erteleyerek hem kendimize, hem de davaya zarar verdik. Buna rağmen hayatımızın büyük çoğunluğu ertelemekle geçiyor. Oysa Kur'an ve Sünnet bizi sürekli aceleye çağırıyor.

"Altı şey gelmeden önce amellerde acele ediniz. Bunlar; duhan, deccal, kıyamet, sizden birinizin ölmesi ve karanlık gecelerin fitnesinin gelmesidir."

Rabbim bizlere, Peygamberimizin bu dave-

tine icabet etmeyi nasip eylesin (*Allahumme âmin*). Sizlerle aklıma gelen şu beyti burada paylaşmak istiyorum;

- Ertelemektir bizleri hayatın sonsuz karanlıklarına iten,
- Ertelemektir bizleri rabbimize, islama, davaya karşı nankör kılan,
- Ertelemektir şeytanı sevindirip, cemaati yıkıp yok eden,
- Ertelemektir izzeti kaybettirip, zillete düşürten,
- Ertelemektir bizlerin yükünü daha da ağırlaştıran

Birgün sahabeler Ömer ibn Abdülaziz'in yanına ziyaret için geldiklerinde Ömer ibn Abdülaziz'i ibadet edip, gece uykusuz kalmaktan, gündüzleri oruçlu geçirip, Kur'an okumaktan perişan bir halde bulurlar ve: *'Ey müminlerin emiri, kendini helak ediyorsun' derler, Ömer ibn Abdülaziz cevaben: 'Bir günün ameli beni bu hale getiriyorsa (ki bu benim sorumluluğumdur) ben bunu yarına ertelersem iki günün ameli beni ne hale getirir?'* buyurmuştur. Evet, bu gün ertelediğimiz her şey, yarın karşımıza daha büyük bir bela olarak gelecektir ve gelmektedir de…

Müslümanın hayatına olumsuz yönde etki eden erteleme hastalığı şeytanın bize karşı kurmuş olduğu bir tuzaktır. Var olan bu komplo virüs gibi hayatımızın her alanına sirayet etmiş bir durumdadır. İslami mücadele içerisinde bu tuzağa düşmemizin sebebi, üzerimize vacip olan sorumlulukları terk edip bir sonraki merhalenin vaciplerini düşünmeye başlamamızdır. Bu, ertelemenin en tehlikeli olan biçimi ve şeytanın en kuvvetli askeridir. Hayatımızdan bu konuya şöyle bir örnek verebiliriz; Bir ilim talebesi düşünün, bu ilim talebesinin üzerine ihlasla, sadakatle ilim talep etmek ve bunun gerekleriyle yaşamak farzdır. İlim talep eden bu kardeşimiz bunu yapamadığı zaman şeytanın ona oynayacağı en büyük oyun, bir sonraki aşamayı göstermesi ve onun üzerine yoğunlaştırmasıdır. Veya bir sonraki merhaleyle teselli ettirmesidir. 'Sen ilim talep edemezsin ama yarın bir cihad nidası çıksa sen hemen lebbeyk (buyur) diyeceksin' diyerek kandırır. Oysa bu gün rahatlık anımızda, basit bir meselede, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* çağrısına 'lebbeyk' diyemezken, öğrendiklerimizi kolaylık anında

pratiğe geçiremezken, canın, malın istendiği çağrıya nasıl koşacağız? Bu gün namazları cemaatle kılma sorumluluğunu bile kaldıramazken, uykumuzdan fedakârlık yapıp sabah zikirlerini, işimizden vakit ayırıp akşam zikirlerini yapamazken, kınanmamak için Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinini insanlara ulaştırmazken, cemaate veya bir emirin buyruğu altına girmeye tahammül edemezken canın, malın istendiği çağrıya nasıl lebbeyk diyeceğiz? Bir sonraki aşamayı düşünen hangi insan bu çağrıya cevap verdi ki; bizler bu ve buna benzer çağrılara lebbeyk diyebilelim. Burada bizim üzerimize düşen, içinde bulunduğumuz vakıada kendimize vacip olanları tespit edip, onunla uğraşıp, geri kalanlarla ilgilenmemektir. Çünkü bir müslüman, gelecekte olacak olan şeyleri bilmez ve bu gibi kendini ilgilendirmeyen şeylerle de meşgul olmaz.

Korkutmak

Kendini İslam'a teslim etmiş olan kişi şimdiye kadar yazdığımız şeytanın bu tuzaklarına karşı kendini muhafaza etmeyi başardığı zaman, şeytan hemen istişare grubunu toplayarak kendisine verilen bütün imkânlarla yepyeni tuzakların müzakeresini yapar. Müslümanın bu İslami yaşantısı şeytana ve havarilerine korku verir, bu korku onları Müminlere karşı tuzak kurmaya sevk eder. Yaşadığı vakıadaki tüm korku çeşitlerini peyderpey Müminin önüne sürmeye başlarlar. Yapmış oldukları bu kurnazlıkları sayesinde eşrefe doğru ilerleyenleri esfele düşürürler, yaşadığımız bu coğrafyada olduğu gibi. Kimisi tağutun, kimisi menfaatinin, kimisi ailesinin, kimisi değer verdiği kişilerin, kimisi cemaatinin korkusu nedeniyle izzeti seçmekten mahrum kalmıştır. İnsanda olan bu korkular

Allah'a ve onun azaplarına yönelik olursa bu insan izzeti seçmekten, zilleti kaldırmaktan geri durmayacaktır. Ki Allah da *subhanehu ve teâlâ* kullarından korkuyu kendisine yönlendirmesini istiyor:

"Şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. Eğer mü'minler iseniz onlardan korkmayın benden korkun." [1]

Değerli kardeşim! İçinde bulunduğumuz toplumda korku kiminin Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve ahkâmlarına iman etmesini sağlamış, kimisinin de tağuta ve anayasasına iman etmesini sağlamıştır. İşte bu korku, şeytanın kurduğu tuzaklar arasında çok ince bir tuzaktır. O kadar ki; tevhid ehli bu inceliği zaman içerisinde basit görünce, zamanın korkuları, onların fikirlerinin, inançlarının ve saflarının değişmesine vesile olmuştur. Bir zamanlar o, imanıyla şeytanı, istişare yaptıracak kadar korkuturken, bu sefer şeytan onu korkutmaya başlamıştır. Şöyle ki; Müslüman Allah *subhanehu ve teâlâ* için mescid açmak, sohbet ortamı oluşturmak gibi bir şeyler istediğinde hemen şeytan 'Senin karşında öyle bir devlet var ki, senin her yaptığından haberi var. İstihbaratıyla, askeriyesiyle, polisiyle seni her taraftan kuşatmış' demeye başlar. Veya Müslüman, İslami çalışmalar yapan kişilere gitmek, onlara katılmak istediği zaman hemen: 'Bu vakıada böyle bir çalışma yapılması mümkün değildir. Bunlar ya Amerika'nın ya da İsrail'in adamıdır…' demeye başlar. Müslümanlar arasında yayılan bu kurgular, kişilerin her şeyden geri durmasını sağlar ve tağuta karşı korkularını arttırır. Bunun ismi de hiçbir zaman korku olmaz, tedbir almak olur. Kendi yanında geçerli olan bu gerekçe, onu birçok şeyden mahrum bırakır. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rahmet ettikleri bundan müstesnadır.

Düşünün, bir gün sahabe tarihini okudunuz. Hepinizin Ebu Bekir'in *radıyallahu anh* infak edişi, Ömer *radıyallahu anh* ile aralarında ki infak yarışı dikkatinizi çekti. Bu heyecandan sonra infak etme kararı verdiniz. Bu heyecanınızı fark eden şeytan 'Elindekini verirsen sen muhtaç duruma düşersin, bugün infak edeceksin yarın sen insanlardan para almak zorunda kalacaksın…' sözleriyle Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızık verici olduğunu unutturup sizin içinize fakirlik korkusunu salacaktır. Nitekim Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size kötülükleri emreder." [2]

Başka bir gün internette cihadi videolar izlediniz, bir sohbette sahabelerin cihad meydanlarında ki şehit oluşunu dinlediniz, o anda damarlarınızdaki kanların hareketliliği size şehit olma isteğini arzulattı ve cihad etme kararı aldınız. Kişiyi izzetlendiren bu kararı işiten şeytan hemen 'Aman ha! Karşındaki ordunun askeri, teknolojik silahları çok fazla. Mücadelen ona zarar vermez, sonra ailenin, çocuğunun durumu ne olacak…' vesvesesiyle Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımını, kudretini unutturup içinize dünya sevgisi ve ölüm korkusunu salacaktır. Ashabı suffanın görkemli medrese tarihini, eski âlimlerin ilim için çektikleri zorlukları ve ilmin faziletini anlatan nasları okuduğunuz zaman hemen medreseye gitme/ilim okuma kararı aldınız. Bu sefer şeytan size, maddi durumunuzu, ileride geçiminizi nasıl sağlayacağınızı hatırlatarak içinize gelecek endişesi bırakır. Her gün alınan bu farklı kararlardan sonra İblis'in kurduğu korkular bizim korkumuzu arttırdıkça arttırır, aldığımız kararlardan vazgeçirir. Bu korkuların hayatımızda fazlalaşması, zaman içerisinde bizi İslam için yeni karar almaktan, cemaatin işlerini yapmaktan mahrum bırakır. Artık korku ile ümit arasında kalıp bir kenarda tuzaklar içerisinde düşünceye çekiliriz, Allah muhafaza!

Hayatın korkuları bizi hiçbir zaman emellerimizden, hedeflerimizden geri çevirmemeli, Allah'ı *subhanehu ve teâlâ*, yardımını, kuvvetini ve Allah *subhanehu ve teâlâ* ile daima beraber olmayı unutturmamalıdır. Kişi Allah *subhanehu ve teâlâ* ile beraber olduğu zaman şeytanın hangi tuzağı onu korkutabilir ki! Korkuların Allah'a *subhanehu ve teâlâ* olduktan sonra şeytanın hangi tuzağı seni hedefinden, inancından geri çevirebilir ki! Korkumuz âlemlerin Rabbi olan Allah'adır *subhanehu ve teâlâ*.

Adım adım yaklaşma

Şeytanın insana kötülükleri yaptırırken kullandığı başka bir yöntem ise, 'Damlaya damlaya

1. 3/Al-i İmran, 175

2. 2/Bakara, 268

göl olur' atasözü misali, büyük hedeflerini ufak parçalara bölerek yavaş yavaş uygulatmasıdır. Nitekim Allah da *subhanehu ve teâlâ* Kur'an'da şeytanın bu adımlarına dikkat çekmektedir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

"Şeytanın adımlarına tabi olmayın."

Dikkat edilirse Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayette şeytana değil de onun adımlarına tabi olmayın buyurmaktadır. Anlaşılan şeytan da birinci, ikinci basamakları çıkamadan başarıya ulaşamıyor. Bir de karşısındaki insan olunca, bu uygulama onun yanın da daha da bir kesinleşiyor. Çünkü insanoğlunun yanında ufak olan şeylerin önemi fazla yoktur, ona göre ufak şeyler zarar vermez. Fakat büyük şeyler onun yanında önemli ve tehlikelidir. Şairin biri insandaki var olan bu tehlikeyi hem haber vermek, hem de bu kötü zihniyeti ortadan kaldırmak için şöyle söylüyor *'Ufak şeyleri küçümsemeyin. Gördüğünüz büyük dağlar bile ufacık çakıl taşlarından oluşmuştur'*. İnsan evrendeki gelişen şeylere baksa bile, ufak şeylerin nedenli büyük şeylere yol açtığını görecektir. Herhâlde insan, dev gibi ağaçların küçücük tohumlardan, gökdelenlerin ufacık tuğlalardan, büyük alevlerin minik ateş kıvılcımından meydana geldiğini unutmuş bir durumda… Bu sebeple ufak şeyleri önemsemeyip gözardı etmemek gerekir. İşte şeytan da yaptıracağı kötülükleri tespih dizercesine bir ipe sıralayıp yavaş yavaş boğarak bizleri helak eder, küçük günahlarla kalbimizi karartmaya başlar. Şeytanın kurduğu bu tuzağa pratikten şöyle örnek verebiliriz;

Şeytan bize gelip zina yap demez. Ancak tebliğ ayetlerini hatırlatarak kadın erkek fark etmez tebliğ etmemiz gerektiğini ve İslam dinin ancak bu şekilde yayılacağını söyler. Normalde bunda bir sıkıntı yoktur ve olması gereken de zaten budur. Fakat erkek kadına, kadın da erkeğe tebliğ yapmaya başladığı zaman sıkıntılar başlar. Biz şeytanın bu hatırlatması üzerine kadına tebliğ yapmaya başlayınca şeytan 'Kadının yüzüne bakılmadan, ona karşı güler yüzlülükle, nezaketle davranılmadan, ona meseleleri tafsilatlı anlatmak için yanında uzun süre kalmadan, onun dertlerini ve sıkıntılarını dinleyip bu konudaki samimiyetini göstermeden, tebliğde başarılı olman mümkün değildir' der. Bizler de tebliğde daha güzel yerlere gelmek için bunları uygulamaya başlayıp, elin zinası, gözün zinası ile kalbimizi siyah notalarla doldurduktan sonra şeytan 'Hadi onunla zina yap' dediğinde artık hayır diyemeyiz. Çünkü kalp şehvetlerin lezzetini aldığı zaman itaatlerin lezzetini, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* korkusunun ne olduğunu bilmez. O anda insan şehvetlerin esiridir. Artık kalp kişinin elinden kayıp şeytanın elinde yönetme mekanizması haline gelir. Karanlık onu çepeçevre kuşatır, o anda aydınlığı göremez. Çünkü kalp kişinin kendisini ıslah edeceği dünyasıdır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bunu şu hadisiyle desteklemektedir:

"Vücutta bir et parçası vardır. O salah olursa bütün vücut salah olur, o ifsat olursa bütün vücut ifsat olur. Dikkat edin o kalptir."

İşte bu kalp dünyasını bir değil de iki kişi yönetirse (yani hem küfür hem tevhid hem ihlas hem riya hem takva hem masiyet olursa) bu kâinat fesada uğrar. İnsanın kalbini bu şekilde fesada uğratan şey şeytanın zina tuzağını parçalara bölüp yavaş yavaş insana yaklaşması veya insanın bu parçaları önemsememesinden olmuştur. Oysa Müslüman, hangi günahın Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* azabını ne kadar çekeceğini bilemez. Âdem *aleyhisselam* ağaçtan yediği zaman, bu yemenin onun ve bütün ümmetin cennetten kovulmasına sebep olacağını nereden bilebilirdi ki! Yunus *aleyhisselam* insanlara kızıp 'Yeter artık' dediği zaman Allah'ın *subhanehu ve teâlâ*, onu balığın karnında hapis edebileceğini nereden bilebilirdi ki! Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* âmâdan yüz çevirdiği zaman Allah *subhanehu ve teâlâ* tarafından uyarılacağını nereden bilebilirdi ki! Bu sebeple küçük veya büyük bir amel yaparken Müslüman, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* azabını üzerine çekip, çekmediğini muhasebe etmeli ve şuana kadar yazdığımız şeytanın genel tuzaklarına karşı sürekli uyanık olmalıdır.

Satırlarıma şu hatırlatmayı yaptıktan sonra son vermek istiyorum; bu yazdıklarım sadece genel olan, şeytanın herkese kuracağı tuzaklardır. Bir de şeytanın, kişinin zaafiyetine göre kurmuş olduğu tuzaklar vardır. Burada Müslümanın üzerine vacip olan şey, zaaf noktalarını tespit edip kendini o konuda koruma altına almasıdır. Rabbim bizleri şeytana karşı üstün gelenlerden eylesin (*Allahumme amin*). ■

Kişi Allah ile beraber olduğu zaman şeytanın hangi tuzağı onu korkutabilir ki!

KEREM ÇAĞLAR

Buhranların Doğurgan Anası: **Demokrasi**

Fevkalade zorlama olduğu açıkça görülen yorumlar ve temennilerle demokrasi, adeta yeryüzünün binlerce yıllık kadim geçmişi olan en eski sosyal ve siyasal sistemi olarak ilan edilmektedir.

NEDİR BU DEMOKRASİ?

Rivayet olunur ki adına 'Demokrasi' denen şu mefkûre-i harabiye İslam'ın zuhurundan çok önce ortaya çıkmış uğursuz, murdar ve menhus bir musibettir. Bu musibet-i kebirenin Antik Mısır'da milattan önce yirmi üçüncü yüzyılda neşvünema bulduğu söylenir. Bazılarına göre ise iş bu demokrasi, çok daha yakın bir dönemde milattan önce dördüncü yüzyılda Antik Yunan'daki şehir devletleri tarihinde önemli rol oynayan siyasal bir rejimin adıdır.

Demokrasi uzun yüzyıllar boyunca düşe kalka, itile kakıla, helva olmayı bekleyen un-yağ-şeker troykası kıvamında ve gerektiğinde kullanılmak üzere ham haliyle bekletildi.

Demokrasi, Avrupa'da kendi halklarının enselerinde boza pişirir gibi onlara her türlü zulmü reva gören, canlarını da durmadan yaptıkları işgal ve sömürü savaşlarında hoyratça harcayan gaddar krallıkların ve aristokrasinin bir alternatifi gibi, siyasal bir antitezi gibi dillendirmeye başlandığında 18. yüzyıl sonlarıydı. Ülkemizdeki politik liderlerin dillerinden düşürmedikleri ve adeta günlük 'Vird'leri haline gelen 'Çağdaş Demokrasi' de ete kemiğe bürünmeye başladığında ise tarihler Amerika'da 1776, Avrupa Paris'te ise 1789 idi. Amerika'da 1776'daki 'Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi' ve Avrupa'da da 1789 'Fransız İnsan Hakları Bildirgesi' Çağdaş Demokrasi'nin yeniden doğduğu tarih olarak kabul görmektedir. Bununla ilgili olarak birçok tartışmalar var. Bu tür tartışmaları, konumuzun dışında olduğu ve bizi pek de ilgilendirmediği için geçiyoruz.

Eskiye rağbet olsa bitpazarına nur yağardı derler. Fevkalade zorlama olduğu açıkça görülen yorumlar ve temennilerle demokrasi, adeta yeryüzünün binlerce yıllık kadim geçmişi olan en eski sosyal ve siyasal sistemi olarak ilan edilmektedir. Binlerce yıllık bir geçmişi olduğu kabul edilse dahi, bu husus tek başına herhangi bir öğretinin doğruluğuna veya haklılığına dayanak olamaz. Bunu, kulak verdiği çeşitli tartışmalardan dolayı her gün din değiştiren nasipsizlerin dışında aklı başında hiç kimse kabul etmez, edemez. Mevzu eğer sadece eski olmaksa, milattan şu kadar yüzyıl eskilere dayanıyor olmaksa, Nuh'un *aleyhisselam* kavmi bunlardan da bunların atalarında da çok daha eski tarihlerde yaşamışlardı. Ne var ki Nuh'un *aleyhisselam* kavminin bunca 'Kıdemli' olmaları, mukadder akıbetlerini değiştirmeye yetmemiştir.

"Onlar bir ümmet idi, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorgulanmayacaksınız." [1]

Doğrusu bizi öncelikli olarak ilgilendiren husus, bir asırda daha uzun bir süre önce coğrafyamıza ve halkımıza sirayet etmeye başlayan bu menhus virüsün bünyemizi zayıflatıp tahrip

1. 2/Bakara, 134

eden öldürücü tesirlerinden korunabilmektir.

Bir yönüyle irtidat illeti olan bu uğursuz mefkûrenin, İslam coğrafyasını ve bu coğrafyada yaşayan halkları nasıl, meflûç bir hal-i pür melale soktuğunu hem aynel yakin hem de ilmel yakin müşahede etmekteyiz. Bu cesamet ve yakınlıkta olan böylesi bir tehlikeye karşı mü'mine yaraşır tavrı ortaya koymak, çağımız toplumunda bir Muvahhid'in alamet-i farikasıdır. Bilindiği üzere her devrin belirleyici/ayırıcı/netleştirici meseleleri vardır.

Misal; İslam'ın ilk çağında, kelime-i tevhidi ikrar etmek aynı anda İslam'ı izhar etmek demekti ve bu ikrar, söyleyenin Müslüman olarak isimlendirilmesine kafiydi.

Günümüze misal; Müslüman olduğunu söyleyen bir kimse La ilahe İllallah'ın (birinci kısmının) gereği ve şartı olan tağutu inkarı gerçekleştirmesi günümüzün, furkan meselelerindendir. Başka bir açıdan baktığımızda, şöyle bir sonuca ulaşırız: Çağımızın 'İtikad vebası' gibi olan demokrasi illetinden beraatını ilan ve izhar etmekde günümüz furkan meselelerinden bir cüz olarak değerlendirebilir.

Demokrasi İstikametine Tebdil-i Kıble

Çağdaş demokrasinin önde gelen ideologları demokrasinin; hiçbir zaman hiçbir yerde gerçek anlamda uygulanmasının mümkün olamayacağını itiraf etmişlerdir. Hem nasıl olabilir ki? Esasen demokrasinin özünü 'klasik demokrasi anlayışı' oluşturur. Burada bütün insanları toplumu etkileyecek kararlarda, söz sahibi olmaları için belli sayıda (seçkin) insana hak tanınır. Bu hak, halk toplantıları aracılığıyla uygulanır. Kararlar doğrudan bu kimseler tarafından verilir. Bu sistemin uygulanabilirliği, ancak bu hakkı kullanmalarına izin verilen vatandaş kitlesinde görece, az sayıda ve homojen olduğunda mümkündür. Misalen nüfusu birkaç bin olan bir kasabada veya birazcık daha fazla olan şehirlerde bunun uygulanması mümkündür. Daha fazla nüfus yoğunluğu olan kentlerdeyse, böyle bir sistemin uygulama alanı bulması zordur.

Durum böyle olunca sonraki yüzyıllarda ve özellikle de son yüzyılın başlarında demokrasi, farklı ve yeni yorumlarla ıslah(!) edilmeye çalışıldı. Batının şeytani zekası, devreye girdi ve tarih öncesinden kalma dinozora, hiçbir masraftan kaçınılmadan alımlı- albenili makyajlar yapılarak 'kedi yavrusu' suretinde diğer halklara pazarlanıp, ihraç edilmeye başlandı. Buna da fevkalade ehemmiyet gösterildi.

Yirminci yüzyılın ikinci yarısı, bu tür pazarlama ve ihraç 'operasyonlarının' yoğunluk ve başarı açısından adeta tavan yaptığı bir dönemdir. Fiili sömürgeciliğin bittiği bir dönemde kolonilerini terk ederlerken, arkalarında daha 'çağdaş' sömürge doktrinlerini uygulayacak yerli emir erlerini 'atamış' olarak ülkelerine dönüyorlardı. Kendilerine her açıdan bağlı ve bağımlı olarak yetiştirip başa geçirdikleri kimseler de halklarının 'baba'sı, 'ata'sı, 'ölümsüz lideri' oluyordu! Batılılar kendileri için çok pahalıya mal olmaya başlayan ve halkların güçlü direniş hareketleri örgütlemeleri karşısında, eski tarz sömürgeciliğin sürdürülemez olduğunu biliyorlardı. Zamanla demokrasi büyüsüyle halklarda 'önemli ve değerli' oldukları hissi uyandırıldı. Halklar da denize düşenin yılana sarılması misali, kendi seslerine kulak verdiği ve yönetimde karar

alma mekanizmalarında söz sahibi olabilecekleri, vehmiyle kendilerine takdim edilen ve adı 'demokrasi' olan beyaz gelinlik içindeki fettan cadının tuzağına düşmekten kurtulamadılar. Çünkü artık hak ile batılı birbirine karıştırmaya başlamışlardı.

Özünden saptırılmış ve özgünlüğü tahrif edilmiş olduğu halde, 'münzel bir din' zannettikleri maharref dinlerine dahi başkaldırmış şımarık menfaatperest ve ahlaksız bir batının, bu durumda kendi dışındaki toplumlara ve tabii olarak İslam'a karşı hangi sebepten ötürü edebini takınması beklenebilir ki? Niçin 'kekeye hürmet' etsin! Batılıların tarih boyunca yaptıkları işgal, sömürü ve paylaşım savaşlarında ölenlerin mezarlıkları her ne kadar büyük olursa olsun, celladı oldukları ahlak, fikir ve vicdan mezarlıklarından daha büyük değildir. Böyle bir batıdan insanlığa kurtuluş reçetesi ummak, ebediyyen mümkün değildir.

Eskiler ne güzel demiş; 'Kelin dermanı olsa önce başına sürer 'diye. Yahudiliği ve Hristiyanlığı akli ve hevai saiklerle tahrif etmekle yetinmeyen batıl ehli, insanlığa yine aynı bozuk yöntemin ürünü olan 'çağdaş demokrasi' fitnesini 'armağan' etmekle küresel şirk önderliğindeki yerini sağlamlaştırıyordu. İlaç içmemek ya da iğne yaptırmamak için nazlanan çocuklar olarak gördüğü, bazı ülkelere demokrasiyi kısa yoldan bomba-füze ambalajlarıyla ihraç etmeye devam ettiler (Bkz: Afganistan, Irak, Somali...ve örnekleri).

Küfür ehlinin bu kokuşmuş sistemlerini, adeta ağızlarından salyalar akıtıp gözlerini yaşartacak derecede bir inanç ve kararlılıkla sahiplenen, özümseyen ve toplum içerisinde yaygınlaşıp kökleşmesine ciddi katkılarda bulunan, Don Kişot tiynetli yerli demokratların ve onlara tabi olan yığınların, kökleri üzerinde dimdik duran sedir ağaçlarından bir orman gibi görünüyor olmaları aslında aleyhlerine olan bir manzaradır. Zira Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

'...kafir ise kökleri üzerinde dimdik ayakta duran sedir ağacı gibidir. Onu hiçbir şey eğemez ama devrilmesi de bir anda olur.' [2]

2. Buhari-Müslim

İçerisinde güçlü bir müjde ihtiva eden bu güzel hadisi okuyup 'amin ,en yakın zamanda inşaallah!' diyoruz.

Demokrasi denilen fitne-i zaman, bir yönüyle de sivrisineklerin üreyip çoğalarak, sağlıklı bünyelere mikrop ve değişik hastalıklar taşınmasına neden olan bir bataklıktır. Bu bataklıkta ekranlarda, manşetlerde veya meydanlarda görüldüğü/gösterildiği gibi ne leylak ne menekşe ne zambak ne de fulya yetişir. Buhranların ve marazların menbaıdır demokrasi. Bu bataklıkta karanfil, şebboy ya da yaseminler dermeyi umanlar, fena halde yanıldıklarını anlayacaklardır. Biz de umarız ki bunu anlamaları çok uzun sürmez

Demokrasi Bataklığından Maraz Saçan 'Sivrisinekler'

Evvela bu beşeri ideolojinin ortaya çıkması/çıkarılması, farklı tarihlerde ve değişik toplumlarda uygulama alanı bulmuş olması fert ve toplumun dünya ve ahiretini ilgilendiren, çok ciddi sorunun, yani şirk meselesinin meydana çıktığı anlamına gelir. 'Can', 'Ruh' olmayınca bedenin adı 'ceset' olur. Orta yerde ilke olarak Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* egemenliğini kabul etmeyen bir şirk düzeni varken, başkaca hususlardan söz etmek daha az önemli ve daha az gereklidir. Ancak şu da bir hakikattir ki; demokrasi özellikle de günümüzde çok çeşitli şirk ve küfür akımlarının da güç merkezi ve katalizörü konumundadır. Hemen hemen bütün dünyayı saran demokrasi, halkların fevç fevç şirke doğru sürüklenmelerine neden olmaktadır.

Bu bataklıktan fert, aile ve toplum hayatına sirayet eden marazlar saçılmaktadır. Uzun bir zamandır allanır, pullanır, yenilenip ambalajlanır, hediye paketlerinde sunulur. Lakin eline alanın dünya ve ahiretini harap eden, tahrip gücü yüksek bir bomba olduğu gerçeği hiç değişmemiştir. Bu tahrif ve tahrip bombasının tesiri ve neticeleri sadece dünya hayatıyla da sınırlı kalmıyor. Kişinin itikadını bozduğundan dolayı, en ağır ve yıkıcı sonuçlarıyla ahirette yüzleşilecektir.

Dünya hayatındaki etkileri ve sonuçları da pek hafif ve basit değildir. Devlet idaresi, güç, iktidar ve servet paylaşımı kavgalarıyla tefessüh ediyor. Ekonomisinin temeli faiz üzerine bina

edilip uluslararası tefecilik sistemine entegre hale getirilmiştir. 'Deri kokarsa tuzlanır, peki ya buz kokarsa?!' dedirten cinsten uygulamalar, ancak bu sistemden 'ürer'. Halkının emniyetini tesis etmekle görevli 'güvenlik kurumlarında' işkence kayıp ve faili meçhul olayları hem de sayısız kez yaşandı, yaşanıyor. Kamu ihalelerinin gözetim ve denetimini yapmakla görevli kurumun yetkililerinin yaptığı astronomik çaptaki yolsuzluk ve rüşvet haberleri insanları uzun süre meşgul ediyor. Ahlaki yozlaşma bundan önceki devirlere nazaran, kıyas kabul etmez bir derecede fevkalede bir bozuklukta giderek artmaya devam ediyor.

Memleketin profesör kartvizitli ilahiyatçıları, tamamen mikroskobik ayrıntılara ilişkin fıkhın ve devletin mahkemelerinde uygulamayla hiçbir ilgisi bulunmayan hükümlerin üzerinde soyut teorik etütlerle ömür tüketiyor. Belki de, böyle yapıcı ve uyumlu olmalarından dolayıdır ki en az emekli ve muvazzaf 'general' sayısı kadar ilahiyatçı profesör 'vazifelerini' deruhte eylemektedirler.

Gençler ve çocuklar sözde, 'akıl ve bilim' ve 'özgür irade' mavallarıyla dönüşü olmayan mecralara kişkişlenmektedirler. 'Tanrılardan tanrı beğenin!' diye fıtratları yoğun bir kirliliğe tutulmaktadır. Bundan amaçlanan şey şudur, yeter ki bu gençler ve çocuklar 'Rabbimiz Allahtır!' demesinler.

İnsanlık tarihinde, günümüzde olduğu gibi başka bir dönemde vehamet derecesinde teşhis ve tedavisi zor bu yoğunlukta hastalıklar görülmemiştir.

Toplumu inşa eden, temel eğitimini veren ve en önemli iş olan 'insan yetiştirmek' gibi ulvi bir görevi olan kadınların evlerinden çıkarılması da, demokrasi bataklığının sosyal dokuyu felç eden sivrisineklerinden birisidir. Bu konunun ehemmiyeti malumdur. Sömürge yıllarında İngilizlerin Mısır'da, Fransızların da Cezayir'de, toplumsal çözülme ve ahlaki yozlaşmayı hızlandırmak için uyguladıkları gayr-i insani yöntemlerin başında bu vardı. Kadınları sözde özgürleştirmek adına, evlerinden çıkartıp atölyelere ve fabrikalara hapsettiler. Çocuk yani insan yetiştirmekten uzaklaştırıp, farklı işyerlerinde emekleri sömürülerek düğme dikmeye, cıvata sıkmaya, yönelttiler. Netice itibariyle özgürlük ve eşitlik nakaratları eşliğinde kimliklerini, kişiliklerini, değerlerini ve en önemlisi de itikadlarını kaybettiler.

Şu menhus ve mel'un demokrasi illetinin doğurduğu ferdi, ailevi ve ictimai o kadar çok buhranlar vardır ki, hepsini tek tek kaydetmek pek de kolay ve mümkün değildir. Baş kesildikten sonra saça ağlanmaz. Doğrusu baş gidince saça ağlayacak kimsecikler de kalmadı. Kalanların ekseriyeti de, tarihteki yerini almış kör ve topal bir imparatorluğa nostaljik tapınma ayinleriyle meşguller. Amellerinin rehini olarak berzahta hesap gününü bekleyen kellerin sırma saçları, körlerin de badem gözleri, pehlivan tefrikası gibi anlatıla anlatıla bitirilemiyor. Ağıtlar da övgüler de daima kellere ve körlere! Dedik ki; iş bu demokrasi bir yönü itibariyle de mefkure-i şeytaniyedir. Zira şeytan adem oğluna bilhassa da, mü'minlere her daim su-i ameli, günahları bidati, hurafeleri ve nihayetinde şirki hoş ve güzel gösterir. Yirmibirinci yüzyılda gücünün, etkinliğinin ve yaygınlığının zirvesine ulaşmış olan bu mefkure-i şeytaniye (demokrasi) kendisini gayet masumane bir surette gösterme kıvraklığına ve esnekliğine sahiptir

Demokrasi, özellikle de günümüzde çok çeşitli şirk ve küfür akımlarının da güç merkezi ve katalizörü konumundadır.

Demokrasinin tanımı ve uygulamasındaki farklılıklar, ülkelerinde hakim olan rejim ve iktidarlar için olabildiğince gri alanların açılmasına neden oluyor. Teşbihte hata olmaz, sapık ittihat akidesi ile demokrasi akidesi arasında müthiş paralellikler olduğunu söylemek mümkündür. Vahdet-i vücutçuların hezeyanları ile demokrasi, demokrasi don kişotlarının söylemleri bir arada düşünüldüğünde, sağlıklı bir mu-

“Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için Din olarak İslam'ı seçtim”

(5/Maide, 3)

kayese yapılabilecektir. Bu paralellikler yöntem ve mantık açısından değerlendirilmelidir.

Demokrasinin tarihsel süreç içerisinde, ideal bir sistem olarak mükemmeliyete ulaşmasını beklemek, akan bir çeşmenin delik bir bidonun dolmasını beklemek gibi beyhude bir bekleyiştir. Sahipleri ve tabilerinin iddia ettikleri gibi, içerisinde barındırdığı bir takım özgürlük, hak ve eşitlik söylemlerinin aslında tam anlamıyla gerçek olmadığı da artık bilinen bir husustur.

Tarih boyunca ve özellikle de son yüzyılda yenilikçi teorisyenleri tarafından daima revize edilen demokrasi, İslam coğrafyasında boy vermeye başladığı tarihlerden başlayarak günümüze dek birçok değişikliklere uğradı. İslam coğrafyasındaki geniş halk kitlelerince kabul edilebilir bir kıvama gelebilmesi için, büyük bir ehemmiyet ve özen gösterilerek yoğun çabalar harcanmıştır.

Kimliklerinde Müslüman, kartvizitlerinde de ‘siyasetçi, akademisyen, hoca’ ve benzeri sıfatlar yazan kişiliklerin demokrasiye inanç ve bağlılıklarını beyan etmeleri, itikadi kimlikleri açısından yeni tanımlamalar ve sınıflandırmalar yapılmasını zaruri kılmıştır. İçine düştükleri bu gayya kuyusunun, farkında olsalar da olmasalar da, tabi ve takipçilerinin de dünya ve ahiretlerinin harap olmasına neden olmaktadırlar. Hatta sadece vesile olmakla da kalmıyorlar, bu yolla onlara önderlik de ediyorlar: ‘Saptırıcı önderlik!’

İşte bu tür insanlar, ortaya koydukları tavırlarla tarifi mümkün olmayan derin bir gaflet içerisinde bulunduklarını, ‘gören gözlere’ göstermektedirler. Dışarıdan bakınca zannedilir ki, Aziz ve Celil olan Rabbimiz, İslam'ı eksik bırakmıştır da onun ikmalinin demokrasi ile yapılmasını emretmiştir! La havle vela kuvvete illa billah. Şüphesiz ki, böyle bir inanç ve kanaat katıksız küfürdür. Derin ve uzak bir sapıklıktır. Bu yelkenleri dolduran en kuvvetli rüzgar ise, çoğunlukla batı yönünden gelen akli ve hevai rüzgar ile cereyanlardır. Hoş, akla ve hevaya tabi olduktan sonra, rüzgarın hangi yönden kaç şiddetinde eseceğinin de pek bir kıymeti kalmıyor. Çünkü tevhid akidesinin, tam yerleşmediği kalpler, tıpkı hazan mevsiminde dökülen yapraklar gibidir. O, sararmış kuru yapraklar hafif bir meltem esintisiyle dahi sürüne yuvarlana oradan oraya savrulur ve nihayetinde parça parça olup börtü böceğe yem olur.

Ferdi, ailevi ve içtimai hayatta daimi olarak buhran/kriz menbaı/kaynağı olan demokrasi kendi öz evlatlarına dahi bir fayda sağlayamamışken, bu makyaj küpü hain ‘üvey ana'ya yanaşma olmak için fevkalade gayret gösteren ‘müezzeb’ kişiliklere, faydalı olabileceği nasıl düşünülebilir?

Kendilerini aynı anda, hem ‘müslüman’ hem de ‘demokrat’ olarak tanımlama cüretinde bulunan kişiliklere **DİN**'in tanımına tekrar bakmaları tavsiye olunur. **Din**, bağlılık ve itaattir. Sizin bağlandığınız, uyduğunuz, itaat ettiğiniz, sayısını ve gücünü arttırdığınız, ilkelerini benimsediğiniz, tarafını tuttuğunuz, gereklerini yerine getirdiğiniz, antidemokratik deyip, dışında kalanlarından sakındığınız demokrasi de çok açık bir ifadeyle modern bir dindir.

“Kim İslam'dan başka bir din ararsa bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o ahirette ziyan edenlerden olacaktır.” [3]

Çağımızdaki itikadi bozukluğun, başlıca zeminlerinden olan demokrasi fitnesinden korunabilmek için, izzet ve onur yurdu olan Tevhid kalesine iltica ediniz. Bizler:

“Rab olarak Allah'tan, din olarak İslam'dan ve nebi olarak Muhammed'den razı oldum/olduk” [4]

“Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için Din olarak İslam'ı seçtim” [5]

Bize bağışladığı İslam nimetinden dolayı, Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd ederiz. O ki, nimetlerin en büyüğü ve hayırların anasıdır. Allah'ın salat ve selamı Efendimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, temiz ehli beytine ve seçkin ve saygıdeğer ashabının üzerine olsun. ■

3. 3/ Al-i İmran, 85
4. Ebu Davud, Tirmizi, Ahmed
5. 5/Maide, 3

CIA`nın Gölge Kuruluşu
Stratfor ve Faaliyetleri

Stratfor olarak bilinen Stratejik Tahminler Kuruluşu, bilgi toplama ve değerlendirme ağırlıklı çalışmalar yapan bir şirket.

`Cesaret bulaşıcıdır' sloganıyla yayın yapan WikiLeaks sitesi, ABD merkezli bir şirket olan Stratfor'dan sızdırdığı beş milyon e-postayı yayınlamaya başladı. Şirket içi yazışmaların ortaya çıkarılmasıyla Stratfor'un CIA gölgesinde istihbarat yapan bir şirket olduğu savı kuvvetlenmiş oluyor. Sızan belgelerle kredi kartı bilgileri, şifreler, kendilerinden istihbarat devşirilenlerin kimlikleri deşifre edilmiş oldu. WikiLeaks, El Ahbar'dan The Rolling Stone'a, The Guardian'dan Taraf'a birçok gazeteye de ilettiği belgelerle oldukça önemli içeriğe sahip bilgileri dünya kamuoyuyla paylaşıyor.

Stratfor olarak bilinen Stratejik Tahminler Kuruluşu, bilgi toplama ve değerlendirme ağırlıklı çalışmalar yapan bir şirket. 1996'da kurulan şirket, NATO'nun Kosova'yı bombalamaya başladığı dönemlerde küresel önem kazanmaya başladı. Ama şirketin asıl önem kazandığı yıllar 11 Eylül olaylarıyla başlayan 'teröre karşı savaş' konseptinden sonra dünyanın sayılı haber ağlarından Bloomberg, Associated Press, Reuters, The New York Times ve BBC ile birlikte anılmasıyla başladı. Yaygın olarak 'özel CIA' olarak bilinen Stratfor, topladığı bilgiyi kamuya açık kaynaklardan, kablosuz ağlar, chat hubları diğer internet siteleri ve gizli hükümet çalışmalarının yanı sıra ABD içinde iyi yerlere yerleştirilmiş kaynaklardan elde ediyor. Acentanın 300.000'e yakın abonesi ve günlük iki milyondan fazla e-posta alıcısı var. Son aylara kadar birçok faaliyeti bilinmeyen şirket Aralık ayında Anonymous adlı hacker grubunun LulzXmas' adlı kampanyayla sistemlerine saldırmasıyla tanınmaya başlandı.

E-postaların okunmasıyla kurumun nasıl yapılandığı, kaynakların bilgiyi bir araya getirme süreçleri ve çalışanların birbirleriyle nasıl iletişim kurdukları ortaya çıkıyor.

Stratfor nedir?

On yıl önce Austin,Texas'ta eski bir siyaset bilimci profesör George Friedman tarafından kuruldu. Friedman şirketin baş istihbarat yetkilisi, finansal yöneticisi ve CEO'su olarak görev yapıyor.

Şirketin web sitesindeki 'hakkımızda' bölümüne tıklandığında kendisini 'en çok okunan yazarlardan' olarak nitelendiren Friedman, Amerikan ordusunda ve meşum RAND Corporation'da güvenlik ve savunma konularında çalışmalar yapmış biri. Kendisini Leo Strauss* gibi neo-con ikonlarının müridi olarak gören Friedman, her daim El Qaide'nin 'cihatçı tehdidinden' bahsedip duran biri. Stratfor mensuplarınca 2005–2015 yıllarıyla ilgili olarak ya-

pılan bir değerlendirmede de ABD'nin El Qaide ile yaşadığı ihtilaftan sonra küresel hegemonyacı bir güç olarak temayüz ettiği dile getiriliyor.

Friedman'ın karısı Meredith de düşünce kuruluşunda uluslararası işler ofisi direktörü olarak görev yapıyor ve e-postalardan anlaşıldığı kadarıyla kuruluşun halkla ilişkiler ağının başına geleceği, kocasının medyayla toplantıları ayarladığı ve çalışanları uluslararası konferanslara gönderdiği anlaşılıyor.

Karşıt terörizm başkan yardımcısı Fred Burton da kuruluşun liderliğini yapanlardan. ABD Diplomatik Güvenlik Servisinde özel ajan olarak görev yaptığında Washington tarafından İzak Rabin, Rahip Meir Kahane ve 11 Eylül öncesi gerçekleşen bir dizi el Qaid'e eylemini araştırmakla görevlendirilmişti.

Burton'ın israil yanlısı olduğu ve israil ordusuyla ilişki içinde olduğu biliniyor. E-postaların birinde Gazze Özgürlük Filosuna değinen Burton, israillilerin hikâyesini tutmuş gözükerek filonun şüphe uyandıran kaynaklarca desteklendiğini tartışıyor.

Kaynaklar: İki ucu keskin bıçak

Stratfor ile bilhassa ABD içindeki diğer güvenlik kuruluşları arasında bir tür bağlantının olduğu kesin. Şirket içi yazışmaların bazılarında FBI ve diğer kurumlara ait bazı dokümanlar da yer alıyor. Sızan belgeler derinlemesine incelendiğinde direkt bazı bağlantıların da bulunması muhtemel.

Örgütlenmesi piramit modeli olarak tarif edilen şirketin en tepesinde karar verici olan Freidman çifti ve Burton bulunuyor. Onların altında basit bile olsa değişik istihbarat kaynaklarından elde edilen her türlü veriyi tarayan İzleme Komitesi bulunuyor. Sonra da menajer olarak nitelendirilen analistler(uzman)bulunuyor. Bunların görevi istihbaratı tartışarak incelemek ve bilgiden yararlanmak için bireylerle ilişkiye geçmek olarak tanımlanıyor.

Kaynaklar A'dan F'ye doğru önem sırasına göre sıralanmış. Yine bölge veya ilgili oldukları konu yönünden de kodlanmışlar. Stratfor'un Orta Doğu'daki en büyük kaynağı ME1 koduyla şifrelenmiş.

Çok sayıdaki e-postadan anlaşıldığına göre ME1 (en az) 2006'dan beri Stratfor için çalışıyor. Kaynağın Lübnan ordusundan olduğu, iyi derecede İngilizce bildiği ve görünüşe bakılırsa Stratfor için çalıştırılan içlerinde Hamas üyelerinin kolej öğrencileriyle Lübnan ve diğer bazı ülkelerdeki diplomatlardan da bir dizi satıcıyı kullandığı anlaşılıyor.

ME1'in Ekim 2011'de aylığını 6.000 dolara yükseltmiş olması bu kişinin ne derece önemli olduğunu ortaya çıkarıyor. 2011 yılında gerçekleşen para transferi listesi ME1'in en çok para alan üçüncü kişi olduğunu ortaya koyuyor.

ME1'e duyulan itimat iki farklı e-postaya yansıyor. İlki, Stratfor mensuplarının ME1'in Lübnan'daki hemen her medya acentasında bağlantı içinde olduğu muhabirler olduğunu belirtiyor. İkinci ve belki de Stratfor mensuplarının gerçek bilgiden yoksun oluşlarını ve kaynaklarına ve kendilerine duydukları aşırı derecede güvenin iyi bir örneğini oluşturan e-posta ise Suriye Savunma Bakanı yardımcısı ve Buşra Esed'in kocası Asaf Şevket'ın ve Suriye Genel İstihbarat Direktörü Ali Memluk'un mezhepsel kimlikleri hakkında bir tartışmayı içeriyor. Şevket ve Memuk'ün Sünni olduklarını belirten ayrıntılara rağmen analistlerden biri ME1'in satıcılarından (elemanlarından) biri olan Reva Bella'nın şöyle cevap yazdığını belirtiyor: "Bu hususta ME1'e güveniyorum. Bu bölgeden nefret ediyorum, off".

Türkiye'siz olur mu?

Türkiye ile ilgili maillerin 6 Mart'ta yayınlanmaya başlanacağı belirtilse de 28 Şubat tarihinde WikiLeaks sitesinde yayınlanan belgelerden Türkiye ile ilgili olanı hayli ilginç bir içeriğe sahip. E-postada şu an TÜSİAD Washington temsilcisi olarak çalışan Emre Doğru ile şirket arasında yapılan bir yazışmanın dökümü yer alıyor. Mail 22 Aralık 2011 tarihli. Konu: Re: Emre'nin yeni kaynakları-Kaynak güncellemesi

İyi iş Emre, sanırım seni daha çok konferanslara göndereceğiz

Konu: Emre'nin yeni kaynakları-Kaynak güncellemesi

Merhaba Meredith ve Scott, Geçen hafta

içinde katıldığım güvenlik konferansından sonra yeni kaynaklarım hakkında kısa bir güncelleme yapmak istiyorum. (Meredith, kaynak ağımı genişletmek için Kasım ayında bu konferansa katılım için Scott'tan izin istemiştim). Aşağıdaki liste tüm kaynaklarımı içermiyor ama işbirliği yapabileceğim ve buna istekli kişilerden oluşuyor. Bu yeni kaynakların enerji, ordu ve dış ticaretle ilgili teknik konularda bilgi toplama kabiliyetimizi arttıracağına inanıyorum. Şerefe, Emre

Kaynak: TPAO'da çalışan bir erkek ve bir bayan. Erkek Orta Doğu'da enerji güvenliği konusunda uzman, kadın da Kafkasya, Orta Avrupa ve Karadeniz üzerinde çalışıyor. İkisi de doğalgaz ve petrolden sorumlu.

Konumları: Gerçekten de işbirliği yapma konusunda istekliler ve konferansın sonunda kişisel olarak da yakınlaştık. İleride kendileriyle görüş ve bilgi alışverişinde bulunacağım. Bize değerli bilgiler kazandıracaklarından eminim. Ayrıca bana bu hafta üst kademelerindeki kişiyle Stratfor'un kurumsal aboneliğini satın alma konusunda konuşacaklarını da söylediler. Kendilerinden bir haber alırsam size ileteceğim.

Kaynak: Türk ordusunda stratejik araştırmalar merkezinde uzman.

Konumu: İşbirliği yapmaya istekli. İletişim bilgilerimizi paylaştık. Ama yeterlilikleri hakkında emin değilim.

Kaynak: Türk hava kuvvetleri yetkililerinden ve stratejik planlama başkanı. Bana Milli Güvenlik kurulu toplantılarına katıldığında hava kuvvetleri komutanının konuşma notlarını hazırladığını söyledi.

Konumu: Öğlen ve akşam yemeklerinde kendisiyle konuştuğumuzda oldukça istekli görünüyordu. Soracağım sorular varsa bilgi sağlama noktasında yardımcı olmaktan mutluluk duyacağını söyledi.

Kaynak: Türk Dışişleri Bakanlığı'nın NATO departmanında diplomat.

Konumu: Bilgi alışverişinde bulunmak için sözleştik. NATO departmanında çalışan çok kişiyi tanıyorum ama ihtiyacım olursa onunla temasa geçeceğim.

Kaynak: Dış Ticaret müsteşarlığında uzman.

Konumu: Bu kişiyle güvenlik konferansında tanışmadım. Onu üniversite yıllarından tanıyorum. Takriben beş yıl önce bir resepsiyon esnasında tanışmıştık. Bu hafta üzerinde çalışacağım özel bir rapor için Dış ticaret enstitüsünden bazı bilgiler almam gerekiyordu. Bana yardımcı olabilecek ve araştırmam konusunda tonlarca bilgi sunabilecek kişilere ulaşmamı sağladı. İleride bana gerekli olacak her konuda kendilerinden yardım isteyebileceğimi dile getirdiler.

Kaynak güncellemesi: Geçmişte bizleri PKK ateşkesi hakkında üç kez bilgilendiren (TR 705)en önemli Kürt kaynağımız, geçen hafta gerçekleşen kongre sonrası Türk ana muhalefet partisinin (CHP) yönetimine girdi.

*Paul Wolfowitz, Richard Perle gibi neo-conların fikir babası sayılan Almanya doğumlu ve Yahudi asıllı siyaset felsefecisi. Ayrıca 'Neo-conların Faşist Babası' şeklinde de nitelendirilmektedir.

dogruhaber.com.tr

'Think Tank'in Varsa Varsın!

Dünya genelindeki yaklaşık 6 bin düşünce kuruluşundan 2 bine yakını ABD'de. En etkin 10 think-tank yine ABD'de. ABD hariç tutulduğunda en belirleyici ilk 10 ise Avrupa'da. Bugün dünya sahnesinde yaşananların arka planında düşünce kuruluşlarının olduğu bir gerçek.

İSRAFİL KURALAY / Uluslararası Teknolojik Ekonomik Vakfı (UTESAV) Başkanı

Rene Descartes, yaklaşık 500 yıl önce "Düşünüyorum, o halde varım" demişti. Var olmak için düşünmenin şart olduğunu miras bırakan Descartes 1650'de hayata veda etti, ancak ondan sonra gelenler bu anlayışı geliştirdiler. Hatta 'Düşünce Kuruluşu/Think-Tank' adı altında kurumsal yapılara kavuşturup sistematik hale getirdiler.

Kurumsal olarak ilk think-tank'lerin 1901-1917'lerde ABD'de ortaya çıktığı belirtiliyor. Bu yüzden en fazla think-tank kuruluşu ABD'de bulunuyor. Dünya genelindeki yaklaşık 6 bin düşünce kuruluşundan 2 bine yakınının bu ülkede faaliyet gösterdiği kaydediliyor.

Dünyanın en etkin 10 think-tank kuruluşunun ABD'de olması, ABD hariç tutulduğunda en belirleyici ilk 10'un ise Avrupa coğrafyasında yer alması dikkate değer bir konu olarak ortaya çıkıyor. Diğer bir ifadeyle, bugün dünya sahnesinde var olanların arka planında düşünce kuruluşlarının bulunduğunu gözlemliyoruz.

GDO'lu düşünce fabrikaları

Milyonlarca dolar bütçesi ve binlerce çalışanı bulunan küresel think-tankların zamanla yeni yeni misyonlar edindiği dikkat çekiyor. Başlangıçta bir durumu anlama, analiz etme ve geleceğe yönelik öngörüler çıkarma konusunda çalışan think-tankların günümüzde amaca uygun yapay düşünceler de geliştirdiklerini izliyoruz. 'Düşünce fabrikası' olarak da tanımlanan bu yapıların, laboratuarlarında deyim yerindeyse GDO'lu düşünce de ürettiklerini öğreniyoruz. İşte bunlardan bazı örnekler:

1. İslamofobi oluşturma: Anlam olarak 'İslam korkusu (fobisi)' demek olan kavram, İslam'dan ve Müslümanlardan korkma, çekinmeyi ifade ediyor. Kelime ilk kez 1991 yılında kullanılmış olup 11 Eylül saldırılarıyla gündeme getirildi. Tarihi kökleri İspanya'da Endülüs'ün Müslümanlar tarafından fethedilmesine kadar inen kavram, Samuel Huntington'un ünlü "Medeniyetler Çatışması" makalesi ile güncellendi. Karikatür krizleriyle de beslendi, büyütüldü. Samuel Huntington'un ABD'nin en etkin think-tank'lerinden CFR'nin ideologu olması, dünyanın nasıl yapay bir düşünceyle karıştırılabildiğini gösteriyor.

2. Savaş çıkarma: laboratuarlarda üretilen düşüncelerle savaş bile çıkarıldığını, ülkelerin işgal edildiğini gördük, yaşadık. Nitekim Irak işgalinin yalan bir istihbarat (Irak'ta kimyasal silah olduğu yönündeki düzmece raporlar) bilgisi sonucunda yapıldığı itiraf edildi. Dokuz yılda resmi rakamlara göre 120 bin kişinin ölümüne neden oldu. ABD'nin "Kasıtlı yanlış" istihbaratla; tüm dünyaya, hem de Birleşmiş Milletler'de, yalan söyleyerek başlatılan bir savaştan geriye, resmi rakamlara göre 120 bin ölü kaldı. Britanya'nın en saygın gazetelerinden The Observer'ın ORB kamuoyu araştırma şirketine dayandırarak yayınladığı bir araştırma-

ya göreyse, ABD "Irak halkını özgürleştirmek" için başlattığı bu savaşta 1 milyon 200 bin kişinin ölümüne neden oldu.Geride paramparça, kaos içinde, tüm kurumları ve altyapısıyla çöküntü içinde ve daha da fakirleşmiş bir Irak kaldı. Daha da önemlisi ABD bölgede Şii-Sünni cepheleşmesine yol açtı.

3. Darbe geliştirme: Bir gazete manşetiyle Düşünce Fabrikaları'nın darbe geliştirme merkezleri olarak da kullanıldığını öğrendik. "Askerin 'think'i gitti 'tank'ı kaldı" başlıklı habere göre dönemin Genelkurmay 2. Başkanı emekli Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın ön ayak olduğu, aynı dönem Genelkurmay Başkanı olan emekli Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu tarafından açılışı yapılan Stratejik Araştırma ve Etüt Merkezi (SAREM) 2011 kasımında faaliyetlerine son verilmiş. (20 Ocak 2012, Akşam) Askerin düşünce kuruluşu (think-tank) olarak bilinen SAREM'in adını gündeme getiren en önemli gelişme 2007 yılında yaşanmıştı. Türkiye üzerine 'felaket senaryoları'nın konuşulduğu ABD'deki Hudson Enstitüsü'nde (ABD'nin etkin think-tank'lerinden) düzenlenen toplantıya, dönemin SAREM Başkanı Süha Tanyeri'nin katıldığı ortaya çıkmıştı. Uzun süre tartışılan senaryolara göre, dönemin Anayasa Mahkemesi Başkanı Tülay Tuğcu suikasta kurban gidecek, Beyoğlu'nda düzenlenecek canlı bomba saldırısını PKK üstlenecek, ardından da TSK 50 bin askerle K. Irak'a girecekti. Basına sızan senaryonun ardından Genelkurmay bir açıklama yaparak Tuğgeneral Tanyeri'nin, bir dizi temasta bulunmak üzere ABD'de olduğu, Hudson Enstitüsü'ndeki toplantıya da bu çerçevede katıldığını duyurdu. Tanyeri daha sonra 'Balyoz' davası kapsamında tutuklanarak Silivri Cezaevi'ne gönderildi.

4- Terörü destekleme: Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 2011'in ekim ayında gerçekleştirdiği Makedonya ziyareti dönüşünde uçaktaki gazetecilerle yaptığı sohbette bazı Alman vakıflarının BDP'li belediyeler üzerinden PKK'ya para aktardığını açıklamıştı. Ankara, İstanbul ve İzmir'de de yapılanan bu vakıfların aynı zamanda bir think-tank kuruluşu olduklarını hatırlatmamız gerekiyor.

5- Ekonomi batırma: Özellikle 2008'de başlayan ve etkisini hâlâ sürdüren küresel kriz

deneyiminden de hareketle global güç odaklarının 'Ekonomik savaş taktikleri' geliştirmeye başladıkları yazılıp çiziliyor. Çünkü ülkeler artık ekonomik atraksiyonlarla krize sokuluyor, teslim alınıyor. Esasında bu taktik çok da yeni değil... John Perkins'in "Bir Ekonomik Tetikçi'nin İtirafları" adıyla yayınlanan anı kitabından bunun bir meslek haline getirildiğini ve özellikle gelişmekte olan ülkelere yönelik sistematik bir biçimde uygulandığını anlıyoruz. John Perknis Türkiye'de çalışmamış. Ancak bu durum, ekonomik tetikçilerin Türkiye'de görev yapmadığı anlamına gelmiyor. Zamanın IMF Başkan Yardımcısı Stanley Fischer, sorumluluk alanındaki Türkiye'ye verdiği akıllarla ülkemizi 2001'de tarihinin en büyük ekonomik krizine sürüklemişti. Aynı Stanley Fischer'in daha sonra İsrail Merkez Bankası Başkanı olarak bize önerdiklerinin tam tersini yapması, bir görevi yerine getirdiğini gösteriyor.

Bağdat harap olduktan sonra...

Bütün bunlar, bizi birilerinin düşündürdüğünü gösteriyor. Bunlar GDO'lu, yapay, empoze edilmeye çalışılan düşünceler. Suriye konusunda da benzer bir durum söz konusu. Tam da bu sıralarda her şeye bir gazeteci hassasiyeti ile yaklaşmak durumundayız. Genel kural olarak bir gazeteci, duyduğu konuyu hemen yazmaz, taraftar ve karşıtlarının görüşlerine de başvurarak doğruluğunu teyid eder. Hucurat Suresi 6. ayet-i kerimede (Ömer Nasuhi Bilmen Meali) şöyle buyruluyor: *"Ey imân etmiş olanlar! Eğer size bir fasık bir haber ile gelirse hemen onu etraflıca araştırın. Belki, bilmeksizin bir kavme saldırırsınız da sonra yaptığınızın üzerine pişman olmuş olursunuz."* Bağdat harap olduktan sonra pişmanlık da fayda vermez.

Star Gazetesi | 18.03.2012

Ebu Ensar

Kulluk
İbni Teymiyye

Kitap: Kulluk
Yazar: Şeyhu'l-İslam İbni Teymiyye
Yayınevi: Pınar Yayınları

Hamd ancak Allah'a *subhanehu ve teâlâ* mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz.

Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başka ilah olmadığına şehadet ederim, O tektir ve ortağı yoktur ve şehadet derim ki Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler Allah'tan ona yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin."[1]

Bu ayda yeni bir eser tanıtma imkanı veren Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd olsun. Şeyhu'l-İslam İbni Teymiyye'nin *rahimehullah*, Kulluk adlı eserini tanıtmaya çalışacağız. Ancak eseri tanıtmadan önce İbni Teymiyye'nin *rahimehullah* yaşadığı dönemle ilgili bir noktayı açıklamakta fayda vardır.

Şeyh'in yaşadığı dönem Tatarların İslam coğrafyasına saldırdıkları dönem idi. Bu dönem İslam tarihinin en acı dönemlerindendir. Bu dönemle ilgili İbni Esir der ki: 'Bu tüm Müslümanları kuşatan öyle büyük bir felakettir ki, birisi 'Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* Adem *aleyhisselam* yarattığı günden bu yana, yeryüzü böyle bir bela görmemiştir.' Derse doğru söylemiştir.' Bu durum İslam coğrafyasında büyük siyasal çalkantıların sebebi olmuştur. Bu siyasi bunalımlar beraber iktisadi problemler getirmiştir. Bunlara bir de muhtelif mezhepler arasında cedel/çekişme eklenince insanlar ahlaken bozulmuşlardır. Hile/ihtikar, hırsızlık, bi'dat ve hurafeler yaygınlaşmıştır. Bu durum, bugün bizim yaşadığımız döneme çok benzemektedir.

Bizim yaşadığımız dönem ile Şeyh'in yaşadığı dönemin ortak benzerlikleri olması hasebiyle kitabın konusu yaşadığımız dönemin vakasına birebir örtüşmektedir.

Kitabın konularına gelince: Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başka hiç kimseyi hüküm sahibi kabul etmemek, Allah *subhanehu ve teâlâ* çeşitli dönemlerde gönderdiği elçilerin tevhid ve kulluk mücadelelerini başta tasavvufçular olmak üzere kulluk sınırlarını aşarak, ilahlık iddia eden kimselerin aşırı tavırlarına reddiyeler ve Allah *subhanehu ve teâlâ* ile kul arasında vasıta kılmanın hükmüyle, kulların gereği gibi kendisine kulluk yapabilmesi için, Allah *subhanehu ve teâlâ* hakkında bilgiler, delilleriyle beraber kitapta zikredilmiştir.

Davamızın sonu Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir. ■

---

1. 3/Al-i İmran, 101

S. Akkaya

Genç Şakirdler Tedirgin...

ÇENGEL BULMACA

Malın temizlen-mesi	Z	E	L	P	A	R	U	P	Çokça bağışlayan	E	Y	A	Ğ
R	F	K	V	16. Sure	N	Z	F	A	Ğ	L	35. Sure	F	A
L	Namazın şartlarından biri	A	T	Y	A	H	L	Dikenli bir bitki	K	A	K	Y	T
T	A	B	3. Halife	H	Z	.	Ç	Z	Haber merkezi	Ö	T	Ü	I
E	Çokça rızık veren	D	E	P	Bir meyve	O	S	M	A	J	E	S	R
R	R	E	S	O	R	Z	N	A	Kur'an-ı ezberleyen	A	N	S	Kur'an'ın açıklaması
M	Beraberce Kur'an okuma	Z	T	R	T	A	K	N	H	Ay'ın ilk hali	H	A	T
U	B	Z	A	K	Konya'nın meşhur yemeği	G	A	J	A	F	İ	L	E
K	Bir beyaz eşya	E	B	M	E	P	L	Vakit gösteren	S	I	Z	A	F
A	F	I	Allah için birleşmek	C	T	L	İ	E	A	A	T	L	S
B	A	R	I	E	Yay'ın arkadaşı	O	K	K	M	E	K	T	İ
E	G	U	N	M	A	A	T	T	Bir hadis kitabı	B	U	H	R
L	E	U	T	F	Medine'nin diğer adı	Y	Şimdi yaşanan zaman dilimi	A	N	I	K	A	M
E	Evin bir bölümü	M	V	A	K	E	S	R	B	C	E	R	E
10'un yarısı	B	E	Ş	Hac Şehri	K	K	A	İ	B	İ	A	İ	L
U	K	O	İlk Vahiy	M	E	U	(sav)'in ilk eşi	H	A	T	Yazma aleti	K	A

Bu bulmacadaki kareler önceden doldurulmuştur.

Amaç: *verilen tanımların cevaplarını bulup işaretlemek. Her tanımın cevabı, tanımın verildiği karenin herhangi bir kenarından başlamakta ve yatay veya dikey hareketlerle ilerlemektedir. Diyagramdaki her harf sadece* **bir kez** *kullanılmalıdır. Cevaplardan biri örnek olarak işaretlenmiştir.*

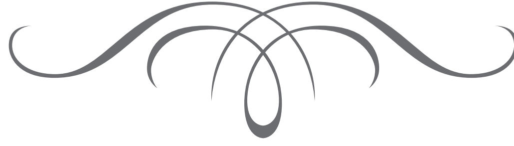

Nisan 2012 | Yıl:1 Sayı:3 | Tevhid Dergisinin Ücretsiz Ekidir.

Allah'ın, bazısını
bazısına üstün kılması ve
onların kendi mallarından
harcaması nedeniyle erkekler,
kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.'
Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a),
itaat edenler, Allah nasıl koruduysa
görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan
korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin,
(sonra onları) yataklarda yalnız bırakın,
(bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat
ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın.
Doğrusu Allah yücedir,
büyüktür.
(4/Nisa, 34)

Her Derde deva İrade

İrade, iki temayül (yöneliş, istek) arasından birini seçme, bilinçli bir kararlılık halidir. Yani harama bakma ya da bakmama tercihidir.

Her gün bir vukuat işliyor çocuklarımız. Ya şikâyetle geliyorlar, ya da kavganın şiddetli gürültüsüne siz koşuyorsunuz. "Suçlu kim?" sorusunun cevabı o kadar çetrefilli ki; artık neredeyse suçu siz üstlenecek oluyorsunuz… Traji komik bir durum. Yaşamayan yoktur sanırım.

Biz büyüklerde de var bu hastalık. Ancak çocukluktan kalma olduğu için çözüme yönelik nasihatlerimizi yavrular üzerinden yapacağız. Fakat yalan veya suçu kabullenmeme virüsünden değil de bu ve bunun gibi tüm illetlerin ilacını zikredeceğiz….

Hepimiz insanın fücur ve takva ile yoğrulduğunu biliriz. Ancak maya mıza fücura karşı ekstra bir meyil katılmış ve içinde piştiğimiz dünya fırını da bu meylimizi arttıracak şekilde programlanmıştır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* çok merhametlidir. Nefsin fücura meyline ve dışarıdaki tüm tahriğe rağmen insana irade denilen mekanizmayı yerleştirmiştir. Ve kişi bu iradeyi kullanarak hakkı seçebilir, batıldan uzaklaşabilir.

İrade, iki temayül (yöneliş, istek) arasından birini seçme, bilinçli bir kararlılık halidir. Yani harama bakma ya da bakmama tercihidir. Ya da yalan söyleyip cezadan kurtulmayı ya da söylemeyip ceza alsa da doğrulardan olmayı tercih etmedir irade.

Peki, irade Allah *subhanehu ve teâlâ* vergisi midir? Doğuştan mı gelir? Sonradan mı kazanılır?

Hamdolsun ki irade, çaba ile kazanılan bir güçtür. Bilim insanları iradeyi kasa benzetirler. Nasıl ki kaslarımız belli spor aktiviteleri ile gelişiyorsa, güçleniyorsa irademiz de belli çalışmalarla gelişir ve güçlenir. Beynimizin ön kısmındaki ventromedial, kişinin karar verme sürecini ve nasıl bir insan olmak istediğini kontrol etmektedir. Belli aktiviteler bunu güçlendirecektir. İşte bu bilgiye ulaşan insanoğlunun, daha küçük yaşlardan itibaren çocuğunun iradesini geliştirme çabasında bulunması kaçınılmazdır. Anne ve babalar çocuklarının gelecekte karşılaşacakları ister ibadetlerin, ister günlük yaşamın zorluklarını, kolaylıkla aşabilmeleri, tercihlerini iyiden, güzelden, doğru ve haktan yana kullanabilmeleri için harekete geçmelidirler.

Nerden başlayacağız diyenleri satırlarla, bizden geçti diyenleri sorunlarıyla baş başa bırakıyoruz.

1. Çocuklarda haz duygusu çok baskındır. Hep bir şeyler isterler. İstedikleri gerçekleşmeyince ya da ertelenince elem duyarlar. Ancak unutulmamalıdır ki karakter 0-6 yaş arasında gelişir. Öyleyse çocuğumuzun güçlü bir iradeye sahip olmasını istiyorsak, ona hayır demesini bilmeli, her isteğini yerine getirmemeliyiz. Bu konuda istikrarlı olmalıyız. Çocuğun yanlış davranışlarında onu uyarmalı doğru davranışlarını takdir etmeliyiz.

Küçük çocuğumuzu, iradesini güçlendirebilmek için sevdiği oyuncağı arkadaşına vermesi için teşvik etmeliyiz. Hatta bunun en güzel yolu, ailecek sevilen şeyleri infak etmeyi adet haline getirmektir.

'Konuşma dahi bilmeyen bir çocuğa mı 'Bu yanlış\Bu doğru, aferin.' diyeceğiz.' diyenler olabilir. Onlara cevabımız şudur: Çocuk konuşmasını bilmiyor, anlamasını değil.

Devam edecek olursak İbni Kayyım *rahimehullah* bu konuda şunları aktarıyor:

Çocuklarınıza bol çeşidin olduğu sofralar kurmayın. Gerekirse kuru ekmek verin eline. Sert yatakta yatırın. Rahata alıştırmayın. Çünkü nasıl alışırsa öyle gider.

Bu, geç kalmış olsak da bizler için de iyi bir yöntemdir. Nefsin rahatını kaçırmak, meşru da olsa bir takım isteklerine engel olmak...

2. Oruç ibadetinin farz kılınma hikmetlerinden biri de insanoğlunun iradesini çelikleştirmektir. 'Yüce bir gücün emrine uyarak yemeği terk etme ya da emre asi olarak yeme' temayülü arasında yapılan bir tercihtir oruç ibadeti. 'İyi de çocuk nasıl dayanacak? Kısa günler neyse de uzun günlerde bu nasıl olur?' demeyin. Buradaki gaye de zaten dayanma gücünü sınamak, günbegün bu gücü arttırmaktır.

Daha yavrucağızın oruç tutacağı ilk günden: 'Dayanamazsan bozarsın. Sen, kuş orucu tut yarım gün.' demek doğru değildir. Siz birine bir hedef gösterdiğinizde,' Yarısını yap gerisini bırak.' mı diyorsunuz? Yoksa hedefi tamamlaması için gayretlendiriyor, teşvik ve taltif mi ediyorsunuz?

Sahabe çocuklarını yün bebeklerle oyalamış, vakit geçsin diye. Siz de sırf geliştireceğiniz iradenin hatırına alternatifler üretebilirsiniz onları oyalayacak. Ve Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izni ile bir taşla iki kuş vurmuş olacaksınız. Hem orucun ecrini hem iradeye hassasiyeti yavrunuza kazandıracaksınız.

3. Namaz ibadeti de başka bir yöntemdir iradeyi güçlendirecek.

Oyuna dalmış oynuyor yavrucak. Babasının tatlı çağrısını duyuyor: 'Haydi namaza… Haydi yaratanımızı razı etmeye. Verdiği nimetler için ona şükretmeye.'

Oyun mu namaz mı? İşte iki temayül daha. Ebeveynin teşviki, çocuğa namaz sonrasında verilen küçük bir şeker, dışarı çıkma izni gibi mükafatlarla namazın sevdirilmesi, oyun oynama isteğinin baskınlığına rağmen iradesini namaz kılmaktan yana kullanmasına vesile olacaktır. Böylece tercih etme melekesi gelişecektir. Ama çocuğu bir vakitte çağırıp dört vakitte unutmak, bizim iradesizliğimiz olup tam aksi bir etki yapacaktır.

4. Çocuklara verilen ev içi ufak sorumluluklar da iyi bir irade eğitimidir. Sorumluluktan kastımız ertelemesi, es geçilmesi ya da baştan savma yapılması mümkün olmayan işlerdir. Çocuk bu işleri yapmak için bir takım meşguliyetlerini yarıda kesecektir. İşte böylece iki teyamül oluşacak, yapılan tercih ile irade güçlenecektir. Ancak verilen sorumluluğa dair kurallar çocuğa özenle anlatılmalıdır. Ve yapıp yapmadığına dair kontrol ihmal edilmemelidir.

Bu sorumluluklar neler olabilir derseniz;

Aile fertlerinin ayakkabılarını boyamak, sofra kurulurken malzemeleri taşımak, evin ekmek ihtiyacını karşılamak, babanın terliklerini getirmek, her akşam yorgun gelen babaya kısa bir omuz masajı yapmak, gelen misafirlerin ayakkabılarını silip dizmek, merdivenleri süpürmek… Ancak verilen sorumluluk ve hangi çocuğa verildiği yazılıp panoya asılmalı, böylelikle çocukların sorumluluklarını sürekli hatırlarında tutması sağlanmalıdır.

Ayrıca çocuğu yaptığı işten dolayı takdir etmeli, hatta örneğin 'Sen olmasan ekmeksiz kalacağız, Sen olmasan ayakkabılarımızı kim boyardı?' gibi sözlerle onun gönlünü okşamalıyız. Bu sorumluluklar zaman zaman çocuğa ağır gelebilir. Anacak vazgeçilmemelidir. Zira Pedagog Adem Güneş, erkek çocukların babalarını model aldıklarını ve zorluklara direnme davranışı karşısında iradelerinin geliştiğini söylüyor. Ve devamla bahçede çalışan baba oğlu örnek veriyor. Baba oğul birlikte çalışırken oğul yorulur haliyle. Baba terlemiştir ama hala kazma sallamaktadır. İşte burada yorgunluğa rağmen işe devam eden, iradesini işi bitirme yönünde kullanan bir babayı görür ve örnek alır çocuk diyor. Demek ki zorluğuna rağmen sorumluluğunu yerine getirmesi için yavrumuzu yüreklendirmeliyiz ki; irade eğitiminin mahsullerini alabilelim

5. Herkesin değer verdiği bir eşyası vardır. Bunu başkasına vermek gerçekten yürek ister, irade ister.

Öyleyse küçük çocuğumuzu, iradesini güçlendirebilmek için sevdiği oyuncağı arkadaşına vermesi için teşvik etmeliyiz. Hatta bunun en güzel yolu, ailecek sevilen şeyleri infak etmeyi

adet haline getirmektir. Çocuğun diğer aile fertlerinin sevdikleri şeyleri başkalarına verdiğini görmesi, çok etkili olacaktır. Böylelikle sahip olma, dünyanın süsüne aldanma hastalığı yayılmadan, güçlü irade ile önlenecektir.

6. ***www.video-izlesen.com/cocuklarda-irade-egitimi-izle.html*** linkini yazdığım videoyu kesinlikle izlemeli ve belli aralıklarla uygulamalısınız. Bu video çocuklar üzerinde uygulanan bir irade testini tanıtıyor. Odaya tek tek alınan çocuklara bir şekerleme veriliyor. Bunu istersen yiyebilirsin ancak yemezsen, süren dolunca iki tane şekerleme kazanacaksın deniliyor. Görüntüde bunu ,başaran iradesini yememekten yana kullanıp iki şekerlemeyi hak eden bir çocuk var. Testin amacı çocuğun nefsini ne kadar kontrol edebildiğini görmek, iradesini hangi yönde kullandığını ölçmektir. Bunu aralıklarla uygulamanız ise çocuğunuzun iradesini adım adım kontrol altına almasını sağlayacaktır. Ancak her uygulamada süre uzatılmalıdır.

Tekrar etmeden geçemeyeceğim. Tüm bunları yaparken, çocuğun yanında 'Çikolatayı çok seviyorum. Aşırı tüketiyorum. Ama bir türlü vazgeçemiyorum' ya da 'Çok zararlı biliyorum ama, bu sigaraya insan alıştı mı bırakamıyor' ya da 'Çetelemde teheccüt namazı var ama bir türlü kalkamıyorum. Uykumu bölemiyorum' gibi cümleler sarf ediyorsanız hiç uğraşmayın. Sonuç alamayacaksınız. Çünkü çocuğa iradeyi öğretenin, iradeli olması şart... ■

Ya Rab

YA RAB!
Sen ki beni özenle yaratan
Beni sonsuz kudretinle kuşatan
İsmiyle cihanda huzur dağıtan

YA RAB!
Elimde eteğimde sonsuz nimet
Ey insan! Haline hep şükret
Olsun seninde evinde bereket

YA RAB!
Kurumuş bir gül bile kokar
Bu aciz kul sana el açar
Elbet bir gün gelecek bahar

YA RAB!
Ölüm bize yaklaştı ya
Şehid olalım bu dava uğruna
Böylece yaklaşalım sana

YA RAB!
Cenneti hakedenlerden olmak
Hiç Cehennemde yanmamak
Biz Müslümanlara yakışır ancak

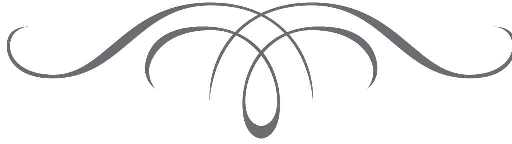
esved

"Gökte ve Yerde Ne Varsa, Hepsi Allah'ı Tesbih Eder."

(62/Cuma, 1)

Bulutlar meclisi oluşmuş, Güneş'in imamlığında toplanmış, safları sıklaştırmışlar. Dağların üzerine doğru dizilmişler... Dağlar kaldırmış başını yukarı, bulutlar meclisine dahil olmuşlar...

Rüzgar, öyle gayretli ki... Birşeyler anlatıyor. Dikkatim dağıldığında sesini yükseltiyor. Adeta haykırıyor.

Yapraklar meşgul... Ağaçlar kol kola girmiş aynı yöne eğiliyor. Bir tanesine ilişti gözüm. Küçük bir söğüt ağacı... Daha, bir insan boyu kadar... Koca koca kavaklar başlarını neredeyse bellerine kadar eğerken, küçük söğüt sanki tüm gücüyle rüzgara direniyor...

Öğle sıcağında etrafta vızıldayan sinekler, arılar nerede? Sanki bir işleri var. Kaybolmuşlar ortadan...

Annem 'Fırtına aktı' dedi. Bu bir fırtına mıydı, sadece bu kadar mı? Ve sonra kardeşim 'Elektrikler kesildi' dedi. İşte... Fırtına değil sadece.

Hayat durdu... Köyün tüm elektronik girdabına dur dedi rüzgar. Hepimize söyleyecekleri vardı...

"Gökte ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih eder." [1]

Bulutlar meclisi oluşmuş, Güneş'in imamlığında toplanmış, safları sıklaştırmışlar.

Dağların üzerine doğru dizilmişler... Dağlar kaldırmış başını yukarı, bulutlar meclisine dahil olmuşlar... Dağlar...

1. 62/Cuma 1

Tüm zulme inat nasıl dikmiş başını... Üzerlerinde insan kisvesine bürünmüş şeytanlara, Alemlerin Rabbinin dışında Rab edinenlere, ibadetin hedefi şaşmışlara rağmen...

Duyun artık!.. Kâinat tesbihine çağırıyor. Buraların namaz vakti gelmiş... Rüzgarın gayreti, yaprakların huşusu insanın içini ürpertiyor. Bu tesbihin huşusu, farkına varanı içine çekiyor.

Meğer ne kadar da ihlaslı imişler... Ne kadar takvalı... Onları anlayabildiğim için daha sevdim onları...

Akıllı geçinenler nerde peki? Rabbini tesbih için böyle muazzam bir organizasyonda bir sinek kadar da olamayışlarına yanmıyorlar mı?

Yağmur sinyal veriyor... Gören şimşek diyor... Gören şimşek diyor...

Önce rüzgar yaz sıcağında tatlı tatlı anlatmaya geldi insanlara, ama insan oralı bile olmadı. Sonra sesini yükseltti kainatın müezzini rüzgar. 'Haydi tesbihe' dedi. 'Haydi kurtuluşa...' İnsan kulak asmadı. Bir yandan toplanmaya bir yandan uyarmaya devam ettiler. Rüzgarın okuduğu ezanla toplandı bulutlar. İnsanın işine oldukça yarayan Güneşin arkasına saf tuttular, yine anlamadı insan. Ve yağmur geliyor ardından... Bu, hem suların ezanla tesbihe iştiraki, hem de insana son ikaz...

"Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen O'dur. Nihayet o rüzgarlar ağır bulutları yüklenince biz onu ölü bir beldeye sevkederiz." [2]

Şimdi bir insan olarak ben soruyorum artık. Hala neden duymuyorsunuz? Daha dinlemiyorsunuz bile... Bundan fazla kayıtsız kalma fırsatımız olmayabilir. Alem Rabbine yönelirken, O'ndan başkasını aramak niye?

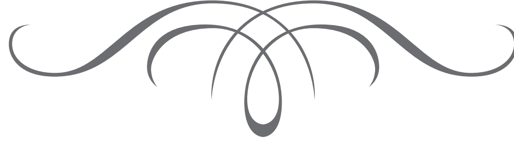
Ve ahali şenlik kuruyor köyün meydanına, tüm umursamazlığıyla...Selam verdi kainat... Şimdi dağılıyor bulutlar. Güneş çekiliyor... Rüzgar hamdler ediyor son olarak. Umudunu yitirmemiş. Duyan olur belki diye... ■

2 7/A'râf, 57

Bize gelen Mektup

'Ne zamandır söylemek istediğim, ama söyleyemediğim bir şey var. Sana teşekkür etmek istiyorum. Kendin gibi birini yetiştirmek idiyse hayalin, tebrikler başardın.'

Nurdan Hanım, kapısına bırakılmış mektubu alınca çok sevinmişti. Çocukları arasında onu bir tek hatırlayan, çok sık olmasa da mektup yazarak hal hatırını soran bir tek Suzan idi. Evleneli 3 yıl olmuş, baba evinden çok uzaklara gitmişti. Senede ancak bir kez anne babasını ziyarete gelebiliyordu.

Nurdan hanım kızının evlilik hayatı ile alakalı hiçbir şey bilmiyordu… Nasıl bilebilir ki? Suzan çok içine kapanık bir kızdı. Uzaklara da gidince iletişim hepten zorlaştı.

Heyecanla açtı Nurdan Hanım mektubu. Suzan her mektuba 'Nasılsın anne?' diyerek başlıyor, ihtiyacının olup olmadığını sorarak bitiriyordu. Hep kısacıktı mektubu. Kendinden hiç bahsetmiyordu. Bu sefer mektup biraz uzuncaydı. Şaşırmıştı Nurdan Hanım. Okurken burnunun direği sızladı… Zira:

'Ne zamandır söylemek istediğim, ama söyleyemediğim bir şey var. Sana teşekkür etmek istiyorum. Kendin gibi birini yetiştirmek idiyse hayalin, tebrikler başardın.

Hani her ne yapsak bağırırdın 'Yeter ömrümü yediniz, bıktım sizden' derdin ya… Ben de küçücük çocuğuma tahammül edemiyorum… Habire bağırıyor, senin cümlelerinle konuşuyorum.

Babamı kınar, parasızlıktan yakınırdın. Ben de evdekilerle yetinemiyor, daha iyisini istiyorum. Bir yere gitmek için kırk dereden su getiriyor, dışarı çıkarken tıpkı senin gibi en güzel

Her Aya Bir Hadis

Yazması Bizden Uygulaması Sizden...

"Aranızda selamı yayın."

أفشوا السلام بينكم

kıyafetimi giyiyor, evde eşimin karşısına paspal kıyafetlerle çıkıyorum.

Yazık adam, bana ne zaman nasıl olduğumu sorsa ağrılarımdan şikâyet edip çeşit çeşit hastalıklar buluyorum.

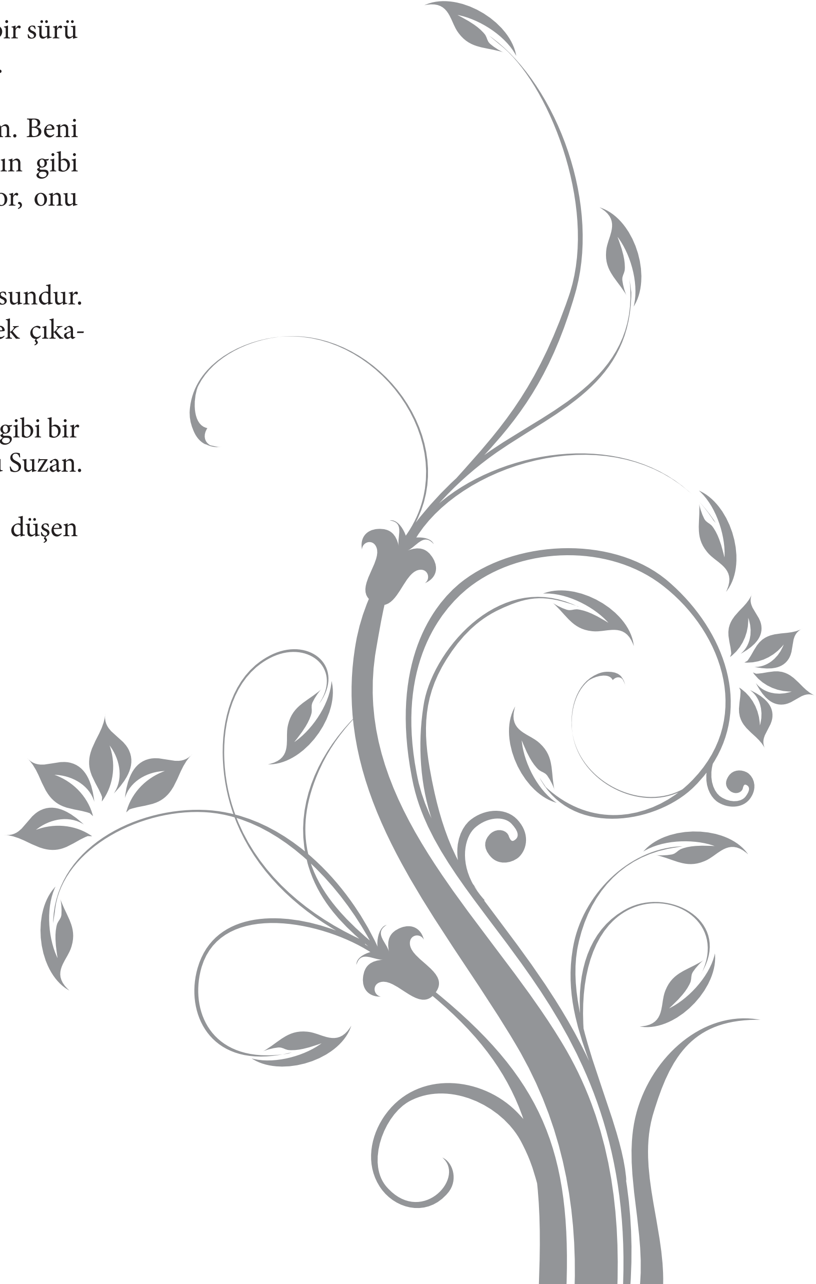
Bir yere gidelim dese, dönene kadar bir sürü laf ediyorum. Bunu senden öğrenmişim.

Sana tekrar tekrar teşekkür ediyorum. Beni öpüp koklamadığın, kucağına almadığın gibi ben de sevgimi yavruma ifade edemiyor, onu kucaklayamıyorum.

Bana vurduğun zamanları hatırlıyorsundur. Ben de sinirimi küçük yavrumu döverek çıkarıyorum…

Teşekkür ederim anneciğim. Kendin gibi bir anne ve eş yetiştirmeyi başardın' diyordu Suzan.

Nurdan Hanım'ın elindeki sayfaya düşen geç kalınmış gözyaşları oldu… ■

Peygamberimizin Hanımlarıyla Olan İlişkisi

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* her sabah mescidden çıktıktan sonra ve her ikindi namazını kıldıktan sonra hanımlarını ziyaret eder, belirli sürelerde onlarla sohbet ederdi. Ailesiyle vakit geçirir, hal ve hatırlarını sorar, şakalaşır ve onlara büyük bir ciddiyetle eğitirdi.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: '

"Sizin en hayırlınız ehline karşı en iyi davrananızdır. Ben aileme en iyi olanınızım." [1]

"Kadın, kaburga kemiği gibidir. Eğer doğrultmaya kalkarsan kırarsın. Eğer ondan yararlanmak istersen, eğrilik olduğu halde de yararlanabilirsin." [2]

buyurarak sert, haşin davranışlardan uzak durmakla beraber ilgi ve alakanın hiç bir şekilde kesilmemesi gerektiği ikazında bulunmuştur.

Kadın erkekten daha hassas, daha ince mizaca sahiptir. Öyle ise hoşa gitmeyen davranışlarına karşı anlayış ve müsamaha esas olacaktır.

Aişe *radıyallahu anha*, Peygamberimiz'in *sallallahu aleyhi ve sellem* evinde ona yakın ve kalbini umut ile dolduran bir sevgilisi olarak yaşadı. Ne zaman Aişe'den *radıyallahu anha* ayrılsa hemen yanına dönmek isterdi. Bir yolculuğa çıktığında ise, dönene kadar kalbi şevk ve hüzünle dolardı.

1 Müslim, Birr 149

2 Buhari - Müslim

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* Aişe'ye *radıyallahu anha* olan sevgisini diğer Müslümanlar da öğrenmişti. Onlardan birisi Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hediye göndermek istediğinde bunu Aişe'nin *radıyallahu anha* sırası gelene kadar bekletir ondan sonra gönderirdi.

Bir gün Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Aişe'nin *radıyallahu anha* yanına girerken, Aişe *radıyallahu anha:*

-'Ey Allah'ın Rasûlü neredeydin' diye sorar, Rasûlullah,

-'Ümmü Seleme'nin yanındaydım' der. Aişe,

-'Doymadın mı?' deyince Rasûlullah tebessüm ederdi.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* *rivayetle Rasûlullah* *sallallahu aleyhi ve sellem* *şöyle buyurmuştur:*

"Mü'min bir erkek, mü'min hanımına kin beslemesin. Eşinin bir huyundan hoşlanmıyorsa, hoşlanacağı mutlaka bir başka huyu vardır" [3] ■

3 Müslim

> "Kadın, kaburga kemiği gibidir. Eğer doğrultmaya kalkarsan kırarsın. Eğer ondan yararlanmak istersen, eğrilik olduğu halde de yararlanabilirsin."
>
> (Buhari, Müslim)

Firavun'un Korkusu

Firavun Mısır topraklarında hükümranlığını kuran zalim bir kralmış. Bir kahin, Firavun'a İsrailoğullarından bir erkek çocuğun dünyaya geleceğini ve kendi saltanatını elinden alacağını söylemiş. Firavun sözde korkusuz zalim, çok korkmuş. Hemen askerlerine İsrailoğullarının erkek çocuklarının öldürülmesini emretmiş. Bir kadın yeni doğmuş bebeğini zarar gelir endişesiyle bir sepet içinde Nil nehrine bırakmış.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* takdiri o ki; Firavun'un karısı nehirdeki bu bebeği bulmuş ve onu sahiplenmiş. Kocası Firavun'a:

-'Benim ve senin için göz aydınlığıdır! Onu öldürmeyin. Belki bize bir faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz' demiş.

Bebeğin annesi de hep çocuğunu düşünüyor, ondan ayrı olduğu için çok üzülüyormuş. Kızını kardeşini gözetmesi için Firavun'un hanedanına göndermiş. O sıra bebeği emzirmek için bir süt anne arıyorlarmış. Bebeğin ablası Firavun ailesine:

-'Size onun için bir süt anne gösterebilirim' demiş. Böylece Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izniyle anne küçük yavrusuna kavuşmuş. [1]

- Kıssada anlatılan ve bir Peygamber olan küçük bebeğin adını biliyor musunuz?

1 28/Kasas, 4-13

Rabb'imin Güzel İsimlerini

Haydi çocuklar, her hafta Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bir güzel ismini ezberleyelim.

Bunun içinde okuduğumuz her güne artı (+), okuyamadığımız günlere eksi (-) koyalım.

Hergün okumaya devam edelim Rabb'imizi zikredelim.

"Kim bir toplulukta Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* **anarsa, Allah** *subhanehu ve teâlâ* **onu daha hayırlı bir toplulukta anar."** [1]

1 Buhari, Tevhid 15; Müslim, Zikir 2, 19

1. Hafta	**El-Cebbar:** İradesini her durumda yürüten, mahlukatın halini iyileştiren.
2. Hafta	**El-Mütekebbir:** İradesini her durumda yürüten, azamet ve yüceliğini izhar eden.
3. Hafta	**El-Hâlik:** Her şeyi, takdirine uygun şekilde yaratan.
4. Hafta	**El-Bâri:** Bir örneği olmadan canlıları yaratan.

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar

YEMEK TARİFİ: KAYSERİ MANTISI

Malzemeler:
1 yumurta,

2 tatlı kaşığı tuz,

1 bardak su, alabildiği kadar un.

İçi = 500 gr. dana kıyma, 300 gr. rendelenmiş

Soğan, 1 tatlı kaşığı karabiber, tuz

Yapılışı: Yumurta, tuz, su ve undan katı bir hamur yapılır. Portakal büyüklüğünde bezeler yapılarak ıslak bez altında dinlendirilir. Diğer tarafta kıyma, rendelenmiş suyu sıkılmış soğan ile yoğurulur. Tuz ve karabiber ilave edilir. Dinlenen hamurdan bezeler alınıp ince bir şekilde yufka açılır. 1,5 cm. kareler şeklinde kesilip ortasına iç malzeme koyulur ve dört ucu üstte birleşecek şekilde birleştirilir. Eğer hemen yenilecekse yağlı kağıt üzerinde biriktirilir, saklanacaksa bir tepsiye alınarak fırında pişirilip dondurucuya atılır.

Tencerede su kaynatılır kaynayan suya hazırlanan mantılar atılıp pişirilir. Kevgir yardımıyla pi... ...na alınır. Üzerine sarımsaklı yoğurt ve ... ...a-kılmış yağ gezdirilerek servis yapılır.

ALTERNATİF TIP

Hepimiz günlük hayatta pek çok sağlık sorunlarıyla karşılaşıyoruz ve bundan sıkıntı duyuyoruz. Bazı zamanlar ne yapacağımızı bilemez, sızlanır dururuz ya... İşte o zamanlar için pratik öneriler inşaAllah bize yardımcı olabilir.

ÖKSÜRÜK: Öksürük, özellikle çocuklarda soğuk algınlıklarıyla birlikte başlayıp uzun süre geçmeyebiliyor. Genelde gece uyutmadığından şikayet edilir. Öyleyse; iki kaşık limon suyunu bir litre kaynar suya ilave edip süzme bal ekleyin. Kıvamı şerbet gibi olana kadar karıştırın ve bu karışımdan her sabah 1 veya 2 kaşık için.

ATEŞİNİZ Mİ YÜKSELDİ? O halde iki yemek kaşığı sirkeyi bir su bardağı soğuk suya koyup için ve vücuda özellikle eklem yerlerine sirke ile pansuman yapın. Rabbim şifa versin.

SAĞLIK HABERLERİ

İstanbul gıda kontrol laboratuvar sonuçlarına göre zaman zaman bisküvide jelatin, meyve suyunda da ahşap malzeme kalıntısına rastlandı.

Bilim adamları, tıp tarihinde ilk kez hastanın kendi kalbinden alınan kök hücrelerini hasarlı kalp dokusunu onarmak için kullandı.

PRATİK BİLGİLER

- Eğer örtünüze meyve suyu dökülürse hemen tuz serpin ilk yıkamada çıkacaktır.
- Balık kokan tavayı limonla bir güzel ovalayın ve yıkayın.
- Kadife kaplı koltukların kadifesini sirkeli su ile silerseniz parlar.

Bul - Çiz- Öğren

Yandaki verilen erkek sahabe isimlerini bulmacamızda bul. Geriye kalan harfler ise, onların neden bu kadar tanınmış olduklarının cevabıdır, kolay gelsin.

İ	Z	E	N	E	S	M	T	A	N	İ
V	E	B	U	D	U	C	A	N	E	B
E	Y	U	M	A	S	E	L	M	A	N
B	D	B	A	T	A	T	H	E	S	M
Y	L	E	N	A	M	İ	A	M	İ	E
E	Y	K	E	K	E	A	B	B	A	S
B	B	İ	L	A	L	R	Y	E	M	U
U	T	R	E	M	Ö	H	A	L	İ	D
H	S	A	D	B	İ	N	M	U	A	Z

EBUBEKİR
ÖMER
EBU DUCANE
ENES
HALİD
USAME
TALHA
SELMAN
ZEYD
NUMAN
UMEYR
KATADE
HUBEYB
SA'D BİN MUAZ
İBNİ MESUD
ABBAS
BİLAL

Bulmacadaki kadın sahabi isimlerini bul. Geriye kalan harflerle de, bu seçkin kadın sahabelerin özelliklerini öğren, kolay gelsin.

E	D	İ	A	Z	İ	N	N	İ	R	E
M	E	Y	M	U	N	E	H	A	Y	A
E	Y	İ	R	A	M	A	V	İ	Y	E
Y	Ü	M	M	Ü	S	Ü	L	E	Y	M
Y	U	E	T	A	E	K	E	R	E	B
İ	E	D	İ	L	A	H	A	V	L	E
F	A	T	I	M	A	K	V	A	A	S
A	Ü	M	M	Ü	G	Ü	L	S	Ü	M
S	U	A	Y	R	A	H	A	N	S	A

MAVİYE
ÜMMÜ SULEYM
ERUZ
HAVLE
SAFİYE
FATIMA
BEREKE
ZİNNİRE
ESMA
ÜMMÜ GÜLSÜM
HALİDE
MEYMUNE
ZAİDE
HANSA
MARİYE
SUAYRA

Çağın Fikir Karmaşasına, Vahyin Rehberliğinde ÇÖZÜM

Tâğut'a Kulluk Etmekten Kaçınıp, Allah'a Yönelenlere Müjde Vardır. Kullarımı Müjdele!

39 / Zümer, 17

